

ஸப்தகிரி

17 ஜூன் 1979

சப்தகிரி ஸ்தல சமய மீதம்

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர ஸ்வாமி கோயில், திருமலை.

தினசரிபூசைகள், ஸர்வதரிசனங்கள் பற்றிய கால அட்டவணை

சனி, ஞாயிறு, திங்கள் மற்றும் செவ்வாய்க் கிழமைகளில்.

காலை 3-00 முதல் 3-30 வரை : சுப்ரபாதம்
(ரூ. 25/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள்
மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவா)

3-30 முதல் 3-45 வரை சுத்தி
3-45 முதல் 4-30 வரை, தோமால சேவை(தனி)
4-30 முதல் 4-45 வரை கொலுவு, பஞ்சாங்க
ஸ்ரவணம்.

4-45 முதல் 5-30 வரை முதல் அர்ச்சனை
(ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை, தனி)

5-30 முதல் 6-00 வரை முதல் மணி, பவி,
சாத்துமுறை

6-00 முதல் மதியம் 12-00 வரை ஸர்வதரிசனம்
மதியம்

12-00 முதல் 1-00 வரை சுத்தி, 2வது அர்ச்சனை,
ஏகாந்தம், 2வது மணி.

1-00 முதல் இரவு 9-00 வரை ஸர்வதரிசனம்
1-00 முதல் 6-00 வரை கல்யாணோற்சவம்

வாகன சேவைகள், ஊஞ்சலசேவை முதலியன
இரவு 9-00 முதல் 10-00 வரை சுத்தி, இரவு

கைங்காயம், இரவு மணி முதலியன
10-00 முதல் 10-30 வரை சுத்தி, ஏகாந்த சேவைகள்

கான ஏற்பாடுகள்
10-30 மணிக்கு ஏகாந்த சேவை (தனி)

புதன் கிழமைகளில் (ஸகஸ்ர கல்ஸாபிஷேகம்
நடைபெறுவதால்)

காலை 3-00 முதல் 3-30 வரை சுப்ரபாதம்
(ரூ. 25/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள்
மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவா)

3-30 முதல் 3-45 வரை சுத்தி
3-45 முதல் 4-30 வரை தோமால சேவை(தனி)
4-30 முதல் 4-45 வரை கொலுவு, பஞ்சாங்க
ஸ்ரவணம்.

4-45 முதல் 5-30 வரை முதல் அர்ச்சனை
(ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை, தனி)

5-30 முதல் 6-00 வரை முதல் மணி, பவி,
சாத்துமுறை மற்றும் ஸகஸ்ரகல்ஸாபி

ஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்.
6-00 முதல் 8-00 வரை ஸகஸ்ர கல்ஸாபி

ஷேகம், சுத்தி, 2வது அர்ச்சனை
(ஏகாந்தம்) 2வது மணி.

8-00 முதல் இரவு 9-00 வரை ஸர்வதரிசனம்.
மதியம்

1-00 முதல் மாலை 6-00 வரை கல்யாணோற்சவம்,
வாகனசேவை, ஊஞ்சல சேவை முதலியன

இரவு 9-00 முதல் 10-00 வரை சுத்தி, இரவு
கைங்காயங்கள், இரவு மணி முதலியன

10-00 முதல் 10-30 வரை சுத்தி, ஏகாந்தசேவைகள்
கான ஏற்பாடுகள்.

10-30 மணிக்கு ஏகாந்தசேவை (தனி)

வியாழக்கிழமைகளில் (ஆஜித திருப்பாவாடை,
பூலங்கி சேவை ஆகியவை நடைபெறுவதால்)

காலை 3-00 முதல் 3-30 வரை சுப்ரபாதம்
(ரூ. 25/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள்
மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவா).

3-30 முதல் 3-45 வரை சுத்தி
3-45 முதல் 4-30 வரை தோமால சேவை(தனி)
4-30 முதல் 4-45 வரை கொலுவு, பஞ்சாங்க
ஸ்ரவணம்.

4-45 முதல் 5-30 வரை முதல் அர்ச்சனை
(ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை (தனி)

5-30 முதல் 6-00 வரை முதல் மணி, பவி,
சாத்துமுறை.

6-00 முதல் 8-00 வரை சாலிமபு, 2வது
அர்ச்சனை (ஏகாந்தம்) திருப்பாவாடை
அலங்காரம், மணி முதலியன.

8-00 முதல் மாலை 6-00 வரை ஸர்வதரிசனம்
மதியம் 1-00 முதல் மாலை 6-00 வரை கல்யா

ணோற்சவம், வாகன சேவைகள், ஊஞ்சல
சேவைகள் முதலியன.

மாலை 6-00 முதல் இரவு 8-00 வரை சுத்தி, இரவு
கைங்காயங்கள், பூலங்கி சமாப்பணை,

இரவுமணி முதலியன
இரவு 8-00 முதல் 10-00 வரை பூலங்கி ஸர்வதரிசனம்

10-00 முதல் 10-30 வரை சுத்தி, ஏகாந்தசேவைகள்
கான ஏற்பாடுகள்.

10-30 மணிக்கு ஏகாந்தசேவை (தனி)

வெள்ளிக்கிழமைகளில் (அபிஷேகம் நடைபெறுவதால்)

3-00 முதல் 3-30 வரை சுப்ரபாதம் (ரூ. 25/-
டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே
அனுமதிக்கப்படுவா.)

3-30 முதல் 5-00 வரை சாலிமபு, சுத்தி, நிதய
கட்டளை கைங்காயங்கள், காலை முதல் மணி,
அபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்.

5-00 முதல் 7-00 வரை அபிஷேகம் (தனி)
7-00 முதல் 8-30 வரை மூலவருக்கு சமர்ப்பணை

முதலியன :
8-30 முதல் 9-30 வரை தோமால சேவை,

அர்ச்சனை (தனி)
9-30 முதல் 10-00 வரை 2வது மணி, பவி,

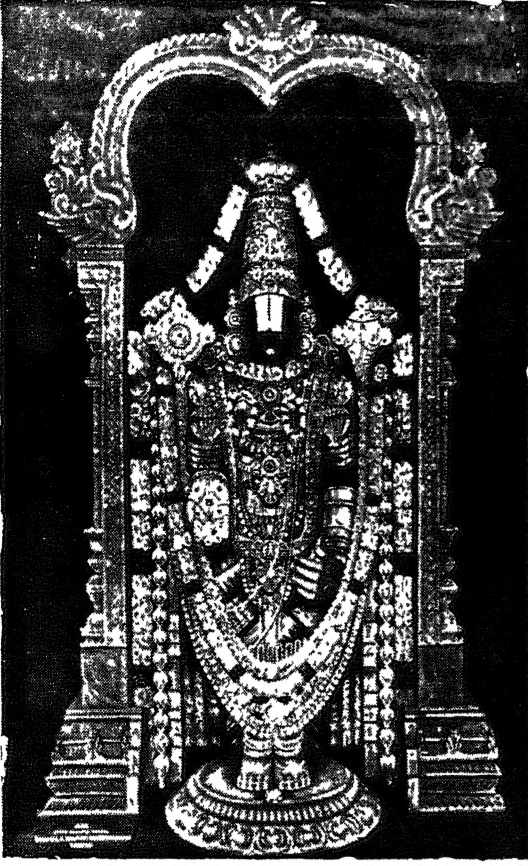
சாத்துமுறை.

10-00 முதல் இரவு 9-00 வரை ஸர்வதரிசனம்
1-00 முதல் மாலை 6-00 வரை கல்யாணோற்சவம்,

வாகன சேவைகள், ஊஞ்சல சேவை முதலியன.
இரவு 9-00 முதல் 10-00 வரை சுத்தி, இரவு

கைங்காயங்கள், இரவு மணி முதலியன.
10-00 முதல் 10-30 வரை சுத்தி, ஏகாந்தசேவைகள்

கான ஏற்பாடுகள்.
10-30 மணிக்கு ஏகாந்தசேவை.

மின்னுகத்தெழுமின்ற மேகங்கள்வேங்கடத்துத்
தன்னுகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வற்கு
என்னுகத்திளங்கொங்கை விரும்பித்தாம்நாடோறும்
பொன்னுகம்புலகுதற்கென் புரிவுடைமைசெப்புமினே.

[நாயச்சியார் திருமொழி-77]

முகப்புச்சித்திரம் . கி. ஜகதீஸ்வரன்.

தனிப்பிரதி 50 காசு
வருடச சந்தா ரூ. 6

ஸப்தகிரி

டிசம்பர் 1979

மலர் 10
இதழ் 7

உள்ளுறை

பக்கம்

சுரப்பாசிரியர்
திரு. பி. வி. ஆர் கே பிரசாத்,
IAS,
செயலாட்சித்தலைவராக,
தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

ஆசிரியர்
திரு. கே. சுப்பராவ், எம்.ஏ.
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

அச்சிடுபவர்.
திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,
தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

முழு விவரங்களுக்கு,
EDITOR
'Sapthagiri'
T. T. D. Press Compound,
TIRUPATI-517301.

ஆசிரியர் உரை	3
செய்திசு சுருக்கம்	4
மஹிஷி வதம்	5
மாயவணை மயக்கிய மங்கை	9
அம்பரீஷன்	11
நீர்மலை மேவிய நிமலன	13
நம் பெருமை நமக்குத் தெரிவதில்லை	15
திருமலை ஒழுக்கு	17
முக்கவி கண்ட காப்பியம்	20
தேவிகாபுரத்துச் சிற்பங்கள்	21
கிதை காட்டும நலவழி	25
இடி உக்ககும் வேதகிரி ராசன	29
விலலிபாரதம் காட்டும காணனின் பண்புகள்	33
முதலாழ்வார்கள்	35
ராசி பலன	39
பதங்கள் போற்றி	40

ஆசிரியர் உரை

11 பிப்ரவரி, எவ்வளவு தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதைக் கூறமுடியாத ஒரு வழிப்பாதை போன்றது நமது இந்த சமயம். மேலும் இச்சமயப்பாதை அரசியல், பொருளாதார, மறுமலர்ச்சி சமூக நெருக்கடிகளினால் ஏற்பட்ட தொன்று அல்ல. பேரினப்பெருஞ்சாலைக்கு இட்டுச்செல்லும் அருடப்பாதை இது. துறை உள்ளவன் உள்ளத்திலும் ஆனமீத உணர்வினைத் தட்டி எழுப்பும் பாதையாக இது விளங்குகிறது எனின், அதற்கு முக்கிய காரணம் அப்பாதையை நன்கு செப்பனிட்டவர்களான, இறைவனின் அவதாரங்களாகக் கருதப்படும் தவயோகிகளும், ஞானிகளுமேயாவர். அந்நெறி அழிந்து தீமைகள் பெருகும் போதெல்லாம் இறைவன் இப்பூவுலகில் அவதாரம் செய்கின்றான் என்ற கீதை மொழிக்கேற்ப, பகதிச் சூழ்நிலைக்கு கேடு நேரிடும் போது அல்லது அச்சூழ்நிலை குன்றிடும் போது இந்நாட்டில் முனிவர்களும், ஞானிகளும் பலர் இந்நாட்டில் தோன்றியுள்ளனர் என்பதை நமது சமய வரலாறு தெள்ளதெள்ளிவாக்க காட்டுகின்றது. மனிதப் பிறவியின் உயர்வற உயர்ந்த குறிகளோடு முதன் முதலாக கண்டதும், விண்டதும், பிறகு அந்நெறியில் நின்று முழு வெற்றி பெற்றதும் நமது பாரதமே. அதற்கு பெருமையிடுபாரதமண்ணில் அமரதவமும், தெய்வதவமும், திவ்ய ஆற்றறும் கொண்டு விளங்கிய மெய்யுணர்ந்தோர் பலர் நம் நாட்டில் தோன்றினர். அத்தகு மகான்களினால்தான் அவ்வப்போது மக்களிடையே அவைக்காவல் களின் போது பகதி மார்க்கத்திலேயும், ஞான மார்க்கத்திலேயும் கலாச்சியும், நமபிக்கையும் ஏற்பட அதனாறான அமமக் களுடைய பழக்க வழக்கங்களும், முயற்சிகளும் பகதி மார்க்கத்திற்கு ஏற்றவாறு அமையலாயின. மேலும் இறைவனைப்பற்றிய உண்மைகளை அனுபூதியால் நேரிகண்ட ஞானியர் இப்புண்ணிய பாரதத்தில் அவதரித்து “சேரவாரும் ஜகததீரே” என்ற அன்பு முழக்கத்தினை எழுப்பி, நமது நாட்டினரை மட்டுமல்லாது, பிற நாட்டாரையும் ஆனமிகத் துறையில் நாட்டங் கொள்ளச் செய்தனர். இச்சிறப்பினை மனிதிக் கொண்டுதான் “இரும்பிறவித் தனை நீங்கி இன்புறுவாந் தாம வாழ்விருமபி வரும் ஞான மலிவியன் பரத கண்டம்” என்று விவேகானந்தரும், “பாருக்குளளே நல்ல நாடு நம் பாரத நாடு” என்று பாரதியும் பாரதத்தைப் போற்றிப் பரவினர்.

இதற்கு பெருமை கொண்ட பாரதம், தன்னுடைய பழம் பெருமையை துறந்து, மனிதப்பிறவியின் இறுதிக் குறிக் கோளினை மறந்து, ‘கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோல்’ மென மேலைநாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கி, கரைதெரியா கலமென தத்தளித்தபோது, கலங்கரை விளக்கமாக இந்நாட்டில் அவதரித்தனர் மகான்கள் பலர். ஆம், பகதி மார்க்கத்திற்கு ஒரு புது மெருகு ஏற்றும் வகையில், நவபாரதத்தின் சிற்சிகளாக பரம ஹமஸர், ஸாரதா தேவியார், விவேகானந்தர், ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆகியோர் தோன்றினர். ஆனால் இவர்களிடமிருந்து தனித்து, தனக்கென்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, வேத காலத்து முனிவரை நினைவுறுத்தும் வகையில் இன்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றி, இதழைமுறையினரிடையே வாழ்ந்து, 1950-இல் அமரத்துவம் அடைந்தவர் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி. மறை ஞானியரும், முனிவரும் உலகாயுத சூழ்நிலையை விட்டு, சமய அறிவுரைகளை ஊர்தோறும் சென்று வழங்கிய போது, இவர் மட்டும் உலகாயுத ஆசைகள் மிகுந்த நகரத்துச் சூழ்நிலையிலேயே வாழ்ந்து, துறவு மனப்பான்மையை மனதிற்கொண்டு, மனதை அடக்குதலே ஞான மார்க்கத்தின் அடிப்படைத் தகுதி என்பதை, தன் சொந்த வாழ்க்கையின் மூலம் எடுத்துக் காட்டினார். புறப்பற்றுக்களின் ஆதிக்கத்திலேயே அகப்பற்றினைத் துறந்த உண்மை ஞானியாக இவர் விளங்கினார். அகப்பற்றின் அபாயத்தைத் தனது இளம்பருவத்திலேயே கண்டுணர்ந்து “உடலே ஒரு வியாதி” எனத் தெளிந்து, தன்னையற்றி அறிந்து கொண்டதன்மூலம், இறைவனைக்கண்டு, ஸ்ரீ சங்கரரின் அதவைதக் கொள்கைக்கு ஓர் உதாரணமாகவும், வழிகாட்டியாகவும் தன் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். அவர் மலர்ந்தருளிய சமயக் கருத்துக்கள் யாவும் சமய இலக்கத்திற்கு புதியனவல்லவெனினும், அக்கருத்துக்கள் ஒரு சாமானியனையும் பிடித்திழுக்கும் வகையில் தெளிவாக, அழகாக, அதே சமயத்து அழுத்தமாக, செயற்படுத்தும் வகையில் ஆமைந் திருப்பதால்தான், அவர் மற்ற ஞானிகளிடமிருந்து தனித்துப் பிரகாசிக்கின்றார். அதனால்தான் ஜாதி, இனம் மற்றும் இடபேத யின்றி மக்கள் அவரை நாடிச் சென்றனர். அடக்கம், அமைதி, அன்பு, அருள் ஆகிய பண்புக் கூறுகளின் உதவியுடன் தன்னையற்றி அறிந்து கொண்டதன் மூலம், அகப்பற்றைத் துறந்து, இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில், இறைவனை மானசீகமாகத் தரிசித்து, அதனாறான பெற்ற தன் அருடபார்வையினால் தன்னை நாடி வந்தவர்கள் உள்ளத்தில, ஞானமார்க்கத்தின் எளிமையை உணர்த்தும் வகையில், ஒரு நமபிக்கை நட்சத்திரமாக ஜொலித்தார்.

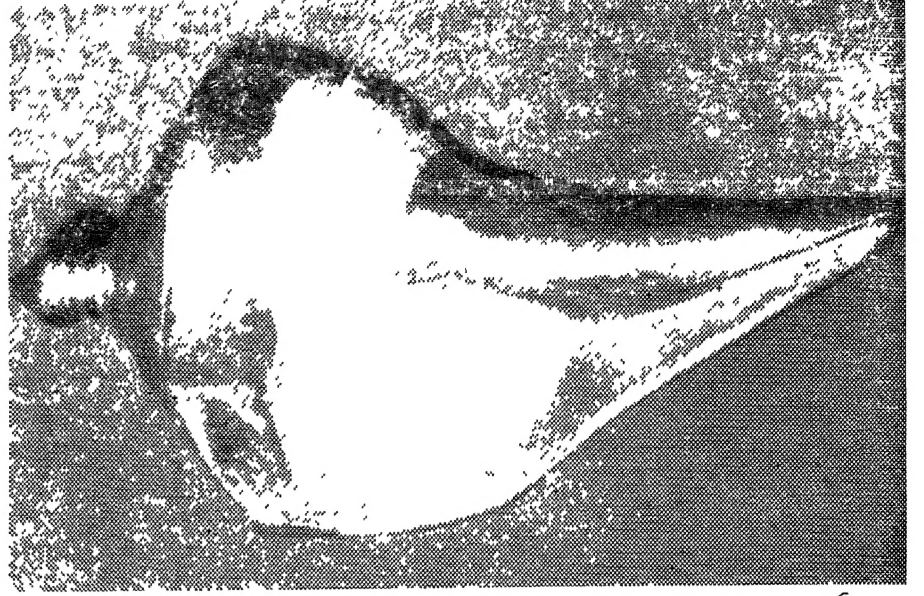
தென்னாட்டின் ஒரு கோடியில் வெங்கடரமணனாக பிறந்து, இளம் பிராயத்திலேயே இறைவனைக்கண்டு, பிறகு தன்னுடைய வாழ்க்கையை அருணாசலக் குன்றுகளில் “பிரமண சுவாமி”யாக துவக்கி, விரிந்த கொள்கையின் பரந்த நெறியுடன் ஆழ்ந்த நோக்குடன் அன்பொழுகும் கண்களுடனும், தெய்வ ஒளி வீசும் திருமுகத்துடனும் விளங்கி, ஞானத்தின் திருவுருவாக, சத்துவக் குணக்குறைய அமைந்து, ரமண மகரிஷி என்று பகதர்களால் அழைக்கப்பட்டு, மாசின்றி விளங்குந்திங்களாக, தெய்வத்தோடு உடனுறையுந் தெய்வமாகத் திகழ்ந்து, உலகமொழியாம் மெளன மொழியின் மூலம் சமயச்சாற்றினைத் தந்தருளிய அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு இன்றைய தலைமுறையினரின் அருட தாகத்தினைத் தீர்க்கும் ஒரு பேருறருகும். “மகான்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் யாவும், நமமுடைய வாழ்க்கையினையும் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதனை நமக்கு நினைவுறுத்தவேயாம்” என்று மேல்நாட்டு அறிஞன் லாங்பெலோ கூறியதை மனதிற்கொண்டு, ஸ்ரீ ரமணரின் வாழ்க்கையுடன் நமது வாழ்க்கையை மானசீகமாக ஒப்பிட்டுக்கொண்டு, நம்மை நாமே திருத்திக்கொண்டால், அதுவே, அவருடைய 100-வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் இச்சமயத்து, நாம் அவருக்கு வழங்கும் ஒரு நினைவுஞ்சலியாக அமையும்.

செய்திச் சுருக்கம்

புதிய வலம்புரிச் சங்கு

தஞ்சாவூர்த் சங்கு என்று அழைக்கப்படும் ஒரு புதிய வலம்புரிச் சங்கு திருமலையில் 2-11-79 அன்று முதலுழை வேங்கடேஸ்வரருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தங்கக் கவசத்தினைக் கொண்டு விளங்கும் இச்சங்கினால் இறைவனுக்கு 'புருஷஸுகத' மந்திரங்கள் ஒலிக்க பாலாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இச்சங்கு, கடலில் கிடைக்கப் பெறும் படியான அரிய ஒன்றாகும். மேலும் இது, சாதாரணமாகக் காணப்படும், இடது பக்கத்திலிலலாது, வலப்பக்கத்திலிருந்து விளங்கும் அகச் செவிச் சுருள மடிப்புடன் காணப்படும் ஒன்றாகும். மிகவும் புனிதமாகக் கருதப்படும் இச்சங்கினால் எந்த நிரையும் அர்க்கியாக விட்டாலு, அது புனித கங்கை நீரிற் று ஒப்பாகும் என்ற நம்பிக்கை பரவலாக உள்ளது. தி.தி. தேவஸ்தானம் இது போன்ற சங்கினை வாங்க பலகாலமாகவே விருப்பம் கொண்டு அண்மையில் 10'' நீளமும் 3½'' அகலமும் கொண்ட மேற்காணும் வலம்புரிச் சங்கு ஒன்றினை, குடிவாடாவைச் சார்ந்த திரு. பூர்ணசுந்திரராவ என்பவரிடமிருந்து வாங்கியுள்ளது. இது கோர்ரமண்டல் கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது. பக்தர்களின் காணிக்கை மூலம் கிடைக்கப்பெறும் தங்கத்தைக் கொண்டு, இச்சங்கிற்குத் தங்கத்தகடு பொருத்தப்பட்டுள்ளது. விரைவில், தி.தி. தே. தன்னிடமுள்ள ரத்தினக் கற்களை இச்சங்கின மேல் பொருத்த உள்ளது.

மேலும் தி.தி. தே. இது போன்ற 108 சிறிய வலம்புரிச் சங்குகளை சேகரித்துள்ளது. இவையாவும் மாலையாகக் கோக்கப்பட்டு, இதற

காக மூன்று கிலோ தங்கம் (இதற்கான வேலைப்பாடுகளை தி.தி. தேவஸ்தான அணிமணித் துறை ஊழியர்களே மேற்கொள்வர்) பயன்படுத்தப்படும். இவ்வரிய சங்கு மாலையினை இறைவனுக்கு மிகவும் புனிதமான நாளாகக் கருதப்படும் மாக மாதத்தில் வரும் 'ரத ஸப்தமி' நாளன்று ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரருக்கு அணிவிக்கப்படும்.

யாக்குவல்கியரின் ஜயந்தி விழா

திருச்சி மாவட்டத்தில் தஞ்சை புகலூரில் ஏழு நாட்களுக்கு அதாவது 26-10-79 முதல் 1-11-79 வரை ஸ்ரீ யோகீஸ்வர யாக்குவல்கியரின் 25வது ஜெயந்தி விழா வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் சுமார் 50க்கும் மேற்பட்ட தலைசிறந்த வேத பண்டிதர்களும், ரிக், யஜுர், சாம வேதங்களைப் பயிலும் மாணவர்களும் பங்கேற்றனர். மேலும் இது போது ஸ்ரீ மகாகணபதி ஹோமம், ஸ்ரீ ஸுக்த ஹோமம், ஸுதர்ஸன ஹோமம், ருத்ர ஏகாதசி ஹோமம்,

ஸ்ரீ காயத்ரீ ஹோமம் ஆகியவை உலக நன்மைக்காக நடத்தப்பட்டன. இவ்விழாவில் வேத பண்டிதர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டு, சுகலயஜுர் வேதம் சம்பந்தப்பட்ட போட்டியில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வெள்ளி விழா சம்பந்தப்பட்ட 'மலர்' ஒன்றும் இவ்விழாவின போது, சென்னையைச் சார்ந்த பத்மஸ்ரீ வைத்ய சுப்ரமணிய ஜயரவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

நன்றி: தகவல்.

திரு. பி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸன்.

குழந்தைகள் கண்காட்சி

உலகக்குழந்தைகள் ஆண்டு முன்னிட்டு, தி.தி. தேவஸ்தானம் 8-11-79 மற்றும் 9-11-79 தேதிகளில் முறையே திருமலையிலும் திருப்பதியிலும் குழந்தைகள் கண்காட்சி ஒன்றினை நடத்தியது. தி.தி. தேவஸ்தான ஊழியர்களின் குழந்தைகள் மட்டுமே பங்கேற்கும் வகையில் இக்காட்சி போட்டி நடைபெற்றது. இப்போட்டி ஒரு வயதிற்

(39-ம் பக்கம் பார்க்க)

ம ஹி ஷி வ த ம்

தேவர்களும் அசுரர்களும் பட்டக் கட்டை கடைந்து அதிலிருந்து கிடைக் கப்பெற்ற அமுதத்தை பலம் பொருந்திய அசுரர்கள் அபகரித்துச் சென்றனர். இதைக் கண்ணுற்ற மஹாவிஷ்ணு கண்டவா மோஹம் கொள்ளும் ஜகன் மோஹினி என்ற அழகிய பெண் உருக்கொண்டு அசுரர்கள் முன் தோன்றினார். கண்டவர் மயங்கிடும் கட்டிளங் கன்னியைக் கண்டவுடன் அசுரர்கள் அனைவரும் அவளை அடைய தங்களுக்குள் போட்டிப் போட்டுக்கொண்டு இயற்கையிலேயே நிரம்பப்பெற்ற அசுர குண இயல்பின்படி கையிலிருந்த அமுத கலசத்தையும் மறந்து, பெண்ணை அடைவதில் நாட்டம் கொண்டு, நான் நீ என்று தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையிடத்துவங்கினர். இத்தருணத்திலே மோஹினியான பரமாத்மா அந்த அமுத பாண்டத்தை கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை சமாதானப் படுத்தி அவர்களை வரிசையாய் அமரச்செய்து தான இந்த அமுதத்தை சமமாய் விநியோகிப்பதாய் வாக்களித்து தேவர்களில் இருந்து ஆரம்பித்து தேவர்கள் அனைவரையும் அமுதுண்ணச் செய்து அவர்களைவரையும் தானுட்பட சாஹா வரம் பெற்று சிரஞ்ஜீவிகளாக்கினார்.

இது கண்டு மட்டற்ற கோபம் கொண்ட அசுரர்கள் தேவர்களுடன் நெடுங்காலம் போரா புரிந்தனர். ஆனால் தேவர்கள் ஒருவர்கூட இறக்கவில்லை. பல அரக்கர்கள் மடிந்து போயினர். இதைக் கண்ணுற்ற ராக்ஷஸர்களின் குருவான சுக்ராக்ஷரி யார் அவர்களிடம் “அரக்கர்களே! தேவர்கள் அமுதுண்டவர்கள். அவர்களுடன் நீங்கள் எத்தனைக் காலம் போரிட்டாலும் அவர்களை உங்களால் அழிக்கமுடியாது. ஆகை

யால் என சொற்படி கேட்டு தற்சமயம் பின் வாங்கிச் சென்று பிறகு அவர்களுடைய வரம்பெற்று அவர்களைத் துன்புறுத்த நான் வழிசொல்கிறேன்” என்றார். அதன்படி பல அரக்கர்கள் சிவன், பிரமமன், விஷ்ணு போன்றவர்களை எண்ணித் தவமிருந்து வரங்களைப் பெற்று தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வந்தனர். துன்பம் எனபது அமுது உண்ட தேவர்களைக் கூட விடவில்லை பாருங்கள்! இவ்வாறாக கடுந்தவமிருந்து பல அரக்கர்கள் மஹாபலம் பொருந்தியவர்களாகவும் இருந்து, அசுர குரு சுக்ராக்ஷரி யார் அவர்களின் சூக்ஷ்ம புத்தி சாதுவத்துடன் கூடி மரணத்தை மிகுந்த காலம் தாமும் வகையில் கேட்கப்பெற்று தேவர்கள் பாலதுவேஷம் கொண்டு அவர்களை இமசித்து வரலாயினர். அவர்கள் வேண்டும் வரங்களை மிகவும் விசித்திரமாய் இருக்கும். மானிடன் என்றால் துச்சம். ஒரு மானிடனாவது என்னைக் கொல்லுவதாவது ஆதலால் என்னை ஒரு மானிடனைத் தவிர வேறு யாராலும் எனக்கு மரணம் சம்பவிக் கக் கூடாதென்று வரம் கேட்டான் ஒரு அரக்கன். பூமியிலோ, விண்வெளியிலோ, வீட்டின் உள்ளேயோ வெளியேயோ, காடையிலோ, மாடையிலோ, மனிதனாலோ, மிருகத்தாலோ எனக்கு மரணம் சம்பவிக் கக் கூடாதென்று வரம் கேட்டான் ஒரு அரக்கன். பூமியிலோ, விண்வெளியிலோ, வீட்டின் உள்ளேயோ வெளியேயோ, காடையிலோ, மாடையிலோ, மனிதனாலோ, மிருகத்தாலோ எனக்கு மரணம் சம்பவிக் கக் கூடாதென்று வரம் கேட்டான் ஒரு வன். சிறு பெண் குழந்தைத் தவிர பிற எந்த ஜீவராசியும் என்னை கொல்லக் கூடாதென்று கேட்டான் மற்றொருவன்.

பெண் சக்தி ஒன்றின் பாதம் தவிர வேறு எதாலும் எனக்கு மரணம் உண்டாகக் கூடாதென்று வரம் கேட்டான் ஒரு மை முகமும் அரக்க வுடலும் கொண்ட மஹிஷாசுரன் என்று அரக்கன்.

அவனை வதைக்க வேண்டி அண்ட சராசரங்களுக்கும் முப்பது முக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதியான ஆதி பரா சக்தியே பூமியில் தோன்றி, அரக்கன் மஹிஷாசுரனை வதைத்து பரளய காலாகனிபோல் ஊர்தவ தாண்டவம் செய்தனள் தேவர்

திரு. சந்திரமௌலி,
திருப்பதி.

மூவர் யாவரும் அவளை சமாதானப் படுத்த எண்ணி பல வகை துதிகள் செய்தனர்.

இந்நிலையில் மஹிஷாசுரன் வதைபட்டதை அறிந்த அவனது தங்கை, எருமை முகம் கொண்டவளும், அரக்க உடல் கொண்டவளுமான கரம்பிகை என்ற அரக்கி, கடும் சினமும் அடங்கா வேதனையும் அடைந்து தன் தமையனை கொன்றவர்களை பழிவாங்க எண்ணி பல அரக்கர்களின் உதவியையும் நாடினாள்.

ஊழி தாண்டவமாகும் ஆதி பரா சக்தியின்முன் செல்ல அமுதுண்ட தேவர்களே செல்ல அஞ்சும் இத்தருணத்திலே அரக்கர் யாருக்காவது கரம்பிகையின் கோரிக்கைக்கு இணங்க துணிவு வருமா?

அரக்கர்கள் யாவரும் தன்னுணைக்கு வர மறுத்து விட்ட நிலையில் மனவருத்தத்துடன் அசுர குரு சுக்ராக்ஷரி யாரிடம் சரணடைந்து யோசனை கேட்டாள்.

அதற்கு அவர் “ஹே மஹிஷி! நீ பிரம்மனை நினைத்து தவமேற்கொள். பிரம்மதேவன் உனமுன் தோன்றியதும் அவனிடம், இரண்டு ஆண்டேவர்களுக்குப்பிறந்த ஒரு குழந்தை, பன்னிரண்டு வருடம் ஒரு மானிடனுக்கு அடிமையாயிருந்த அந்தக் குழந்தையினாலன்றி வேறு எதாலும் எனக்கு மரணம் சம்பவிக் கக் கூடாதென்று வரம் பெற்று வா” என்று கூறினார்.

இது நடக்கக் கூடியதா?

இரண்டு ஆண்களுக்கு எங்காவது குழந்தை பிறக்குமா.

இது கேட்டு மஹிஷியும் கானகம் சென்று சுற்றிலும் தீயூட்டி நடுவில் நின்று ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடும் தவம் புரிந்தாள்.

மஹிஷியின் தவம் கண்டு மனமிளகிய பிரம்மனும் அவன்முனை தோன்றி அவள் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தான்.

பிரம்மனால் வரம் கிடைக்கப் பெற்ற மஹிஷி நேராக இந்திரலோகம் சென்று இந்திரனைவென்று தேவர்களை இம்சித்து அடிமைகளாகிக் கொண்டு சுரபானம் அருந்திக் கொண்டு ஆட்சி செலுத்தி வந்தாள்.

இந்நிலையில் தேவர்கள் மஹிஷியின் கொடுமைகள் பொறுக்க முடி

யாமல் பரமாத்மாவான மஹாவிஷ்ணுவை சரணடைந்தனர்.

காந்தப சடவுளான் பரமாத்மா “தேவர்களே! ஒருவன் நல்லவனோ கொடியவனோ அவன் தவம் செய்து வரம் பெற்றானாகில் அந்தத் தவத்தின் பலனை அடைந்தே தீரவேண்டும் அதன்படி இந்த மஹிஷி பூர்வஜன்மத்தில் தததாத்ரேய முனிவரின் மனைவி. தன்னல மற்ற வேளவியில் அவர் அடுபட்டிருந்த சமயம் காமவேசம் கொண்டு அவரை அடைய எண்ணிய தால் அவர் இவளை காமம் மிகக் கொண்ட அரக்கியாய் மஹிஷி உருக் கொண்டு அலையக் கடவாய் என சபித்ததன் பேரில், ஆதி பராசக்தியால் வதம் செய்யப்பட்ட மஹிஷா சுரனின் தங்கையாய்ப் பிறந்தவள் இவள். ஆயிரம் காலம், தீயின நடுவில் ஒற்றைக் காலில் நின்று தன உடலை வருத்தி தவம் இருந்து வரம்

பெற்றவள் அவள் செய்த தவப் பலன் முடியும் வரை அவளை ஒன்றும் செய்ய இயலாது” என்றனா.

“அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்தோம். அவள் தவ பலம் முடியும் வரை நாங்கள் இந்த இமசை படவேண்டியதுதானா?” என இந்திரன் இயம்ப, அதற்கு மஹாவிஷ்ணு “தேவர்களே! அஞ்ச வேண்டாம். அதுவரை மஹிஷியை இங்கிருந்து அப்புறப்படுத்த வழி செய்கிறேன் நீங்கள் உங்கள் இருப்பிடம் செல்லுங்கள்” என்றான்.

பிறகு மாலவன், பிரம்மனையும், ருத்ரனையும் அழைத்து அவர்களை ஒன்று சேர்த்து அணைத்துக் கொள்ள அந்த மூன்று சக்திகளும் இணைந்த அதி அதிபுத் வடிவு கொண்ட ஒரு ஆண எருமை ஒன்று தோன்றியது. அதற்கு சுந்தர மஹிஷம் என்று பெயரிட்டு அதனிடம் இந்திரலோகத்தில் தேவர்களை கொடுமைப்படுத்தும் கரம்பிகை என்ற மஹிஷியை வசியப்படுத்தி பூலோகத்தில் இருக்கும் வனப்பிரதேசத்திற்குக் கொண்டு செல்லுமாறு பணித்தனா.

அதன்படி சுந்தர மஹிஷம் இந்திரலோகம் சென்று மஹிஷியைக் கண்டது. உடன மன்மதனும் காம பாணத்தை விட்டான். சாபவசத்தால் காமம் நிரம்பப் பெற்ற மஹிஷி காம பாணத்திற்கு இலகாகி மோஹா வேசத்துடன் சுந்தர மஹிஷத்தின் பின்னால் இந்திர பதவியையும் மறந்து சென்றது.

பூலோகத்தை அடைந்த அவ்விரு மஹிஷங்களும் பல காலம் சுகித்திருந்து பல மகவுகளைப் பெற்றன. இன்றும் கூட நாம் பூலோகத்தில் காணும் எருமைகள் அவற்றின் சந்ததிகளே இவ்வாறாக பல காலம் சென்றது. இந்நிலையில், பஸ்மாசுரன் எனனும் அரக்கன் சிவனை நினைத்து கடுந்தவம் புரிந்து அவா நேரில் தோன்றியதும், தன் உள்ளங்கை

அறிவிப்பு

திருமலையில் காட்டேஜுகளுக்காக முன்பணம் செலுத்தி, தனி ஒதுக்கீடு (Reservation) செய்து கொள்ளும் யாத்திரிகர்களின் நன்மைக்காக, மேலாண்மை கீழ்வரும் சலுகைகளை அளித்துள்ளது.

1. காட்டேஜுகளுக்காக தனி ஒதுக்கீடு செய்து கொண்ட தேதிகளுக்குள் சம்பந்தப்பட்ட யாத்திரிகர்கள் நாட்கழித்து வந்தாலும், மீதம் இருக்கும் நாட்களுக்கு, அவர்கள் கணக்கில், வராத நாட்களுக்குரிய கட்டணத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, மீதித் தொகைக்கு அவர்களுக்கு இட வசதி அளிக்கப்படும்.
2. காட்டேஜுகளுக்காக முன்பணம் அனுப்பியவர்கள், தாங்கள் கோரியபடி தங்கள் பெயரில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நாட்களை, சூழ்நிலை காரணமாக மாற்றிக் கொள்ள நினைத்தால், அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பேயே, (அதாவது ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தேதிக்கு முன் இரண்டு நாட்கள்) இது சம்பந்தமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.
3. காட்டேஜுகளுக்காக முன்பணம் செலுத்தியவர்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தனி ஒதுக்கீடு தேதிகளில் வர இயலாது, செலுத்திய தொகையைத் திருப்பிப் பெற வேண்டுவார்கள், தங்கள் எண்ணத்தை, ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தேதிக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பேயே விண்ணப்பம் ஒன்றன் மூலமாக தெரிவித்தல் வேண்டும்.

செயலாட்சித் தலைவர்,
தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி

யாருடைய சீரளிமீது வைத்தாடும் அவர் சாமபலாச வேண்டம் என்று வரம கேட்டான்.

பரம சிவனும் முனிபின் யோசியாமல் தந்தேன் வரத்தை என்று.

கடவுள்கள் ஒரு நாளும் பொய்யான வரங்கள் தரமாட்டார்கள். ஆயினும் பஸ்மாசுரனுக்கு பரமசிவன தந்த வரத்தினமீது முழு நம்பிக்கை வரவில்லை. ஆதலால் அவர் எதிரிலேயே அந்த வரத்தை பரீட்சிக்க எண்ணினான். ஆனால் அவன் கண்ணில் முதலில் பட்டது சிவனான கிரம் தான். ஏன் இவர் கொடுத்த வரத்தை இவரிடமே பரீட்சித்தால் என்ன? என்று எண்ணி தனது உள்ளங்கையை சிவனின் சீரம் நோக்கி கொண்டு சேனானான்.

பஸ்மாசுரனின், தீட்டிய மரத்திலேயே கூட பார்க்கும் குறிப்பையுணர்ந்த சிவனார், அங்கிருந்து மறைந்தார். இந்நிலையை யுணர்ந்த காக்கும் கடவுளாம் ஸ்ரீமன் நாராயணா மறுபடியும் வனப்புமிகுந்த மோஹினிப் பெண வடிவு கொண்டு சிவனரை துரத்திச் செல்லும் அசுரர் முன் தோன்றினார்.

அரக்க மனம் கரடு முரடானது. அதில் மென்மை என்ற சொல்லுக்கு இடமில்லை. ஆனால் மென்மையே மொத்த உருக்கொண்டு எழில் வடிவுடன் தோன்றும் மோஹினியைக் கண்ட நொடியில் இளகிவிட்டது. தான் வந்த வேலை தன்னுடைய தவப்பயன், தான் பெற்ற வரம், தன்னுடைய இலக்கு யாவையுமே மறந்து விட்டது.

அந்த அதி ருபசந்தரியை அக கணமே அடைய விரும்பி அவனது அழகில் மயங்கி அடிமையாகி, அவன் சொற்படி யெல்லாம் கேட்டு சுய நினைவற்றவனாய் மோஹ பரவசத்திலிருந்த பஸ்மாசுரனுக்கு சந்திசமயம் ஆகிவிட்டதை நினைவுறுத்திய மோஹினி அவனை சந்தியா வந்தனம்

சேடயச சோலலி ஆபுறங்கரைய அடைந்து ஆசனப்பம் சேமயம் சமயம் சேசலா! நாராட நு! மாதா வா! சோவிந்த விஷ்ணு! மது சூதனு! த்ரிவிசுரமா! வரம நு! ஸ்திரா! ஹரி ஷ்சேசா! பத்மநாபா! தாமோதரா! என ம தாமோதரா சொல்லுமபோது தானுகவே பஸ்மாசுரன னை அடித்து சீரளிமீது வைத்தக்ஷணம் பஸ்மாசுரன் சிவனின் வரத்தின் படி அக்கணமே சாமபலானான்.

பிறகு மோஹிவி சிவனரை அழைக்க, அதுவரை உருத்ராசுத்திற்குள் புகுந்திருந்து இவற்றை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிவனா பயம் நீங்கி உருத்ராசுத்திலிருந்து வெளிப்போந்தார். அதனால் தான் உருத்ராசுத்தில் ரசன் இருப்பதாய் இன்றும் நம்புகிறோம்.

எழில் வடிவுடன் முன்பொரு முறை அமுது படைத்தபோதே அந்த மோஹினியின் மீது மையல்கொண்ட உமாபதியும், கங்காபதியுமான சங்கரன் இக்கணம் இரண்டாம் முறை தனித்து அருகில் அவ்வுருவைக் கண்டதும் ஆரத்தமுவிக்க கொண்டு விட்டார். அததருணம் அவர்களின் வியர்வைத் துளிகள் ஒன்று கலந்து ஒரு மாபெரும் சக்தியாக வந்ததை பரமசிவன் கையில் ஏந்த அது ஒரு அழகிய குழந்தையாக உருமாறியது. அது கண்டு தேவர்கள் மலர்மாறி பொழிந்து, மஹிஷியை அழிக்க, இரு ஆணதெய்வங்களுக்கு ஹரிஹரசுதன் பிறந்து விட்டான் என்று மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

பிறகு அந்தக் குழந்தையை பம்பா என்ற நதீதீரத்தில் பந்தள தேசத் தரசன் ராஜசேகரபாண்டியன் கண்ணில் படும் வண்ணம் விட்டனா. மோஹினி தன் கழுத்திலிருந்த மணி மாலையை குழந்தையின் கழுத்தில் விட்டு ஆகி கூறி மறைந்தனா.

பந்தள ராஜகுமாரன் ராஜசேகர பாண்டியன் சிவபகதி நிரம்பப் பெற்றவன். அவனது மனைவி ஒரு விஷ்ணு பக்தை. இவர்களைத் தவிர ஹரிஹர புத்திரன் வளரவேறு ஒரு இடமுண்டோ? வெகுகாலமாய் தங்களுக்குக் குழந்தை இல்லையே என்று அவ்

விருவரும சிவனிடமும், விஷ்ணுவிடமும் முறைபிட்டுள்ளனர். அவர் சன் முறையே கேட்டதால்தான் தங்கள் குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்கு அடையச் செய்தனர்.

வேடடையாட வந்த பாண்டிய ராஜன் பம்பையாற்றுக்கரையில் அனுதையாக கிடைத்த குழந்தையைக் கண்டெடுத்தது, அதற்கு மணிகண்டன் என்று பெயர் சூட்டி மிகுந்த நேசத்துடன் வளர்த்து வந்தனர்.

சில நாட்களில் ராணி கருவுற்று ஒரு ஆண் மகவைப் பெற்றெடுத்தாள். அதற்கு ராஜராஜன் என்று பெயரும் சூட்ட இருவரையும் குரு குலாப்பாசத்திற்கு ராஜகுருவிடம் அனுப்பினா.

அப்போதைய ராஜகுரு மஹாதபஸவி; முக்காலமும் உணர்ந்த ஓர் ஓர் குருகுலாபாஸத்திற்கு வந்த இரு அரச குமாரர்களில் மணிகண்டன் தெய்வக் குழந்தை, ஸாக்ஷாத் ஹரி ஹரபுத்திரன் என்பதைக் கண்ட மாதிரத்தில் உணர்ந்தார். தன்னிடம் வித்தை கற்க வந்துள்ள தெய்வக் குழந்தை என்ன காரணத்திற்காக பூமியில் அவதரித்துள்ளதோ? ஆயினும் அக்குழந்தைக்கு பூலோக நியதிப்படிதான் வித்தை பயில்விக்க வேண்டியது தமது கடமை என்றெண்ணி மிகுந்த பயபக்தியுடன் மணிகண்டனுக்குக் கற்பித்தார்.

குருகுலாப்பாஸத்தில் எல்லாக் கலைகளிலும் முதன்மையாய் வந்த மணிகண்டன் குருகுலவாஸ முடிவில் குருவின் காலில் விழுந்து வணங்கி குருதட்சிணை என்ன வேண்டுமென இயம்ப குரு, மணிகண்டன் தன்னிடம் மாணவனாய் பயின்றதே தன்னுடைய முற்பிறவியின் நற்பயனே என்று சொல்லி மணிகண்டனின் கால் பணிந்தார். அதற்கு மணிகண்ட பெருமான குருவிடம் தான யார் என்ற உண்மையை காலம் வரும் வரையாருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டாமென கேட்டுக்கொண்டு குருவின் மகன் ஊமையும் குருடுமாய் இருந்தவனை பார்த்து பேச வைத்து தன் தெய்வத் தன்மையை நிலை நாட்டி குருவின் மனதில் மகிழ்ச்சியுண்டாக்கி இதனால் குருவின் குரு என்ற பட்டத்தையும் அடைந்தார்.

ஸப்தகிரி

விளம்பர கட்டண விவரங்கள்

(தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் வெளியிடப்படும் ஸப்தகிரியில், தங்கள் விளம்பரங்கள் இடப்பெற வேண்டுமோவாககு கீழ்வரும் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன)

சாதாரணம் (உட்பக்கங்களில்)

முழுப் பக்கம்	ரூ. 80 00
அரைப் பக்கம்	ரூ. 50 00
கால் பக்கம்	ரூ. 30 00

அட்டையின் பின்பக்கம்

ஒரு வண்ணம்	ரூ. 200 00
இரண்டு வண்ணங்கள்	ரூ. 250 00
மூன்று வண்ணங்கள்	ரூ. 300 00

உள் அட்டைகளில் (முன் அல்லது பின்)

ஒரு வண்ணம்	ரூ. 150 00
இரண்டு வண்ணங்கள்	ரூ. 200 00
மூன்று வண்ணங்கள்	ரூ. 250 00

பத்திரிகையின் முக்கிய இடங்களில்

முதல் பக்கம்	ரூ. 125 00
கடைசி பக்கம்	ரூ. 110 00

செய்திச் சுருக்கம் பக்கத்திற்கெதிரில்

முழுப் பக்கம்	ரூ. 100 00
அரைப் பக்கம்	ரூ. 60 00

பக்க அளவு விவரங்கள்

முழுப்பக்கம்	24 செ.மீ. × 19 செ.மீ.
அரைப்பக்கம்	12 செ.மீ. × 19 செ.மீ.
கால்பக்கம்	6 செ.மீ. × 19 செ.மீ.

இடம் பெற வேண்டிய பிளாக்குகளை, விளம்பரங்களை வழங்குவோரே அனுப்புதல் வேண்டும்.

பிளாக்குகளுக்குரிய ஸ்கிரீன் விவரங்கள்

அட்டைப்பக்கங்களுக்கு	80 லிருந்து 100 வரை
உட்பக்கங்களுக்கு	80

விளம்பரம் அனுப்பும் நபர்கள் இதழின் பின் பக்கத்தைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு 6 மாத இதழ்களுக்கும், 12 மாத இதழ்களுக்கும் வரை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் முறையே 10 மற்றும் 15 சதவீதம், மேற்கண்ட தொகையில் தள்ளுபடி செய்யப்படும். இருப்பினும் கொடுக்கப்படும் அளவுகள், கட்டணங்கள் குறித்து பத்திரிகை ஆசிரியரின் (Editor) தீர்மானமே முடிவாகும். எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் விஷயங்களை ஏற்காமல் இருக்க ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு.

செயலாட்சித் தலைவர்,
திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

குருகுலாப்யாஸத்திலிருந்து அரண்மனையை அடைந்த மணிகண்டனுக்கு மன்னா இளவரசுப்பட்டம் சூட்டினா. அரச சபையில் பல கற்றவரும் அனுபவம் மிகுந்தவரும் அயரும் வண்ணம் பல சிக்கல் நிறைந்த வழக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தாரா. இதனாலெல்லாம் தன்னுடைய செல்வாக்கு குறைந்து வருவதை யுணர்ந்த அந்நாட்டு மந்திரி, தனக்கு எதிரியாகவே மணிகண்டனைப் பாவித்து பிற்காலத்தில் அரசனின் சொந்த மகன ராஜராஜனை இந்த நாட்டை ஆளவேண்டும், கானகத்தில் கண்டெடுத்த மணிகண்டனை இந்நாட்டை விட்டே அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்ற முடிவில், அதற்கு மஹாராஜா எள்ளளவும சமமதியா, மஹாராணியே சிறந்தவா என்று மஹாராணியின் மனதில் விஷவிதைகளைத் தூவி பலனும பெற்றாரா.

அதன்படி மஹாராணியும் மணிகண்டன வாயாலேயே “தாயே எனக்கு இந்த சிம்மாஸனம் வேண்டாம். தம்பி ராஜராஜனை இந்நாட்டையாளட்டும். இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் பெற்றதால் எனக்குப் பிறகு என ஸந்ததியினர் கேட்பார் களோ என்ற ஐயம் கூட உங்களுக்கு வேண்டாம். நான் இந்த ஜனமத்தில் திருமணமே செய்து கொள்ளமாட்டேன். ஆஜன்ம பிருமமசாரியாகவே இருப்பேன்” என்று உறுதிமொழி பெற்றும் கூட மனதிருப்தியுறாத மந்திரி, மஹாராணிகு இல்லாத கடுமையான தலைவலியை இருப்பது போல் நடிக்க வைத்து இதற்கு தகுந்த மருந்து புலிப்பால் தான், அது இருந்தால்தான் மஹாராணியின் தலைவலி நீங்கும் என்று அரண்மனை வைத்தியர்கள் அனைவரையும் சொல்லச் செய்தான்.

உடனே மணிகண்டன தாயின் தலை நோவு தீர்க்கப் புலிப்பால் கொண்டு வர, மலர்ந்த முகத்துடன் அந்தப் பன்னிரெண்டு வயது பாலகன காடு நோக்கி புறப்பட்டான்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்.)

மாயவனை மயக்கிய மங்கை

திருமதி. பானுமதி சுப்புஸ்வாமி,
திருப்பதி.

வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் மகாவிஷ்ணு ஒருவர்தான் புருஷோத் தமன் - ஆடவன். மற்ற ஜீவராசிகள் ஆணானாலும், பெண்ணானாலும் பெண் பாலர்களே. பக்தி மார்க்கத்தில் வழங்கப்படும் தசவித பாவங்களில் நாயக நாயகி பாவமும் ஒன்று.

புருஷனைக் கண்டு புருஷன் மோகிப் பது மேட்டுமடை. புருஷனைக் கண்டு ஸ்திரீ மோகிப்பது பள்ளமடை. மேட்டுமடையில் ஜலத்தை ஏற்று வது கடினம். பள்ளமடையில் ஜலத்தை பாய்ச்சுவது எளிது.

மற்ற ஆழ்வார்கள் தங்களைப் பெண்களாகப்பாவித்துப் பரமனைக்காதலித் தனர். அந்தராத்மாவை நாயகியாகவும் பரமாத்மாவை நாயகனாகவும் வைத்துப் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆண்டாள் பெண்ணையாதலால் அவளுக்கு இப்படி பாவிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லாது போய்விட்டது. ஆண்டாள் இறைவனைத் தன் கணவனாகப் பாவித்து,

“மானிடர்க்கென்று பேச்சுப்படியல வாழ்கிலேன் கண்டாய்” என்கிறாள்.

ஆண்டாள் அஞ்சுக்குடிக்கே ஒரு செல்லப் பெண்ணாக வளர்ந்து, பிஞ்சாய்ப்பழுத்து தன் பாவனையாலும், பிறவியாலும் செய்கையாலும் பெண்கூலகத்தையே மேம்படுத்தி விட்டாள். இவள் தன தந்தையை பெரிய யாழ்வாராக்கி மணாளன் அரங்களை பெரிய பெருமானாக்கினாள்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் திரு ஆடிப் பூரத்தில் துளசி செடியின் மடியில் தோன்றி வேயாகுல விளக்கானாள். பிறக்கும் போதே தெய்வ பக்தியினால்

தானே மாலையை அணிநது அதை தான் கணவனாக வரித்து விட்ட பெருமானுக்குக் கொடுத்து அனுப்பி குடிக்கொடுத்த சுடர்க் கொடியானாள். அவள் பக்தியில் பழுத்த தெய்வக் காதல் வெள்ளமாகி “கண்ணனாகிய கடலை” நாடினாள்.

பாவை நோன்பு நோற்று கோவை (நாச்சியார் திருமொழி) யும் பாடி கோவர்த்தனையே நினைத்து கனவிலேயே அவனை மணந்தும் கொண்டாள்.

எப்படி கம்பன் அயோத்தி ராமனை காவேரிக் கரை ராமனாக்கினாரோ அதே போல வடநாட்டில் பிறந்த கண்ணனை தமிழ்நாட்டுக் கண்ணனாகி விளையாடக் கண்டாள்.

பெருமானுக்குப் பூமாலை சூட்டிய துடன் மட்டுமன்றி பாமாலையும் பாடிப் பரவசமானாள்.

கண்ணன் அவதரித்த காலம் எப்போதோ நடந்தது. அவன் நடமாடிய கோகுலம் விளையாடிய யமுனை நதிதீரம் எல்லாம் வடநாட்டில் எங்கோ உள்ளது. இப்படி எண்ணிய கோதைக்கு பாகவத சரித்திரம் வழிகாட்டியது. ஆண்டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையே கோகுலமாகவும் அங்குள்ள திருக்குளத்தையே யமுனையாகவும் வடபத்ரசாமி கோயிலையே நந்தகோபன் திருமாளிகையாகவும் பெருமானையே கண்ணனாகவும் தன் தோழியர்களையே ஆயர்பாடி சிறுமியர்களாகவும் தானும் அச்சிறுமியர்களில் ஒருவளாகவும் பாவனை செய்து கொண்டு மார்கழி பாவை நோன்பு நோற்றாள்.

ஆண்டாள் அந்நோன்பை நோற்ற விதம், பரமனை அடைந்த விதம், பரமன் அருள் செய்த விதம் இவைகளை விளக்குவதே திருப்பாவை.

திருவேங்கடமுடையானுக்கும் ஆண்டாளுக்கும்தொடர்பு உண்டு. திருவரங்களையே ஆண்டாள் திருவேங்கடமுடையவனாகவும் கருதி காதலித்தாள் என்பதற்கு ஆண்டாள் வாக்கிலேயே சான்று கிடைக்கிறது.

உய்யக் கொண்டாள் என்ற வைஷ்ணவ ஆசாரியார் அருளிய திருப்பாவை தனியனும் சாட்சி அளிக்கிறது.

“வேங்கடவர்க்கு என்னை விதி என்ற இம்மாற்றம்” என்பது உய்யக்கொண்டார் வாக்கு. என்னைத் திருவேங்கடவனுக்கு வாழ்க்கைப் படுத்துவாயாக என்பது இதன் பொருள்.

தெற்கே வில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய ஆண்டாள் என்னும் சுடர்க் கொடி அக்கால தமிழகத்தின் எல்லையாகிய வேங்கட மலையிலுள்ள வாசுதேவதரு

தி. தி. தேவஸ்தான தமிழ் சமய வெளியீடுகள்

	ரூ. பை
அஷ்டோதர சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை	... 1 00
பால பாகவதம் (செவ்வைச் சூடுவார்) முதல் பாகம்	... 4 00
,, ,, இரண்டாம் பாகம்	... 4 00
தசரூபகம் (திரு. ஆர். ஸ்ரீநிவாச ராகவாச்சார்யா)	... 3 50
குருபரம்பரை (திரு. கே. பாலசுந்தர நாயக்கர்)	... 3 00
திருமலை வழிகாட்டி	... 0 25
ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் மகாத்மியம் (தலபுராணம்)	... 2 00
ஸித்தாந்த த்ரய சங்க்ரஹம் (திரு. ஓ. வி. கபிஸ்தலம் (தொகுத்தவர்) தேசிகாச்சார்யா)	... 2 50
ஸ்ரீராமஜெயத் திருப்புகழ் பகுதி I, பகுதி II. (Each) (தொகுத்தவர்) (திரு. கே. பாலசுந்தர நாயக்கர்)	... 3 00
சர்வ தேவதா பூஜா விதானம் - தி. தி. தே -	... 0 70
ஸுப்ரபாதம் (பொருளுடன்)	... 0 50
ஸுப்ரபாதம்	... 0 12
செம்பொருள் (எஸ். கிருஷ்ணவேணி அமமையார்)	... 1 50
ஸ்ரீநிவாச கல்யாணம் (வண்ணப்படங்களுடன்)	... 11 50
திருக்குறள் (பொருட்பால்) திரு.டி.பி. பழனியப்பபிள்ளை	... 7 50
,, (காமத்துப்பால்) (தொகுத்தவர்)	... 4 00
திருவாய்மொழி { கே. பாலசுந்தர நாயக்கர் } பாகம் 1	... 7 50
{ விளக்கவுரையுடன் } பாகம் 2	... 10 50
யாப்பொளி (திரு. ஆர். ஸ்ரீநிவாச ராகவாச்சார்யா)	... 3 50
ஸ்ரீ கபிலேஸ்வர சுவாமி ஸுப்ரபாதம் (திரு. எம். வி ராமநாத கணபாடிகள்)	... 0 20
நித்யாநுஸந்தானம் - தி. தி. தே -	... 3 75
ஏழுமலை யாத்திரை (திரு. டி.கே. நாராயணன்) (அச்சில்)	... 4 00
சித்திர ஸுப்ரபாதம் (வண்ணப்படங்களுடன்) தி.தி.தே -	... 8 00
சித்திர திருப்பாவை (வண்ணப்படங்களுடன்) தி.தி.தே-	... 8 25

விற்பனைச் சலுகை விவரங்கள்

தி. தி. தேவஸ்தான கலவெட்டு அறிக்கைகள், தி. தி. தேவஸ்தான கலவெட்டுத் தொகுதி 1 மற்றும் தொகுதி 5 ஆக மூன்று நூல்களுக்கு, செட்டாக வாங்குவோர்க்கு, 12½% தள்ளுபடி வழங்கப்படும்.

‘ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா சங்கீர்த்தனமுலு’ மற்றும் ‘தாளளபாக்கா பணிகள்’ ஆகிய 6 தொகுதிகளை (தெலுங்கு) ஒருமித்துவாங்கினால் 12½% தள்ளுபடி வழங்கப்படும்.

ரூ 100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு விளங்கும் விற்பனைக்கு 12½%, ரூ. 500/- லிருந்து ரூ. 1000/- வரை விளங்கும் விற்பனைக்கு 20%, ரூ. 1000/-க்கு மேல் இருக்கும் விற்பனைக்கு 30% என்றவாறு கமிஷன் வழங்கப்படும். ரூ. 100/-க்கு மேற்பட்டு சரக்காணைகள் விளங்கினால், அவற்றிற்கான தபால செலவினை தி. தி. தேவஸ்தானம் ஏற்கும்.

ஆசிரியர்,

தி. தி. தேவஸ்தானம்

(தி. தி. தே. பிரஸ் காம்பெளண்டு) திருப்பதி.

என்ற மகாவிருக்ஷத்தைத் தழுவி வாழுமாறு காதல் கொண்டதின் உட்பொருள் வைணவ ஆசிரியர்களின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவரந்துள்ளது. இக்கருத்து ஆண்டாளின் வாககாகிய நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை என்ற இரண்டு பிரபந்தங்களிலும் ஊடுருவிக்காண்கிறது.

“குளிர் அருவி வேங்கடத்து என்கோவிந்தன்” என்று குறிப்பிடுவதில் கோதைக்கு ஒரு திருப்தி; ஒருவித மனநிறைவு. கோதை பிறந்த ஊர் கோவிந்தன் வாழும் ஊர் என்று தொடங்கும் தனிப்பாட்டிலும் கோதைக்கு கோவிந்தன் என்ற பெயரிலுள்ள ஆசை சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

திருப்பாவையின் 29 வது பாடலில்

“இன்று பறை கொள்வான அன்று காண்கோவிந்தா” என்றும், அதற்கு முந்தியபாசுரத்திலுள்ள “குறை யொன்று மிலலாத கோவிந்தா” என்றும் ஆண்டாள குறிப்பிடுகிறார்.

நாச்சியார் திருமொழியில் கிளி எப்போதும் “கோவிந்தா கோவிந்தா” என்று அழைப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆண்டாள பூமி தேவியின் திரு அவதாரம். பகவான் பத்து அவதாரங்கள் எடுத்தபோது உலகத்தா யான திருமகளும் அவனைப் பிரியாது ஒவ்வொரு நிலையில் பிறக்கிறாள். இப்பிறவியை பிறவாத் தோன்றல் என்று அழைப்பர். திருமகள் மட்டுமன்றி பூமாதேவியும் உடன் பிறக்கிறாள் எனபதை ஸ்ரீநிகமாந்த தேசிகன்,

வேலேவ விஷ்ணு ஜலதேர்

அப்ருதக் பவந்தி”

கடலும் கரையும் போல பூமாதேவியும் திருமலை விட்டுப் பிரிவதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆண்டாள பூமி தேவியின் அவதாரம்.

இவள் ஆடிமாதம் பூரநடக்ஷத்திரம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி கூடிய செவ்வாய்க் கிழமையன்று அவதரித்தாள். திவய பிரபந்தம் பாடியவர்களில் இவள் ஒருவளே பெண.

(இறைவன் அடியாருக்கு வசமான வன். தன்னிடம் அன்பு பூண்ட அடியார்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பைத் தானே மேற்கொள்கிறான். ஏகாதசி விரதத்தைச் சிறிதும் வழுவில்லாது கடைப்பிடித்து மேன்மை அடைந்தவர்களுள் அம்பரீஷனுக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. இறைவன் அவனுக்கு அருள் பாலித்த கதை சுவாரசியமானது.)

நாபாகன் என்னும் அரசனின் புதல்வன் அம்பரீஷன். ஏழு தலீபங்களையும் அரசாண்டவன். இறையடியார்களில் மிகச்சிறந்தவன். பகவான் ஹரியினிடம் பக்தியுள்ளவனாய் இருந்திடினும், ஆட்சி அலுவல்களில் ஆழ்ந்த அக்கறையுடனும் விழிப்புடனும் இருந்தவன். பல அசுவமேத யாகங்கள் செய்து பெருமை சேர்த்தவன். அவனுடைய பக்திக்கு மெச்சி, பகவான் ஹரி அனுதினமும் அவனுடைய பாதுகாப்பின் பொருட்டுச் சககரம் ஒன்றை அருளினார்.

மகாவிஷ்ணுவிற்குப் பிரியமான ஏகாதசி நோன்பை அம்பரீஷன் மேற்கொண்டான். ஏகாதசி விரதம் இநதுக்கள் அனுஷ்டிக்கும் ஒரு முக்கியமான நோன்பு. வளர்பிறையில் ஒன்றும் தேய்பிறையில் ஒன்றுமாக மாதம் இருமுறை ஏகாதசி உபவாசம் இருப்பது உடல்நலத்திற்கும் ஆனமிக மேம்பாட்டிற்கும் நனமை பயப்பதாகும். மாதங்களில் சிறந்த மாகழித் திங்களில் வரும் வளர்பிறை ஏகாதசி இறையன்பர்களுக்கு முக்கியமாக விளங்குவதாகும். வைகுண்ட ஏகாதசி, முக்கோடி ஏகாதசி, மோட்ச ஏகாதசி என்றெல்லாம் பெயர் பெற்றுள்ளது. சூரியனின் இயக்கத்தைக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் நமது ஆண்டு உத்த

ராயணம், தட்சிணயணம் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வோர் அயனமும் ஆறு மாதம் கொண்டதாகும். தேவ மானத்தில் அதாவது, தேவர்களின் அளவுமுறையில் நமது ஓராண்டு ஒரு நாளுக்குச் சமம். உத்தராயணம் பகல், தட்சிணயணம் இரவு. எனவே, வைகுண்ட ஏகாதசி இரவு முடிந்து பகல் துவங்குவதை அறிவிக்கும் வைகறைப் பொழுதைக் குறிக்கிறது. அவ்வமயம் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் பூமிக்கு இறங்கி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விஷ்ணு ஆலயங்களில் வைகுண்ட ஏகாதசியன்று மட்டுமே திறக்கப்படும் வைகுண்ட வாசல் வழியாகச் சென்று திருமலைத் தரிசனம் செய்தால் பிறப்பு இறப்புச் சுழலிலிருந்து விடுபட்டு வீடுபேறு எய்துவதாக பக்தர்களின் பாவனமான நம்பிக்கை.

இத்துணை மகிமை வாய்ந்த ஏகாதசி விரதத்தை ஓர் ஆண்டுக்காலம் பக்தியுடன் அம்பரீஷன் நோற்றான். நோன்பை முடிப்பதற்கு முன் மூன்று நாள் உபவாசம் இருந்தான். மறு நாள் துவாதசியன்று காலை பாரணை செய்து உணவு உட்கொள்ளவேண்டும். அம்பரீஷன் ஏராளமான அந்தணர்களை அழைத்திருந்தான். இதனிடையில், துர்வாச மாமுனிவர் தமது மாணுக்கர்களுடன் அம்பரீஷனின் அரண்மனைக்கு எதிர்பாராதவகையில் வருகை புரிந்தார். மன்னனோ அவரை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று, தனது விருந்தோம்பலை ஏற்றுத் தன்னை ஆசீர்வதிக்குமாறு அஞ்சலி செய்து வேண்டினான். முனிவரும் அதற்கு இணங்கி, நீராடுவதற்காகத் தமது மாணுக்கர்களுடன் ஆற்றுக்குச் சென்றார்.

எவ்வளவு நேரமாகியும் அவர்திரும்பி வரவில்லை. துவாதசி இருக்கும்போதே பாரணை செய்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் ஏகாதசி நோன்பின் பலன் கிட்டும். ஆனால், இப்போது பாரணை செய்தாலோ முனிவரை அவமதித்ததாகும். ஏற்கனவே, அவர் ஒரு முன்கோபி எனினும், அவர் வரும்வரை காத்திருந்தாலோ, உரிய காலத்தில் பாரணை செய்யத் தவறிய குற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும். இக்கட்டான இந்நிலையில் என்ன செய்வது என்று அம்பரீஷனுக்கு விளங்கவில்லை. அங்கிருந்த அறிஞர்களிடம், தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடரை எப்படி அகற்றுவது என்பதற்கான வழியைத் தெரிவிக்கும்படி கோரினான். அவர்களும் தர்மத்தின் நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து விஷ்ணுவிற்குப் பிரியமான துளசியுடன் கூடிய நீரைப் பருகுவது தவறாகாது என்றும், நோன்பின் பயனும் கிடைக்கும் என்றும் அறிவுரை வழங்கினார்கள். அவர்களுடைய கட்டளைப்படி, அம்பரீஷன் துளசி இதழுடன் கூடிய தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு பாரணை செய்தான்.

இதற்குள்ளாக, துர்வாசர் நீராடி விட்டு மாணவர்களுடன் திரும்பி வந்தார். நடந்தது அனைத்தையும் உணர்ந்தார். அவர்கள் கண்கள் சினத்தினால் சிவந்தன. கோபத்துடன் பற்களை நறநற என்று கடித்தபடி “அம்பரீஷா, என்னை விருந்தோம்பலுக்கு அழைத்து விட்டு அவமானப்படுத்துகிறாய்? அதற்குத் தக்க விளைவை அநுபவி” எனச் சொல்லி, தமது தலையிலிருந்து ஒரு சடையைப் பிடுங்கித் தரையின்மீது அடித்தார். உடனே சக்தி வாய்ந்த உருவம் ஒன்று வெளிப்பட்டு அம்பரீஷன்மீது

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில்

மற்றும்

ஸ்ரீ சந்திரமௌளீஸ்வர சுவாமி கோயில்

தி. தி. தேவஸ்தானம் ஆந்திர ஆஷ்டரமம், ரிஷிகேஷ் 'உ.பி.

ஆர்ஜித அட்டவணை

யொது	ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில்	ஸ்ரீ சந்திரமௌளீஸ்வர சுவாமி கோயில்
	ரூ.	ரூ.
அர்ச்சனை	டிக்கெட் ஒன்று 2-00	1-00
ஹாரத்தி	,, 0-50	0-50
சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை	,, 5-50	5-00
தோமாலந்தார தரிசனம்	5-00	—
தேங்காய் வர்த்தனா (உடைப்பது)		
டிக்கெட் ஒன்று	0-25	0-25
	ஸ்ரீ ராஜலக்ஷ்மி அமமை யார் கோயில்	ஸ்ரீ பாவதி அமமை யார் கோயில்
	,, 1-00	1-00
ஹாரத்தி	,, 0-50	0-50
தேங்காய் வர்த்தனா (உடைப்பது)		
டிக்கெட் ஒன்று	0-25	0-25
நைவேத்தியங்கள்		ரூ.
தத்யோதனம்	முழுத தளிகை	45-00
புளியோதரை	,,	45-00
பொங்கல்	,,	60-00
இனிப்புப் பொங்கல்	,,	65-00

குறிப்பு : ஒவ்வொரு நைவேத்தியத்திற்கும், ஆர்ஜித கட்டணத்தைத் தவிர மேற்கொண்டு சிங்கமொறாவுக்காக ரூ. 3/- செலுத்த வேண்டும். மேலும் அரைக்கட்டண விகிதத்தில், இறைவனுக்கு அரைத்தளிகை நைவேத்தியமும் பக்தர்கள் செய்விக்கலாம்.

பாய்ந்தது. அம்பரீஷன் எவ்வளவோ பணிவுடனும் மரியாதையுடனும் நிலைமையை எடுத்து விளக்கிச் சொன்னான். ஆனால், துவாசர் அதைக்காதில் போட்டுக்கொள்ளவே இல்லை. வேறு வழி எதுவும் அரசனுக்குப் புலப்படவில்லை. எனவே, அவன் மகாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித்தான். அவர் அவனுக்கு அருளிய சக்கரம் தோன்றி, அம்பரீஷனைக் கொல்ல வந்தஉருவத்தை அழித்தது. அத்துடன் நில்லாது, அச்சக்கரம் துவாசமுனிவரையும் தாக்கியது. முனிவர் எங்கு சென்றாலும் சக்கரம் அவரைத் துரத்திச் சென்றது. அவர் பிரமனிடம் சென்று முறையிட்டார். சக்கரத்தை நிறுத்துவதற்குத் தம்மால் ஆகாது என்று பிரமன கூறிவிட்டார். சிவனிடம் சென்று தம்மைக் காப்பாற்றுமாறு முனிவர் வேண்டிக் கொண்டபோது, அதற்கான ஆற்றல் தமக்குக் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார். பின்னர், துவாசர் வைகுண்டத்திற்கே சென்று மகாவிஷ்ணுவிடம் மன்றாடினார். ஆனால், விஷ்ணுகூட “உம்மைக் காப்பாற்ற என்னாலும் முடியாது. நீர் அம்பரீஷனிடமே சென்று சரணடையவும்” என்று மொழிந்தார். அம்பரீஷன் மகாவிஷ்ணுவிற்கு எத்துணை நெருக்கமானவன் என்பதையும் விரத நியமத்தின உண்மைப் பொருளையும் அப்போதுதான் துவாசர் அறிந்து கொண்டார். உடனே அம்பரீஷனிடம் வந்தார்; தம்மை மன்னித்துக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினார். அரசனும் மாமுனிவரிடம் எத்தகைய பகையும் பாராட்டாமல் பகவான் ஹரியைப் பிரார்த்தித்தான். உடனே, சக்கரமும் மறைந்தது.

வைகுண்ட ஏகாதசியன்று நியமத்துடன் உபவாசமிருந்து, ஸ்ரீஹரியைப் பலவாறாகப் போற்றி நோன்பிருப்பவர்கள் அம்பரீஷன் சரிதத்தையும் நினைவு படுத்திக் கொள்வது நல்லது.

நீர்மலை மேவிய நிமலன்

நீர்மலை கலைவண்ணம் கண்டவர்கள் பல்வகைகள். அப்பல்லவர்களின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்வன இன்றைய வைணவ மறறும் சிவாலயங்கள். இத்தொண்டை நாட்டிலே சமயக் குரவர்களால் பாடல் பெற்ற தலங்கள் சுமார் 22 எனலாம். அவற்றுள் திருமங்கை மன்னனால் பாடல் பெற்ற தலமான திருநீர்மலையின் சிறப்பு தனித்தன்மை வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

அமைவிடம்

சென்னை தாமபரம் சாலையில் பண்டைய பல்லவர் புரமான பல்லாவரத்திலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ. தொலைவில் சற்று வடகிழக்கில் அமைவது திருநீர்மலை.

பெயர்க் காரணம்

திருநீர்மலை என்றால் விபூதி விளையும் மலைபோலும் என நினைக்கத்தோன்றும். ஆனால் அதுவல்ல காரணம். 'ஸ்ரீமத் தோயாத்திரி சிகரம்' என்ற வடசொல்லின்படி அமைவது திருநீர்மலை. அதாவது நீர் சூழ்ந்த மலை என்பதேயாகும்.

இறைவன் பெயர்

இம்மலையில் கோயில கொண்டவன் திருமாலே. கார்மேக வண்ணாகிய மாலவன் நீர்வண்ணாகக் காட்சி தருவதால் 'நீர்மலை மேவிய இறைவன்' எனப்பெயர் பெறுகின்றான்.

தலச் சிறப்பு

இங்குக் கோயில்கொண்ட மாயவனை, தூயவனைத் திருமங்கை மன்னன் பாடிமகிழ்ந்து மங்களாசாசனம் செய்த தலம்; முதலாழ்வார் மூவருள் ஒருவரான பூதத்தாழ்வாரும் பாடி மகிழ்ந்த தலம்.

நெடுமாலவன் மேவிய கோலங்கள் நிறல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல் என்பன. அவற்றில் பெரும்பாலும் மூன்று நிலைகளில் கோயில்கொண்டமையைப் பல தலங்களில் காணலாம். ஆனால் ஒரே தலத்தில் நான்கு நிலைகளையும் ஒரு சேரக் காணும் வாய்ப்பு இத்தலத்தில் மட்டும்தான் உள்ளது.

தாயார் பெயர்

'அணி திகழுஞ் சோலை அணி நீர்மலையில்' அன்றுயர் குலக்கொடியோடு அணி மாமலர் மங்கையோடு உள்ள மாலவன் நின்றான், இருந்தான் கிடந்தான் நடந்தாற்கு இடம் மாமலையாவது நீர்மலையே' என்று பொருள் வரும் பாடலிலே தாயார் அணி மாமலர் மங்கை என்பதும் தெரிகிறது.

பாடல் பெற்ற தலம்

108 திருப்பதிகளுள் ஒன்றான இதனைக்காண ஆவல் கொண்ட திருமங்கை மன்னன், இம்மலைக்கு வந்த போது இதனைச் சுற்றிலும் நீர் சூழ்ந்திருந்து அருகே செல்ல இயலாதிருந்தமையால், அருகிருந்த மங்களகிரி எனுமிடத்தில் ஆறுதிங்கள் காத்திருந்து, நீர்வற்றியபின் இறைவனை வணங்கி மங்களாசாசனம் செய்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. அவர் இருந்த இடம் 'திருமங்கையாழ்வார் புரம்' என்ற பெயரில் இம்மலைக்கு சில கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளதை இன்றும் காணலாம்.

தீர்த்தம், ஆகமம்

கோயிலின் தெனமேற்கில் அமைவது 2 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புஷ்கரணி தீர்த்தக் குளம். கோவிலில் 'வைகாநல' ஆகமப்படி பூசைகள் நிகழ்கின்றன.

கோயில் அமைப்பு

கோயிலில் நுழைந்ததும் வலப்புறத்தே கோயில் கொண்டவன் நீர்

வண்ணன். எதிரே அரங்கநாதரின் செப்புருவச்சிலை கண்ணாடி அறையில் காணப்படுகிறது. அருகே சிலை உருவில் நீர்வண்ணன் நின்றான் என்ற பெயரில் காட்சி தருகிறான். எழில் கொஞ்சம் உருவம் ஆழ்வார்கள் திருவடிகள் ஆகியோர் கரம் குவித்து வணங்கக் காட்சி தருகிறார்கள்.

அதனைவிட்டு வெளியே வந்ததும் சகரவர்த்தித் திருமகனின் திருமணக் கோலமும், பள்ளியறையும் அணிமா மலர் மங்கைத் தாயார் சந்நிதியும் காணப்படுகின்றன. நீர்வண்ணன் நீர்மலை மீதில்லாமல் அடிவாரத்திலேயே நின்ற கோலத்தில் உள்ளான்.

மலைக்கோயில் அமைப்பு

சுமார் 200 அடி உயரம் கொண்ட மலைமீது மரங்களும் செடிகளும் வளர்ந்து இனியசோலையாகக் காட்சி

திரு. சா. சந்திரவாணன், எம்.ஏ.,
தஞ்சை.

தருகின்றன. மலை உச்சியில் அரவணைப்பள்ளி கொண்ட அரங்கநாதன் காட்சி நல்குகிறான். நான்கு திருக்கரங்களுடன் நாபிக்கமலத்தே நான்முகனைத் தாங்கி திருமகள், பூமகளுடன் புன்னகை சிந்த அறிதுயில் கொண்ட எம்பிரான் தென்திசை இலங்கை நோக்கிக் கிடந்த கோலத்தில் காண்பார் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறான். நீர்மலையில் இந்த அரங்கன்தான் சிறப்பிடம் பெற்றுவருகின்றான்.

இருந்தான், நடந்தான்

மலைமீதுள்ள திருச்சுற்றில் வலம் வந்தபோது கிடந்தானின் பின்புறம் ஈரடியால் உலகளந்த திரிவிக்கரம் அவதார உருவம் நடந்தான் என்ற பெயரில் காணப்படுகின்றது. அதற்கு அடுத்த நிலையில் இரணியனை வதம் செய்து பிரகலாதனின் குழந்தை மனம் அஞ்சாத நிலைக்கேற்ப இரண்டு திருக்கரங்களோடு சாந்த நரசிம்ம

ராய் இருநது கண்டா யாவரையும் யமங்க ச செய்யும் அழகுருவில் காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீரங்கம் முதலாக நரநாராயண-கிரமம் பாருகச் சொல்லப்பட்ட தான் தோன்றித் தலமான 'ஸ்வயம் வயக்த் கேஷத்திரத்தில' இது ஒன்று என்றால் இத்தலப் பெருமை போற்றற் குரியது.

கவிதையில்

'கச்சி வெஃகாவில கிடநதிருநது நின்றதும்' 'என்னுள்ளத்து நின்றானி-ருந்தான் கிடகருமே' எனறும்; புளிக் குடிக் கிடநது' வரகுணமங்கையிருநது வைகுந்தத்துள் நின்றும், உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் பண்ணும் விருப்பத்தைத் திருநீர்மலை யிலே பண்ணிக்கொண்டு வந்தும்' எனப்பலவாறு அடியார்கள் தம் பாட்டில் இறைவனைப் பாடிப்பரவினார்கள்.

காதற் கவிதையுள்

நாயக நாயகி பாவத்தில அடியவர்கள் தம்மை நாயகியாகக் கொண்டு இறைவன் மேல் காதல் கொண்ட விதம் பல. நீர்வண்ணனை மனத்துள் கொண்ட ஒருத்தியின் புலம்பல் இதோ

'அருவிகோ வேங்கடம்
நீாமலை என்று வாய்
வெருவினாள்; மெய்யம்
வினவியிருக்கின்றாள்;
பெருகுசீர்க் கண்ணபுர
மென்று பேசினாள்
உருகினாள்; உளமெலிந்தாள்,
இது வென், கொலோ,

என்று அவள்மடல் ஏறி 'நீாமலைமேல் மனனுமறை நான்குமானை எண்ணியே உயிர்விடத் துணிந்தாளாய்' நீருக்கு அவிதாதே நீர்வண்ணனை அவிக்க வேண்டியிருக்கை' என அவன கொடுத்த நோய்க்கு அவனையே மருந்தாகக் கொள்ளும் விதம் அவளது காதற் பெருமையைப் புலப்படுத்தும்.

கல்வெட்டுகள்

விசுரம் சோழன் காலம் முதல் (கி. பி. 1118) விஜயநகரத்து வீர வேங்கடராயனின் (கி. பி. 1600) காலம் வரையான கல்வெட்டுகள் 34 காணப்படுகின்றன.

ஊர்பற்றி

இக்கோயில் கல்வெட்டுள் இவ் வுரைக் குறிப்பிடுகையில் 'செயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்துச் சுரத்தூர் நாட்டுத் திருநீர்மலை' எனக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம்.

இறைவனைப் பற்றி

இறைவனைக் குறிப்பிடுகையில் 'திருநீர் மலை எம்பெருமான்' 'நீர்வண்ணன்', 'நீர்வண்ணப் பெருமான்' எனவும், மலைமீதுள்ள இறைவனைச் 'சிங்கப்பெருமான்', 'அழகிய சிங்கப் பெருமான்' எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கிடநதானையும், நடநதானையும் குறிக்கப்படாமையால் அவை பிற்காலத்து எழுந்திருக்கலாம். கட்டிட அமைப்பாலும் அவை கி. பி. 12ம் நூற்றாண்டையதாகக் காணப்படுகின்றது.

சிறப்புச் செய்திகள்

கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் விளக்கு வைகக தானம் தந்ததைச் சொல்லுகின்றன.

பமமலைச சார்ந்த எண்ணெய் வியாபாரி 'பம்மணக்க நாயனா' எனற ஒருவர் விளக்கு வைக்க எண்ணெய்த தானம் தந்தார் என்பதால் இன்றைய பம்மல் பண்டு தொட்டே இருநது வருகின்றது என்பது தெளிவு. இவை மட்டுமல்ல, நீாமலையைச் சுற்றியுள்ள சில ஊர்கள வரலாற்று சிறப்பு மிக்கவை.

நிலம் தானம்

நிலமாகவும் தானம் தரப்பட்டதைக் கல்வெட்டு குறிக்கிறது. ஆந்திர நிலக்கிழார் ஒருவா பலவாறு முயன்றும் தம் நோயைப் போக்க இயலாமல் இந்த இறைவன் இருப்பிடம் வந்தபோது நோய் தீர்ந்தமையால் 'ஓங்கோல' வட்டத்துள்ள தம் நிலம் அனைதையும் இக்கோயிலுக்கே எழுதிவைத்தாராம். இன்றும் ஆந்திர நில வருவாய் இக்கோயிலுக்கு வருகிறது.

பிற செய்தி

'கண்ட கோபாலன் புது மாடை' என்ற காசு பற்றியும் திருவிழாவுக்

குத் தானம் பெற்றமையும் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. 'திருவாலை பரப்பினா சநதி' என்ற வைணவ விழா பற்றிய குறிப்பு தெரிகிறது. 'வலமிருந்தான் பஞ்சநதிவாணன்' எனபவன் இக்கோயிலுக்கு விளக்கு வைகக தானம் தந்ததும் தெரிகிறது. 'அழப்படை வெளாண்' என்பவனும் இவ்வாறு தானம் தந்ததைக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

திருவிழாக்கள்

மலைமீதுள்ள அரங்கே இப்போது பிரதான இறைவன். சித்திரையில பிரம்மோத்ஸவம் துவங்கி மாதந்தோறும் வைணவத் திருவிழாக்கள் சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றன. பங்குனித் திருக் கலயாணம் அரங்குக்குச் சிறப்புடையது. நீர்வண்ணனுக்கு மாசி உத்திரத்தில் திருக்கல்யாணம் நடைபெறும். இடையில் நின்றிருந்த தேர்த் திருவிழாவையும், தெப்பத் திருவிழாவையும், இப்போதுள்ள நிர்வாகம் தொடங்க இருக்கின்றது.

முடிப்பு

'நெஞ்சுள்ளும் கண்ணுள்ளும் நின்று நீங்காத நீாமலையானை அவனது சிறப்பையும் தலப்பெருமையையும் பேசும் அளவின்றிது 'வம்மின்' என்ற திருமங்கை மன்னன் கூற்றோடு கூறி

'ஸ்ரீமத் தேர்யாத்ரி சிகரே ஸ்ரீரங்க
ஸதனோதிதம்
கஃர புஷ்கரணி சேஷசாயி நாமாச்
ரயே'

என்ற திருநீர்மலைமீது திருவரங்க விமானத்துள் தோன்றிய திருப்பாற் குளத் தீர்த்தத் தலைவனும், பன்னகப் பள்ளி கொண்டானுமாகிய திருவரங்கனை உள்ளத்துள் இருத்திக் கொளவோம். இவ்இறைவனை ஒருமுறை கண்டு தரிசித்தால் 'நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்,' எனற உறுதி தான மேலோங்கும் என்பது திண்ணம்.

நம் பெருமை நமக்குத் தெரிவதில்லை

‘நஜன்’

வேதங்களில் என்னதான் இருக்கிறது?

வியாசர் எவ்வளவு அத்யயனம் செய்தால் போதுமோ அதை ஒரு “சாகை”யாகப் பிரித்தாரா. ஒரு சாகை என்பது ஒரு பிராம்மணன் பிறந்தது முதற்கொண்டு இறக்கும் வரை உள்ள கர்மாக்களுக்கு உபயோகமான விஷயங்கள் அடங்கி இருப்பது.

ஒவ்வொரு சாகையும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிந்திருக்கிறது. மந்திரம், பிராஹ்மணம், உபநிஷத். மந்திரம் என்பது உச்சாரணம் செய்தால் விரும்பியப் பலனைத் தருவது. அந்த மந்திரம் எந்த தேவதையின் ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கிறதோ அந்த தெய்வத்தை உத்தேசித்து அந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி அக்னியில் ஒரு பொருளை ஆஹுதி செய்ய வேண்டும். ஆஹுதி செய்யும்போது நமம என்று சொல்வதின் அர்த்தம் என்னுடைய தல்ல எல்லாம் ஈஸ்வரார்ப்பணம் என்பதாகும். இன்ன கர்மாவை இன்னதை உத்தேசித்துச் செய்ய வேண்டும் என்பது பிராஹ்மணம். மந்திரமும் பிராஹ்மணமும் கர்மகாண்டம். ஒவ்வொரு சாகையின் முடிவில் ஒரு உபநிஷத் பிராஹ்மணப்படி கர்மாககளை ஏன் செய்கிறோம்? நல்ல பலன் உண்டாவதற்காக. நாம் செய்கிற கர்மாககளை எல்லாம் ஈஸ்வரார்ப்பணம் செய்து பரமாத்மாவை அடையும் வழியைச் சொல்வதே உபநிஷத்.

பிரதான சாஸ்திரம்-வேதம்

சாஸ்திரங்கள் பதினெட்டு என்பது ஒரு கணக்கு. தர்மஸ்தானமாகவும் வித்யாஸ்தானமுமாக உள்ளவை 14. வித்யாஸ்தானமாக

மட்டும் உள்ளவை 4. இந்த 14-ம் தர்மம் வித்தை இரண்டுக்கும் இருப்பிடம். அதாவது “சிரோயா மார்க்கம்”, சாஸ்திரம் என்பதற்கு கட்டளை யிருவது என்று அர்த்தம். ஆகவே வேதந்தான் பிரதானமான சாஸ்திரம்.

பல மகரிஷிகள் அந்தந்த சாஸ்திரங்களை ஸூக்தங்களாக இயற்றினார்கள். ச்ரேளத ஸூத்திரம், க்ருஹ்ய ஸூத்திரம், கர்மஸூத்திரம் எனப்பவை இவை. எல்லா வர்ணத்தார்களாலும் ஆஸ்ரமிகளாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியவை.

இனிசாகைகள் பற்றிக் கவனிப்போம். ருக் வேதத்தில் அனேக சாகைகள் உண்டு. ஒரு சாகைதான் இப்போது இருக்கிறது (ஐதரேய சாகை) யஜுர் வேதத்திற்கு 101 சாகைகள். இப்போது இருப்பவை 3. (காண்வசாகை, தைத்ரீய சாகை, மாத்யந்தினசாகை) சாமவேதத்தில் 1000 சாகைகள் இருந்தன. இப்போதுள்ளது 2 (கௌதமசாகை, தலைவகார சாகை) அதர்வண வேதத்தில் ஒருசாகை கூட இல்லை.

வியாசர் வேதத்தைப் பிரித்த போது 1180 சாகைகளாகப் பிரித்தார். இப்போது மிஞ்சி இருப்பது 8 தான்.

இனி நான்கு வேதங்களையும் பற்றி தெரிந்து கொள்வோம்.

ரிக்வேதம்

விஞ்ஞானமயம் பல ரிக்குகளைக் கொண்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. இந்த வேதத்தை அஷ்டகம் (மண்டலம்) அத்தாயம், அனுவாகம், வர்க்கம், ஸூக்தங்கள் எனப் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

ரிக்வேதத்தில் எட்டு அஷ்டகங்கள் (10 மண்டலங்கள்) 64 அத்தியாயங்கள், 85 அனுவாகங்கள், 1017 ஸூக்தங்கள், 2024 வர்க்கங்கள், 10,467 ரிக்குகள் உள்ளன.

யஜுர்வேதம்

சுக்ல யஜுர் வேதம் கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் என இரண்டு பேதமுடையது. கிருஷ்ண யஜுர் வேதத்தில் ஏழு காண்டங்கள் 44 பிரபாடங்கள் (பிரசனங்கள்) 651 அனுவாகங்கள் உள்ளன. மொத்தம் 2198 கண்டிகைகள்.

சுக்லயஜுர் வேதம் 40 அத்தியாயங்கள் 303 அனுவாகங்கள் 1975 கண்டிகைகள் (கண்டிகை என்பது 50 வாக்கியங்கள் கொண்டது) இந்த யஜுர் வேதத்திலுள்ள ருத்ர ஏகாதசினி என்ற மந்திரம் சிறந்தது.

சாமவேதம்

பூர்வார்ச்சிகம் உத்திரார்ச்சிகம் என இரு பிரிவுகள். பூர்வார்ச்சிகத்திற்கு பிரபாடகம் என்ற பெயரில் 60 அத்தியாயங்கள் 446 தசதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு 1868 காரணங்களாக ஒதப்படுகிறது.

அதர்வண வேதம்

20 காண்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அனுவாகங்கள் வர்க்கங்கள் ஸூக்தங்களாகவும் மந்திரங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேதத்தில் 111 அனுவாகங்கள், 733 வர்க்கங்கள், 770 ஸூக்தங்கள், 5847 மந்திரங்கள் உள்ளன.

வேதங்கள் மந்திரம் பிராஹ்மணம் என்று இரு கூறுகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மந்திரம் செய்யுள் நடையில் அமைந்துள்ளது. ரிக் வேதமும்

அதாவது வேதமும் மந்திரங்கள் நிறைந்தவை. ரீக் வேதத்திலுள்ள 2000 உவமைகள் இருக்கின்றன. கடவுளைப்பற்றிய உவமைகள், கடவுளை வழிபடுபவர்கள் சம்பந்தமான உவமைகள் என்று பிரிக்கலாம்.

தேர்ந்ததைக் கொண்டு தெரியாததை விளக்க வந்தவை உவமைகள். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவு மிக முக்கியமானது. லோகாதிதமான இந்த உறவை விளக்க உலகத்தில் காணப்படும் உறவுகள் உதாரணமாகத் தரப்படுகின்றன.

தாய், தந்தை, சகோதர சகோதரி, மருமகள், மருமகன், மாமனா, மாமியா, உறா, உறவினா, நண்பர்கள் இவர்களைக் கடவுளுக்கு உவமையாக ரிகவேதம் கூறுகிறது.

யஜுர்வேதம், சகலயஜுர், கிருஷ்ண யஜுர் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வாஜசனேய ஸமஹிதையே சகலயஜுர் என்றும், தைத்தரீய ஸமஹிதையே கிருஷ்ண யஜுர் வேதம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. யஜுர்வேதத்தில் பல யாகங்கள் பற்றி பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. சோமயாகம், வாஜபேயம், ராஜஸூயம், புருஷமேதம், சர்வமேதம், அசுவமேதம், சௌத்திரமணி, பிரவாகியம் என பல யாகங்கள் பற்றி இதில் அறியலாம்.

சாம வேதத்திலுள்ள பல சங்கீத நூல்களுண்டு. இந்த வேதத்தை கானங்களாக பாக்களாக ஸ்வரங்களுடன் ரிஷிகள் அமைத்துள்ளார்கள். இதை நான்காக பிரிக்கலாம். வேயகானம், அரணயே கேயகானம், ஊஹகானம், ஊஹயம். வேயகானத்தை பிரகிருதி என்று சொல்வதுண்டு. அரணயே கேயகானத்தை சிலா ஆரணம் என்று சொல்வார்கள். அதாவது வனத்தில் கோஷிக்கப்படுகின்ற கானங்கள்.

பிரயோகம் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்றவாறு பயன்படத் தொகுத்துள்ள கானங்களை, ஊஹகானமெனச் சொல்வர். ஊஹயத்தை ரகசியகானம் என்று சொல்வர்.

சாமவேத மந்திரங்கள் பூவார்ச்சிகம் உத்தரார்ச்சிகம் என இருபாகங்கள். பூவார்ச்சிகம் என்றால் முனவரும் பகுதி. உத்தரார்ச்சிகம் என்றால் பின்வரும் பகுதி. ஆர்ச்சிகம் என்றால் மந்திரத்தொகுதி.

சாம மந்திரஸ்வரத்தை இயற்கையிலிருந்தே அமைத்தார்கள். பஞ்சவிம்ச பிராஹ்மணத்திலிருந்து இடி

(28-ம் பக்கம் பார்க்க)

கைகேயியின் தியாகம்!

இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியதால் கொடியவன் என்று வசை தாங்கி நிற்கும் கைகேயியை பெரியதொரு தியாகியாய் சித்தரித்துள்ளார், காளிதாசனுக்கு முற்காலத்தவரான 'பாஸ' மகாகவி, தமது 'பிரதிமா' நாடகத்தில்.

முன்னொருகால் வேட்டைக்குச் சென்ற தயரத மன்னன், தன் பெற்றோர்களுக்குக் குளத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு சிறுவனை இருளில் யானை தண்ணீர் குடிப்பதாக எண்ணி 'சபதவேதி' என்னும் அம்பை எய்தி கொன்றுவிட்டார். தன் மகனின் பிரிவாற்றாமையால் துயருற்ற பெற்றோர்கள் தயரதனை 'நீயும் எங்களைப் போல் மகனின் பிரிவால் இறக்கக் கடவாய்' என்று சபித்துவிட்டு உயிர்த்துறந்தனர். இதை கைகேயி தயரதன் மூலம் அறிந்திருந்தாள்.

தயரதனுக்கு புதல்வர்கள் நாலவரிலும் இராமனே உயிர்போனவன் அவ்இராமன் ிறந்து, அத்துயரத்தால் தயரதனும் இறக்கும்படி சாபத்தினால் நேர்ந்துவிடுமோ என்ற அச்சமுற்ற கைகேயி அவ்வாறு நேராமல் தடுக்க நினைத்து வேறுவகையில் சாபத்தின் விளைவைத் திருப்ப முயன்றாள்.

முன்பே தயரதனிடம் தான் பெற்றிருந்த வரங்களை பயன்படுத்தி இராமனை நீண்டகாலம் கானகம் அனுப்பினால் தயரதன் அத்துயர் தாங்கமாட்டாமல் இறந்துவிடுவான். சாபத்தின் விளைவால் தயரதன் எப்படியும் இறப்பது உறுதி. ஆனால் இதனால் இராமனின் மரணத்தைத் தவிர்த்தாகிவிடும் எனபது கைகேயின் உபாயம். இதனால் கைகேயி கொடியவன் என்று பெயர் வாங்கி உலகத்தின் பழிசொற்களுக்கெல்லாம் ஆளாக நேரிடும். அவ்வாறு தான் பழிச்சுமந்தாலும் இராமன் பிழைக்க வேண்டும் என்ற சிறந்த தியாக நோக்கத்துடன் கொடிய வரங்களை வேண்டினாள்.

இவ்வாறு பரதனிடம் கைகேயி நேரில் கூறியதாய் 'பாஸ' மகாகவி அமைத்துள்ளார்.

திரு. கோ. தேவராஜன் - நெய்வேலி-1.

திருமலை ஒழுக்கு

அவர் பக்கல் நமக்கு இப்போது பூர்ண ஸ்நேஹம் உண்டானபடியாலே லோகத்திலே பிதாவானவன் தன புத்ரனைக் கையாலெடுத்து 'உபலா லிக்குமாப் போலே, (சீராட்டுவது போல்) நாமும் கையிலே தரிக் கிறோம்'' எனன, பின்பு ஸந்திதிப் பேர் எல்லாரும் ஸநதோஷப் பட்டு வைகுண்ட ஹஸ்த்திலே சாத்தினார்கள், அன்று தொடங்கி எம்பெருமானார் மங்களசாஸன பர் யந்தம் ஒரு திருக்கையிலே தானே நாகாபரணம் இருக்க, பின்பு இத்தை எம்பெருமானார், ராஜா கண்ட ஸவப் நத்தின்படியே கடாஷித்தருளி, மற்றைத் திருக்கைக்கும் வேணு மென்று ஒரு நாகாபரணத்தை பண்ணுவித்து, சுற்றிக் கொண்டிருக் கிறதாய் அங்கத்தங்களோடே (தோள் வளைகளோடே) ஒன்றாக்கி, ஸேவா பரரான ஆச்ரித ஜனங்களுக்கும்னே நயனங்களுக்குப் போக்யமாம்படி சாத்துவித்தும்,

புனயே ஸ்வாமியஸஸதிரே பச்சிமெ
ந்ருஹரிம் ஹரிம் |
பகத்யா பரமயா யுக்த: பூஜயாமாஸ
சங்கர: ||

என்று ஸ்காந்த புராணத்திலே ஸவா ணமுகரீ மாகாத்மியத்திலும்,

நீலகண்டஸது தத்திரே தயாயந
ந்ருஹரிமாதராத |
உமயா ஸஹ விசவே: கஞ்சித்தகால
முலாஸ வை ||

என்று வாமந புராணத்திலும்,

ஸதபகத நீலகண்டாச்ய ந்ருஸிம
ஹாய நமோ நம: |

என்று வராஹ புராணத்தில் அஷ் டோத்தர சதநாமாத்யயத்திலும் இருக்கிறபடியே திருமலையிலே ருத்ர னுக்காக ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ பச்சிம தீரத்திலே (மேற்கு கரையிலே)

ஆவிடப்பவித்த அழகியசங்கரான வேங்கடததரியானவர் ஆதி காலந் தொடங்கி நித்யமாகவே வைகாநஸ ஆகம ப்ரகாரத்தாலே திருவர தனமும் கொண்டருளாநிற்க, மத்யே ஒரு காலவிசேஷத்திலே சைவ ஜனங் கள் வந்து 'தங்கள தேவதையான சிவனுக்குப் பிரத்யக்ஷமான அழகிய சிங்கர் சமீபத்திலே நாங்கள் சிவப் ரதிஷ்டை பண்ணிக் கொள்ளுகிறோம்' எனன, அப்போது ஸதலத்திலே வசிக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள், அாச் சகர்கள் எல்லாருமாக ராஜா ஸ்தா னத்திற்குப் போய், ஸ்ரீ வைகுண்டத் திலே க்ரீடாசலம் இந்தப் பர்வதம் என்று வராஹ, வாமன, மார்க்கண்டேய, ப்ரஹ்மாண்டாதி புராணங் களிலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச் சொன்ன இந்த விஷ்ணுக்ஷேத்ரத்திலே சிவப் ரதிஷ்டை அநுசிதம் என்று நிவர்த் திப்பிக்க, அவர்களும் ராஜமூலமா கப் புறப்பட்டுப் போக, பின்பு ஸதலத் திலிருக்கும் பெரியோர்களானவர்க் கள், இப்படி தேவதாந்தரங்களுக் கும் ஸாதகரான இந்த அழகியசிங்கா முன்புபோலே பிரஸித்தராய் ஆராத் யராய் இருந்தால், கலியுகமாகையாலே, ஒரு பாபபுத்திக்கு ஒரு துர்ப் புத்தி பிறந்தால், தேவதாந்தர ஸ்தானமாகவும் காட்டும் ஆகையாலும், இந்த அழகியசிங்கா, லக்ஷ்மீ விசிஷ்ட ராகாமையாலே உக்ர மூர்த்தி யாகையாலும் இவர்க்கு நித்யாராதனம் யுப்தமாம்படி (இல்லாமற் போகும்படி) அப்ரஸித தராககி வைத்த வருததாந்தங்களை எம்பெருமானார் கேட்டருளித் திரு வுள்ளத்திலே சிந்தித்து, இவர், புராணப்ரஸித்தராகையாலும், ஆழ வார் ஸ்ரீஸூக்திக்கு விஷயமாகையாலும், இவருக்கு நித்யாராதனம் லோபமானால் ஸ்தலத்துக்கு அநிஷ்டாவஹம் (துன்பம் உண்டாக்குவது)

என்றெனணி, இவர் தனிகதோய் ிலே இருக்கையாலே யனதே, துவத் துகது அவமாயாதை வந்தது என்று நிச்சயித்து, இவருக்குத் திருவேங் கடமுடையான கோயிலேதான ஸ்ருந்தருள் யிருக்கும்படி நிச்சயித்து ஸ்வாமிக்கு தாசன்ய திக்பாகத்திலே உக்ரவேஷம் (அச்சநதரும் தோற்றம்) சமீக்குமபடி (தனியும்படி) விமானாபி முகமாய் ப்ரதிஷ்டைபண்ணி, நர ஸிம்ஹ அர்ச்சனம் உண்டான ஸதலத்திலே பராபிபவம் (பிறரால் உண்டாகும் துன்பம்) வாராது என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தத்தையும் உட் கொண்டு நித்ய திருவாராதனம் நடக்கும்படிக்கும்,

மார்க்கண்டேய மஹாமுனியான வா திருவேங்கட யாததிரை பண்ணும்போது திருமலையிலே மார்க்க மதயத்திலே,

ஆருஹ்ய வேங்கடம் சைலம் மத்யே
மார்கம் ததர்ச ஹ |
நரஸிம்ஹகுஹாஸதாநம் லோகவிக்
யாதவைபவம் ||
ஸக்ஷ்மீந்ருஸிமஹ! பரஹ்லாத வரதா
நந்தவைபவ! |
தாஸாநுதாஸம் தேவேச! மாம்
பாஹி மதுஸூதந ! ||
இதி ப்ரணம்ய சுத்தேந ஸவாமி
புஷ்கரிணீம கத: |

என்கிறபடியே, அழகியசிங்கா மார்க் கண்டேயனுக்குப் பிரத்யக்ஷ மாண ரென்று மார்க்கண்டேய புராணத் திலே இருந்தபடிக்கு அவர் ஆவிர்ப் பவித்த குஹாப பிராந்தத்திலே ஒரு கோயிலைக்கட்டி அழகிய சிங் கரை ஸ்ரீவைகாநஸ ஆகம ப்ரகாரத் தாலே ப்ரதிஷ்டை பண்ணி அவருக்கு நித்யாராதனம் நடத்தியும்,

அனந்தாழ்வான புஷ்பங்களை எடுத்து நித்யம் திருமலை சேர்த் தும் ஸ்வாமிகுச் சமாப்பித்துக் கொண்டிருக்க, திருவேங்கட முடையானும் அனந்தாழ்வான பண் ணும் கைங்கர்யத்திலே தாம் உகந்த படியையும் அவா பாவசுத்தியையும் (தூய எண்ணத்தையும்) எல்லோரும்

நீ நுப்பத் நீ நுவேங்கடவன் நீ நுமுறை

நாமபரம சுவாமி அருளானந்தன்
சித்தூர்.

அம்பலத்தரசே அருமருந்தே என்றமெட்டு

பல்லவி

வேங்கடவா திரு வேங்கடவா
வேங்கடவா திரு வேங்கடவா

அநுபல்லவி

¹பாங்குக் கொன்றுத் ²தேங்கிடவா
தீங்குக் கொன்றுகு ³சோங்கிடவா

சரணம்

ஏங்கிய அன்பரைத் தாங்கிடவா
⁴நங்கிசை செய்பவர் நீங்கிடவா
⁵ஊங்கிய பற்றுக்கள் ⁶வாங்கிடவா
யாங்கணும் ஒற்றுமை ஓங்கிடவா

(வேங்)

பததர்கள் முறைகளைக் கேட்டிடவா
உததமர் உறவினைக் கூட்டிடவா
முத்தியினை வழிகளைக் காட்டிடவா
புத்தியின் மயலினைத் தீட்டிடவா

(வேங்)

திறமைகள் படைத்தவர் செழித்திடவா
உறங்கிடும மனிதர்கள் விழித்திடவா
பிறர்ப்பொருள் பறிப்பதைப் பழித்
திடவா
உறவின்றிற் கெடுப்பதை யொழித்திடவா

(வேங்)

அணிகள் பலவகை ⁹யாக்கிடவா
பிணிகள் வருவதை நீக்கிடவா
பணியும் புனிதரை நோக்கிடவா
பணியா மனிதரை ¹⁰ஊக்கிடவா

(வேங்)

வடக்கில் தமிழ்மொழி நீண்டிடவா
இடக்கா கொடுமைகள் மாண்டிடவா
அடக்கம் வுடையவர் வேண்டிடவா
அடியார் கடமையைத் தூண்டிடவா

வா! வா! வா! (வேங்)

1. பாங்கு — நனமை
2. தேங்குதல் — நிறைதல்
3. சோங்கு — மறதி
4. ராங்கிசை — கொலை
5. ஊங்கு — மிகுதி
6. வாங்குதல் — நீங்குதல்
7. மயல் — மயக்கம்
8. தீட்டுதல் — கூர்மையாகுதல்
9. ஆக்கல் — சம்பாதித்தல்
10. ஊக்குதல் — உற்சாக மூட்டுதல்

அறிய வேணு மென்கிற திருவுள்ளத்
தாலே, ஒரு புரட்டாசி மாசத்திலே
ப்ரஹ்ம திருநாளிலே ஏழாந் திரு
நாளில ராத்திரி காலத்திலே தாமும்
அலர்மேல் மங்கையுமாக ராஜ குமார
னும் கன்னிகையுமாய் அவர் உத்தி
யானவனத்திலே எழுந்தருளி, புஷ்
பாபசயம் (பூப்பறித்தல்) பண்ணிக்
கொண்டு, வெளிப் புறப்படுகிற வேளை
யிலே, அனந்தாழ்வான் கண்டு,
களளன்வந்து புஷ்பங்களைப் பறித்துக்
கொண்டு போகிறுனென்று (எண்ணி)
அவனைப் பிடிக்க வேணுமென்று
துரத்த, ராஜ குமாரனும் அப்ரதக்ஷி
ணமாகவே கோயிலைச்சுற்றி, மீளவும்
திருநந்தவன வாசலிலே காண்பித்து
மறைந்துபோக, அநந்தாழ்வானும்
பின்தொடர்ந்து கொண்டு போய்த்
திருநந்தவன வாசலிலே காணாமல்
போன ரெனனும் ஐதிஹ்யமானது,
திருவேங்கடமுடையானுக்குப் ப்ரதி
ஸமவத்ஸரம் அனுஷ்டேயம் (அநுஷ்
டிககத் தககது) ஆகவேணுமென்று,
ஏழாந் திருநாளிலே உத்யான விஹா
ரார்த்தமாக (பூநதோட்டத்தில்
உலாவுவதற்காக) எழுந்தருளும்
போது, கோவிலை அப்பிரதக்ஷிண
மாக எழுந்தருளும்படி கட்டளை
பண்ணியும்,

கரிமிகண்டன் என்பான் ஒரு அவ்ய
பதேச்சயன் (பெயர் கூறத்தகாதவன்)
அநேக ஜன்மாஜித (பிறப்புக்களில்
ாட்டிய பாவங்களுக்கு வசப்பட்ட
வனும்) பாப பரவசனும் ஸவராஜ்
யமான சோழ தேசத்திலே அநேக
விஷ்ணு தரோஹங்களைப் பண்ணியும்
காவேரி தீரத்திலே கணவமஹா
முனிக்கு ப்ரதயக்ஷமான ஸ்ரீகோவிந்
தராஜப் பெருமாள் திவ்யக்ஷேத்ர
மான திருச்சித்திரகூடத்திலே ஸ்ரீ
கோவிந்தராஜப் பெருமாள் திருக்
கோயிலை மூலதோஹாநியாகப்
(அடியோடு பாழாக) போகும்படி
பண்ண, அத்தை எமபெருமானா
கேட்டருளி, புராண ஸித்தமாய்
ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமாள், திரு
மங்கை மனன் ஆகிய இருவரும்
விருமபியதான திவ்யஸ்தலமானது

மூலதோ ஹாநியாயப் போக
வொண்ணுதென்று சிந்தித்து, பவிஷ்
யத்ஞானத்தாலும் பரிபூரண ராகை
யால் (எதிர்கால அறிவாலும்) அநத
ஸ்தலத்திலே மீளவும் பகவதாவிப்
பாவம் உண்டாகைக்குத் திருமலை
அடிவாரத்திலே ஸ்ரீகோவிந்தராஜப்
பெருமாள் திருவேங்கட முடையான
அபிமாநாநதர்ப்பூதராய் (அன்புகுப்
பாத்ரரானவராய்) எழுந்தருளியிருக்
கிறதைப் பற்றி, நிதயம் திருவேங்
கட முடையான ராத்ரிதிரு அாதத
ஜாமப் பிரஸாதம் அமுது செய
தருளிய பின்பு, அர்ச்சகர் ஸ்ரீசடகோ
பனைப் போர்த்துக கையிலே எழுந்
தருளிப் பண்ணிக்கொண்டு, சத்ர,
சாமராத் யோபசாரங்களோடே
(குடை, சாமரை முதலிய உபசாரங்
களோடு) வென்று மாலையிட்டான
திருமண்டபத்திலே தக்ஷிணாபி முக
மாய நின்றருள, அப்போது ஸநநிதிப்
பேரானவர்கள் கட்டியம் விண்ணப்
பம் செய்து, “அருளப்பாடு திருச்சித்
திரகூட கைங்கர்ய துரந்தரராய்,
திருவேங்கடமுடையான் செங்கோல
முத்ரா நிவாஹகரான சேனைமுதலி
யார்” என்று (சொல்லி) கோயில
பாரபத்யம் பண்ணும் ஸ்ரீவைஷ்ண
வனுக்குப் பரிவட்டம், ஸ்ரீசடகோ
பன ப்ரஸாதிக்கும்படி கட்டளை
பண்ணியும்,

திருவேங்கடமுடையான், ஆழ்வாரா
திருவரங்கப் பெருமாளரையருக்காக
அத்யயனோதஸஸத்திலே இதரஸத
லங்களைப்போலனறிககே இயற்பா
முதலாயிரமும் (கேட்டருளும்படி
யான ஸங்கலபத்தை) இருபத்து
மூன்று நாளாக ப்ரதிஸம்வத்ஸரம்
கேட்டருளும்படிகும், அநந்தரத்
திலே ஞானப்பிரான் ஒருநாள கேட்
டருளும்படிகும், பின்பு இப்படியே
ஸ்ரீகோவிந்தராஜப் பெருமாள் கேட்
டருளும்படிக்கும், இப்படி, சில உத்
ஸவங்கள் திருவேங்கடமுடையா
னோடு ஏககால மின்றிக்கே காலபே
தேந கொண்டருளும்படிக்கும்,

திருவேங்கடமுடையான் ஸந்தி
யிலே பரதிதினம் ஸந்தபநேர
மான (திருமஞ்சன உருவமான)
அழகப்பிரானுர் ராத்ரிகாலத்திலே
நித்யம் சய்யா பேரமாய்த திருப்
பள்ளிக கட்டிலிலே கணவளர்ந்தரு
ளும்படி ஸ்ரீவைகாநஸ ஆகமத்தில்
இருந்தபடியே கொண்டருளினாலும்,
முனபு, ஆழ்வார் திருமகள் கிருஷ்ண
னோடு அனுபவத்தை ஆசைப்பட்டு
மார்கழி மாஸம் முப்பது நாளிலும்,
நித்யம் ஒருபாட்டாக முப்பது பாட்
டான ப்ரபந்தத்தை அருளிச் செய்
கையாலும், “வேங்கடவற்கென்னை
விதிக்கிறியே” என்று, இதர அர்ச்
சாவதாரங்களை விட்டு ப்ரதமம் திரு
வேங்கடத்தானையே விரும்புகையா
லும், விபவ, அர்ச்சாவதாரங்களுக்கு
ஐ க் ய ம் உண்டாகையாலும், ஸ்ரீ
வைகாநஸாகமத்திலே, ஒரு ஸம்ஹி
தையிலே மார்கழி மாசமெல்லாம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்தானே சய்யா பேர
மாய் இருக்கும்படிக்கு விதி காண்கை
யாலும், பேரதராய (மூன்று விக்ர
கங்கள் இருக்கலாம் என்றும் கருத்
தில்) பக்ஷத்திலே கிருஷ்ணனே சய்யா
பேரமாக விதிக்கையாலும், மார்கழி
மாதம் முப்பதுநாளிலும் கிருஷ்ணன்
தானே திருப்பள்ளிக் கட்டிலிலே
கணவளர்ந்தருளி ஜகத் தை வாழ்
விக்கும் படிக்கும்,

திருமலைநம்பி தாமும ஆளவந்தார்
நியமனத்தினபடியே திருமலையிலே
நி த ய வாசம்பண்ணிக்கொண்டு,
தரிசநத்யையிலும் திரு வேங்கட
முடையானே ஸேவித்துக்கொண்டு,
நித்யம் ஆகாசகங்கா தீர்த்தத்தி
லிருந்து திருமஞ்சன கைங்கர்யத்தையு
ம் செயதுகொண்டு மங்களாசா
ஸனபரராய் இருக்கும் காலத்திலே,
எம்பெருமானா ஆளவந்தார் நிய
மனத்தின்படியே ஸ்ரீ ராமாயண
பாடார்த்தமாகக் கோயிலிலிருந்து
திருமலைஅடிவாரத்திலே எழுந்தருள்,
நம்பியும் இவருக்காக ஒருஸம்வத்
ஸரம் நித்யம் ப்ராத் காலத்திலே
திரு மஞ்சன கைங்கர்யத்தையும்
செய்து ஸவாமியையும் ஸேவித்து
மஹா ப்ரஸாதமும் கொண்டு,

(23-ம் பக்கம் பார்க்க)

அஞ்சலென அருள் புரிந்திடும் அலர்மேல்மங்கையவள்

திரு. இரா. ஸ்ரீனிவாச தேசிகன்
விழுப்புரம்.

திருமலைத் திருமாவின் மார்பில் உறைபவள்,
வருமிடர் தவிர்க்கும் அன்னையவள்,
பெருமை மிகுந்த பெருந்தேவன் தேவியவள், அஞ்சலென
அருள் புரிந்திடும் அலர்மேல் மங்கையவள்.

அடியவரைக் காக்கும் அரும்பண்பினளவள்,
கடிகமழ்மாலை யணிந்திருப்பாள்,
படிக்கமலந் தன்னில் வீற்றிருப்பாள்,
மிடிதவிர்க்கும் அலர் மேல் மங்கையவள்.

வலம் வருவோர்க்கு வரந்தருவாள்,
தலத்தோர்க்கருளும் தன்மையினவள்,
ஞாலம் படைத்தோனின் நாயகியாவாள்,
நலம் புரிந்திடும் அலர்மேல் மங்கையவள்.

தாமரைமேல் அமாந்திடும் தாயாவாள்,
தாமோதரனின் தலைவியவள்,
மாமாயனின் மண்டியவள்,
பாமாலை கேட்டருளும் அலர்மேல் மங்கையவள்.

குருகைக் கோனின் பாடல் பெற்றவள்,
கோவிந்தனின் அருமைத் துணைவியவள்,
சேவிப்பவாக்குச் சேமமளித்திடுவாள்,
தேவியாய்த்தயை புரியும் மலாமேல் மங்கையவள்,

திருச்சாணூரிலுறையும் திருமாமகளவள்,
வருசாபம் தவிர்க்கும் வண்ணமலா மடந்தையவள்,
திருவேங்கடவனின் திருமங்கையாமவள்,
அருள் புரிந்திடும் அலர்மேல் மங்கையவள்,

கருணை நோக்குடைக் கண்ணியவள்,
அருமையுமையுடனாதரிக்கும் அன்பினவள்,
வறுமை நீக்கும் வண்டமிழ்ச சொல்வியவள்,
தருமம் காக்குமலர் மேல் மங்கையவள்.

தாயாய் வந்தருளும் தயாநிதியவள்,
ஆயனாய் வந்தவனினருமைக் காதலியாள்,
வாசமலர் புனைநது வைகுந்தனின் வலமிருப்பாள்,
பாசமுடனருளும் அலாமேல் மங்கையவள்.

ஸ்ரீநிவாசனின் ஸ்ரீதேவி அவள்,
சீமை மிகுந்த குணமுடையாள்,
ஆவம் மிக்கவர்க்கருள் நல்கிடுவாள்,
பார்வையாலருளும் அலாமேல் மங்கையவள்.

அன்புடனருளும் அன்னையாவாள்,
பொன்மணியூண்ட பொன்னுடம்பினள்,
தன்னடிபணிந்தோரைத் தாங்குமியல்பினள்,
இன்னருளீநதுதவு மலர்மேல் மங்கையவள்.

டபத்துண் ஒன்றில் பதினென்று பெண்களின் உருவங்களால் வடிக்கப் பட்ட ஒரு யானை வடிவம் சிற்பியின் கைத்திறனை விளக்க ஒரு சான்றாக அமைந்துள்ளது.

மலைக் கோவிலின் உச்சியில் பிரதான வாயிலின் உள்ளே சென்று உட்பிராகாரத்தைச் சுற்றி வந்தால் முறையே விநாயகர், முருகர், காசி விசுவநாதர் ஆகிய மூர்த்திகளைத் தரிசிக்கலாம். இங்குள்ள முருகப் பெருமானைக் குறித்து அருணகிரி நாதர் ‘அரிவையர்கள்’ என்று தொடங்கும் திருப்புகழைப் பாடியுள்ளார். “கனக கிரியிலகு கந்தப் பெருமானே” என்று அந்தப் பாடல் முடிவடைகிறது. கருவறையின் உள்ளே சென்றால் சுயம்பு வடிவமாக விளங்கும் “திருமலை உடைய நாயனாரை”க் கண்டு வணங்கலாம்.

மலையடிவாரக் கோவில்

மலையடிவாரத்தில் ஸ்ரீ கோகிலாம பாள சமேத திருக்காமி ஈஸ்வரர் ஆலயம் சிறப்புடன் விளங்குகிறது. ஒன்பதே கற்களால் கட்டப்பட்ட இந்தக் கோவில்; கட்டிடக் கலை நிபுணர்கள் அவசியம் கண்டு மகிழ வேண்டிய ஒரு ஆலயமாகும்.

கோவில் சிற்பங்கள்

தேவிகாபுரம் கோவில் சிற்பங்கள் மிகவும் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளன. மலைக்கோவிலின் உட்பிராகாரம், தேவி ஆலயத்தின் மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், தேரடி மண்டபம் முதலான இடங்களிலும் மதில்களிலும் புராணங்களை விளக்கும் அரிய சிற்பங்கள் பல காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, திருஞான சம்பந்தர் ‘எலும்பைப் பெண்ணாகியது’, சுந்தராமுதலையுண்ட பாலனை வரவழைத்தது, சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைக்கறி சமைத்தது, மனு நீதி சோழன் மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டு நீதி வழங்கியது, திருமால் இரணியனை

வதைத்தது, இராமன் ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்தது முதலான நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் அற்புதமான சிற்பங்கள் காணப்போரைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. இவைகளைச் சிறப்பக்கலை நிபுணர், பாமரர் யாவரும் கண்டு களிக்க வேண்டும் மற்றும் ஆடல் வல்லாளின் பலவகையான தாண்டவங்களையும், தேவியின் திருவிளையாடல்களையும் விளக்கும் சிற்பங்களும் இவ்வூர் ஆலயங்களில் வெகுநேரத்தியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்றுச் சான்றுகள்

சிற்பக் கலையில் சிறந்து விளங்கும் தேவிகாபுரத்து ஆலயங்கள் எந்தக் காலத்தில எந்த அரசனால் கட்டப் பட்டன என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைத்தில. இக்கோயிலில் மொத்தம் 56 கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அவைகளில் பெருமபாலும் விஜயநகர் மன்னர் காலத்தனவாக உள்ளன. அவைகள் வெளியிடும் செய்திகளிலிருந்து கோவிலுக்கு வந்திருக்கும் மான்யங்கள் விவரங்கள் தெரிகின்றன. ஆலயத்தைக் கட்டின அரசன் பெயர் காணப்படவில்லை.

விஜயநகர மன்னர் காலத்தில் தென்னாட்டுக் கோவில்களில் கோபுரம் அமைத்தல், புதுப்பித்தல் முதலிய திருப்பணிகள் நடைபெற்றன என்று வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வூர்க் கோவில்கள் விஜயநகர மன்னர் ஆட்சிக்காலத்திற்கு முன்னே அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க இடமுள்ளது. மற்றும் இப்பகுதிக்கு தேவாரப்பாடல்கள் இன்மையாலும், சமயக்குரவா நால்வரின் வரலாற்றுத் தொடர்பான சிற்பங்கள் காணப்படுவதாலும், அவர்கள் காலத்துக்குப் பின்னரே கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத்தெரிகிறது. கி.பி. 12, 13 நூற்றாண்டுகளில் சோழப் பேரரசு

வலிகுன்றியது. அந்நாளில் தொண்டை நாட்டில் சம்புராயர் ஆட்சி விளங்கியது. அதற்குரிய சான்றுகளும் உள்ளன. இவ்வூருக்கு வடகிழக்கே உள்ள மலை ‘இராஜகெம்பீரன்’ மலை என அழைக்கப்பெறுகிறது. இவ்வூரின் அருகில் ‘செம்பியன் மங்கலம்’ என்ற ஊர் உள்ளது. இவ்வூரிலேயே ‘கங்கை கொண்டான் மண்டபம்’ என்ற பெயர் கொண்ட மண்டபம் ஒன்றுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் நோக்கின சோழப் பேரரசின் பிற பகுதியில் (கி.பி. 11, 12 நூற்றாண்டுகளில்) தேவிகாபுரம் கோவில்கள் கட்டப்பட்டு பின்னர் விஜயநகர மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில வளர்ச்சி அடைந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

இக்கோவில் கல்வெட்டுகளில் ஒன்று ‘செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் பல்குன்ற கோட்டத்து மேல்குன்ற நாட்டு இராஜகெம்பீரன் மலையை அடுத்த முருகமங்கலம் பற்றைச் சாராத தேவக்காபுரம்’ என்று செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னர் ‘தேவக்காபுரம்’ என்று வழங்கப்பட்டு பின்னர் ‘தேவிகாபுரம்’ என்று மருவி விட்டது போலும்.

இவ்வூரின் தெற்கே உள்ள சிறுகுன்றில் குன்றுதோருடுங்குமரக் கடவுளுக்கு ஊர்ப்பொது மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஒரு அழகிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கடந்த பிரமாதிச ஆண்டு ஆனித் திங்களில் குடமுழுகு விழா இனிது செய்யப்பெற்றது.

இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த பழம் பெரும் பதியான தேவிகாபுரத்துக் கோவில்களை தரிசித்தால் ஆனமாவக்கு சாந்தி ஏற்படுவதுடன் நாம் ஒரு அரிய சிறப்பக்கலைப் பொக்கிஷத்தைக் கண்டோம் என்ற திருப்தியும் ஏற்படும்.

(19-ம பக்கத் தொடாச)

எம்பெருமானார்க்குச், சமர்ப்பித்து திருமலை அடிவாரத்திலே ஒரு திற் தரிணிவ்ருஷத்தின்கீழாக ஒரு குணக் கல்லின் சமீபத்திலே பாடததையும் ப்ரஸாதித்து, மத்யாஹ்ந காலத்திலே யாகாநுயா கங்கனையும் செய்தருளிச் சாயங்கால ஸேவைக்கு மீளவும் எழுந்தருளுவர்.

இப்படிச் சில நாள் நடவாநிறக, திருவேங்கடமுடையானை த்யானித்து “தேவரீர், அத்யபாயநதததுககும், ஆளவந்தார் கடாஷுத்தாலே த்ரிசநத்யையிலும் ஸேவை ப்ரஸாதித்தீர்; இப்போது ஸ்ரீராமாயண பாடாரத்தமாக மத்யாஹ்நஸேவை இலலை” என்று எண்ணிக்கொண்டு கணவளர, அன்று ஸ்வப்பநத்திலே திருவேங்கடமுடையானும் நம்பியைப்பாத்து, “உமக்கு மத்யாஹ்ந ஸேவையும் தந்தோம்” என்ன, நம்பியும் ப்ரபுத்தராய், பூரவம் போலே திருமஞ்சன கைங்காயமும் செய தருளி, திருமலை அடிவாரத்திலே எழுந்தருள, எம்பெருமானாரும் திருப் பதியினின்றும் அங்கெழுந்தருள, அப் விடத்திலே மருகமத, கஸ்தூரி, கர்ப்பூர பரிமளங்கள் எங்கு முண்டாக, நம்பியும் எம்பெருமானாரும், இதென்ன? என்று விசாரித்து நாலு திகிலும் பாராகும்போது அநதத் திந்த்ரிணீ விருஷத்தின் கீழே குணக் கல்லின் மேலே திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளிரண்டும காணபிக்க அநதத் திருவடிகளைக் கண்ட நம்பியும் தாம் கண்ட ஸ்வப்ந வருததாந்தத்தை எம்பெருமானாரோட அருளிச்செய்ய, பின்பு திருவுளமரமானபடி கொண்டருள, இரண்டுபேரும் ஆச்சரியப்பட்டு அந்த ஸ்வயம்வயக்தமான திருவடிகளைச் சேவித்து, அதன கீழாக ஆழ்வார்கள் பதினமரையும், திருவடிகளோடு ஒரு திருமேனியாக ஏறியருளப் பண்ணு வித்து, திருவடிகளுக்கொரு திவயா லயமும் கட்டிவைத்து, பிரதிஷ்டாட்ச்

சனாதிகளெல்லாம் ஸ்ரீ வைகாநஸா கம்ப ப்ரஸாரத்தாலே பண்ணுவித்து, தீர்த்தபரஸாதா நவயமுஞ் செய்தருளி, ப்ரபநதசேஷத்தையும் திருவடிகளடியிலே அநுசந்தித்துச் சாத்தி, அந்தத் திந்த்ரிணீ விருஷமும் உறங்காப்புளியாய இருகையாலே திருவனந்தாழ்வான் அம்சமென்று நிச்சயித்து, “கலெள வேங்கட நாயக” (कलौ वेङ्कटनायकः) என்றும்,

விசேஷத் கருகளை நானும் பாபா கராணா பரபீடகானாய் பூமோலமதீய தரவிடேச புண்யே ஸ்ரீவேங்கடாதிரி கதிரேவ நாயகம் என்றும், கலெள புந் பாபலதாபிபூதே ஸ உத்பபூ வாசிரித வத்ஸலத்வாத் அசாதமனா ஸாவஜநான ஸுகோப்தும ஸர்வாதிகோ வேங்கட பூதநேத்ரம்

என்றும் இதயாதிகளில் சொல்கிற படியே வாணாசரம பேதமின்றிக்கே மனுஷ்ய சாமாநயேந ரக்ஷணர்த்தமாகத் திருவவதரித்த திருவேங்கட முடையானை எல்லாரும் சேவித்துக் க்ருதார்த்ததரா கைக்கு ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்கத் திருகருவத்தடியாராள பாகவதர்களுக்குத் திருமலையேறி ஸவாமியைச் சேவிக்கக் கூடாமை யாலே அவர்கள் திருமலைத் தென்

சிகரத்திலே தீர்த்தபஞ்சகமென்று பிரஸித்தமாவ தீர்த்தங்களிலே அந்ய தமமான (ஒன்றான) சண்டாள தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணி, அந்த ஸ்வயம்வயக்த திருவடிகளைக் கிட்டிப் பூரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளைப் (வலம் வருதல வணங்குதல்களை) பண்ணிதநயரா யிருக்கும்படிக்கும்,

குஷ்பதே ஸங்கச சசோக்ஷை கோவிந்தேதி புந் புந்

என்கிறபடியே நைமிசாரண்ய வாசிக ளான சில பரமரிஷிகள், குதமுக்கத் தாலே ஸ்ரீ வேங்கடாசல மாஹாத் மியத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு, திருவேங்கட யாத்ரை பண்ணும்போது அல்லாத பகவந் நாமங்களை யுபேக்ஷித்து, “ஸதா கோவிந்த கீர்த்தனம்” (सदा गोविन्दकीर्तनम्) என்கிற “கோவிந்தா” வென்கிற திருநாமந் தையே உச்சை ஸ்வரமாக அடிக்கடி கூப்பிட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ வேங்கடாசல யாத்ரை பண்ணினார்களென்று ஸ்ரீவாராஹ புராணத்திலிருக்கிற அர்த்த விசேஷத்தை திருவுள்ளத் திலே வைத்துக் கொண்டு, இந்த ஸ்ரீவேங்கடாசலமானது தேவதாந்தர கந்தமினறிக் கே (வேறு தெய்வங்களின் இயைபுஇல்லாமல்) விஷ்ணுக்ஷேத்ர மென்றே லோகத்திலே பண்டித பாமர சாதாரணயேந

ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் ஆர்ஜித அபிஷேகம்

ரூ 100/- செலுத்தி யாத்திரிகர்கள், திருச்சாணூரிலுள்ள ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயாருக்கு, வெவளிக்கிழமைதோறும் நடத்தப்படும், சாககா ஆர்ஜித அபிஷேகத்தைச் செய்விக்லாம இதுபோது தொகை செலுத்தும் கிருஹஸ்தரைச் சாந்த இரு நபர்கள், அபிஷேக பால கலசத்தைத் தாங்கிச் செல்லவும், மற்றும் திருக்கோயிலினை ஊாவலமாக வந்த பிறகு அபிஷேகத்தைக் காணவும் அனுமதிக்கப்படுவர். வார திட்டத்தில குறிப்பிட்டுள்ள மளிகைச் சாமான்களைத் தவிர கிருஹஸ்தர் செலுத்தியத் தொகையில் மேற்கொண்டு வேறு எந்தவிதமான மளிகைச் சாமான்களும் வாங்கப்படமாட்டாது. மேலும் கிருஹஸ்தருக்கு எந்தவிதமான பிரஸாதமும் வழங்கப்படமாட்டாது.

செயலாட்சித் தலைவர்
தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

எல்லாரு மறிகைக்காக ஸ்ரீ வேங்கடாசல யாத்திரை பண்ணும பரமபாகவதர்களும் அந்தப் பரமீஷிகள் போல அடிக்கடி கோவிந்த நாமோச சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு யாதரை பண்ணுமபடிக்கும்,

க்ருதமாலா நதீதிரே விசுவம்பரகருதே ஹரி: |
ஆவிராவலீத ரகுவரோ விபீஷணபயா பஹ: |

என்று வாஸிஷ்டராமாயணத்திலிருக் கிறபடியே வைகையாற்றின் கரையிலே தென்மதுரைக்கு மேற்குத் திக்கிலே குருவித்துறை யெனனும் நகரத்திலே விச்வம்பரன் என்பான் ஒருமகாமுனி யானவன், சக்ரவர்த்தி திருமகனா சமுத்திரக் கரையிலே விபீஷணுழவான பக்கல்,

ஆநயைநம் ஹரிசரேஷ்ட! தததமஸயா பயம மயா |

என்று அபயப்ரதானம் பண்ணின அநுக்ரஹத்திலே ஈடுபட்டுத் தனக் கந்த நிலையைக் காட்டியருள வேணு மென்று அவரைக் குறித்துத் தபஸ்ஸைப்பண்ண, அப்போது பெருமானும் அந்த ஆச்ரிதனிடத்தில் கருபையாலே அவன் ஸ்வப்நத்திலே தாமும் இளைய பெருமானும், தநூர்த் தரராய் இருக்கிறதாயும், தமமுடைய ஸந்நிதியிலே,

விபீஷணகருதே ஸாவம விஞாபய ஹரிபுங்கவ: |
யதேஷ்டம குரு ராஜேந்திரேதயுச்சரண னஞ்ஜலிம வபதாத் |

என்கிறபடியே மகாராஜா ஸ்ரீ விபீஷ ணுழவான் நிமித்தமாக உசித வாக் யங்களைச் சொல்லி, திருவுள்ளமான படிசெய்தருளவேணுமென்று அருசலி ஹஸதராய்ச் சேவித்துக்கொண்டிருக் கிறதாயும், திருவடியும் “ஸ ஏஷ தேச: காலச்ச” (காலமும் இடமும் பொருத்தமானவை) (स एष देशः कालश्च) என்று ஸ்ரீ விபீஷணுழவானை அங்கீ கரிக்கைக்கு உசிதமாகச் சிலவிண்ணப் பங்களைச் சந்நிதியிலே கிட்டி நின்று விண்ணப்பம் செய்கிறதாயும்,

வாயுஸஹிரா மஹாதேஜா: விபீஷண முபஸதிதம் |

தாசயந்தம ததாகாசே நிர்நிசயோததருத பாணிநா ||

என்கிறபடியே அங்கதப்பெருமானும் ஆகாசத்திலே வந்து நிறுகிற ஸ்ரீ விபீஷணப்பெருமானை அங்குளிநிாத் தேசத்தாலே (விரலாற குறிப்ப தாலே) காட்டுகிறதாயும் இருந்தபடி (வாஸிஷ்ட ராமாயணத்திலிருக்கிற படியே) ஸேவைப்ரஸாதித்தருளக் பரபுத்தராய், அந்த ஸமஸ்தான விசேஷத்தைத் தமக்கு நித்யோபாஸ யமாய் இருக்கும்படி, அர்ச்சாரூப மாக்கிக்கொண்டு அநேக காலம்

ஆரதிக்கப்பட்ட சக்ரவர்த்தி திருமகனும் இளையபெருமானும், அந்தக் குருவித்துறை எனனும் திவ்ய நகரத் தில் ஒருகலகம் ப்ரஸுதுதம் ஆகையால், ஒருபகத முகீத்தாலே தம்மைத் “திருமலை அடிவாரத்திலே கொண்டு போங்கோள்” என்ன, அந்தப் பகதனும், அப்படியே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு திருப்பதியிலே எம்பெருமானார் சந்நிதியிலே எழுந்தருளப்பண்ண, அப்போது எம்பெருமானாரும் திருமலைநம்பி ஸந்நிதியிலே படிக்கிற ஸ்ரீராமாயண (பாராயண)த் திலே விபீஷண அபயப்ரதான சமயமாய் இருக்க, நமபியும் எம்பெருமானாரும் இவாகள அசிந்திதமாக (நிளையாதிருக்கும்போது) எழுந்தருளினதைக் கண்டு திருவுள்ள முகநது அவர்களெழுந்தருளின ஆகமங்க ளெல்லாம் (வருகைகளெல்லாம்) கேட்டு ஸநதுஷ்டராய, அன்று ஸ்ரீ விபீஷணுழவானை அநுகரஹித்தாற் போலே இப்போதும், இந்த அபயப் பிரதானசமயத்திலே நமமையும் அநுகரஹிக்கைக்கு எழுந்தருளுந் துள்ளு நிச்சயித்து, முன்பு ராவண பவனத்தினின்றும் ஜனகநந்தினி யானவள் வந்து, பெருமான சந்நிதியிலே சேர்ந்தாற்போலே இவர்க்குத் திருக்கல்யாணம் கொண்டருளப் பண்ண வேண்டுமென்றெண்ணி, ஒரு பிராட்டி திருவவதரிக்கும்படி ஸங்கல்பித்து, சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்குத் திருக்கல்யாணம் கொண்டருளப் பண்ணி, திருவடிதொழுது மங்களா சாஸனம் செய்தருளி, “கடைந்த பாறகடல் கிடநது”, “காசநோமியைக் கடிநது” இத்யாதி “ஏழ்மரங் களும் அடங்க எய்து வேங்கட மடைந்த மாலபாதமே அடைந்து நாளும் உயம்மினோ?” என்று ஆழ்வார் அருளிசெய்த ஸ்ரீ ஸூக்தி யானது ஸதயமாம்படிக்குத் திருமலையிலே திருவேங்கடமுடையான் சந்நிதியிலே எழுந்தருளப்பண்ணு வித்து, நித்யாராதனம் கொண்டருளப்பட்டது.

(தொடரும்)

ஸப்தகிரி

கவனிக்கவும்

திருமலைக்கும திருப்பதிக்கும் இடையே செய்திகளை உடனடியாக பரிமாறிக் கொள்ளவும், வெளியிடங்களிலுள்ள அரசு மற்றும் பல்வேறு நிறுவனங்களைச் சார்ந்த துறைகள் திருமலைக்கும் திருப்பதிக்கும் விரைவாகச் செய்திகளை அனுப்பும் வகையிலும் தி. தி. தேவஸ்தானம் “டெலகஸ்” வசதியை மேற்கொண்டுள்ளது.

திருப்பதிக்கான டெலஸ்க் எண் : 403 - 202

திருமலைக்கான டெலகஸ் எண் : 403 - 208

கீதை

காட்டும்

நல்வழி

அத்தியாயம்-11

விசுவரூப தரிசன யோகம்

பகுதி — 5

திரு. டி. கே. நாராயணன், M.Sc.,
ஆசிரியர் “சமய ஜோதி” மதுரை

நுண்ணிருக்குத் தனி உருவம்
கிடையாது. அதை வெவ்வேறு
வடிவம் கொண்ட பாத்திரங்களில்
ஊற்றினால் அநதந்த பாத்திரத்தின்
வடிவத்தை அது கொண்டு விளங்கும்.
உருண்டையான பாத்திரத்தில் இருக்
இருக்கும் வரை அதற்கு உருண்டை
வடிவம். தட்டையான பாத்திர
மானால், அதில் இருக்கும் வரை
அதற்கு தட்டையான வடிவம்.
பாத்திரத்தின் சேர்க்கையினால்
உண்மையில் உருவமற்ற நீருக்குத்
தாற்காலிகமாக உருவம் ஒன்று ஏற்
பட்டு விடுகிறது. நீரைப் பொறுத்த

வரை பாத்திரமானது அதற்கு ஒரு 'உபாதி' அல்லது limiting adjunct ஆகிறது. உருவமற்ற ஒன்று உபாதியுடன் ஒன்று சேருகையில் உருவத்தைப் பெறுகிறது. அது போல தனக்கென்று ஒரு தனி வடிவம் இல்லாத இறைவன் அவரவர் நினைக்கும் விதத்தில் அவரவா மனத்தில் உருவம் கொள்ளுகிறான்.

இறைவன் இவ்வண்ணத்தான இவ்வடிவின் என்று எவராலும் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. பெரியவற்றில் எல்லாம் மிகப்பெரிய இறைவனின் தன்மை (महत्तो महीयान्) இதுவென்றால் சிறியவற்றுள்ளெல்லாம் எல்லாம் சிறியதான 'எலக்ட்ரானின்' தன்மையும் இத்தகையதே என்று தற்கால நவீன பெளதீக விஞ்ஞானம் நிரூபிக்கிறது. ஹைஸன்பர்க் என்ற நோபல் பரிசு பெற்ற பெளதிக விஞ்ஞானி அணுவினுள் உள்ள எலக்ட்ரான் ஒரு சமயத்தில் (உருவத்துடன் கூடிய) துகளாகவும் (Particle) இன்னொரு சமயத்தில் (உருவமற்ற) அலையாகவும் (wave) இருக்கிறது என்கிறார். அது உண்மையில் துகளா அல்லது அலையா என்பதை நிர்ணயம் செய்யமுடியாது என்பது அவரது கண்டுப் பிடிப்பு. இதை Heisenberg's principle of uncertainty or indeterminacy (ஹைஸன்பர்கின் நிச்சயமற்ற கொள்கை) என்பர்.

“உணர்நது உணர்நது இழிநது அகன்று உணர்நது உருவியந்த இந்நிலைமை, உணர்நது உணர்நது உணர்நது இறையநிலை உணர்வு அரிது,” என்பது நம்மாழ்வார் வாக்கு. ‘சொற்பதத்தார் சொற்பதமும் கடந்து நின்ற சொலற்கரிய சூழலாய் இது உன்தன்மை’ என்று நாவுக்கரசர் கூறுகிறார். ‘சொற்பதம கடந்த தொல்லோன, சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன், மாற்ற மனம் கழிய நின்ற மறையோன்’ என்று பலவிதமாக இறைவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பகவானது விசுவரூப மகிமையைத் திருமூலா மிக அழகாக கீழ்க்காணும் பாடலில் விளக்குகின்றார் :

“யார் அறிவார எங்கள் அண்ணல்
பெருமையை
யார் அறிவார அந்த அகலமும்
நீளமும்
பேர் அறியாத பெருஞ்சுடா ஒன்று
அதன
வோ அறியாமல் விளம்புகின்றேன்”

இறைவனது திருவுருவம் எது என்பதை அறிய முடியாத காரைக் காலம்மையாரா,

‘அன்றும் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றும் திருவுருவம் காண்கிலேன்—
என்றும் தான்
எவவுருவோ நும்பிரான என்பார்க்கு
என் உரைக்கேன்
எவவுருவோ நின் உருவம் எது ?

என்று இறைவனிடம் கேட்கின்றார்.

இறைவனது தன்மையை மனிதர்களாகிய நம்மால் அறியமுடியாதென்பதை அருணகிரியாரா, ‘வாசித்துக் காண ஒணது, பூசித்துக் கூடஒணது, வாய் விட்டுப் பேச ஒணது,’ என விளக்குகிறார். இங்கே “ஒணது” என்பது ‘இயலாது’ எனப் பொருள் படுகிறது.

இதையே தாயுமானவரும் ‘மனம் ஆதிக்கு எட்டாத பேரின்பமாய், சொல்லுககு அடங்காச் சுகப்பொருள், சொல்லாய தொகுதி எல்லாம் கடந்து நின்ற சொருபானந்தச்சுடா, சுகவாரி, பரிபூரணனந்தம்” என்ற பற்பல சொற்றொடர்களால் விளக்க முயலுகிறார்.

தேவன, தேவி, தேவா என்ற சொற்களெல்லாம் தேவு என்ற சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்டன. தொல்காப்பியம் “தேவுக் கொளல் பொருட்டே” எனக்கூறும். அவரவர் மனப்பான்மை, பக்குவத்திற்கேற்ப இறைவனை எண்ணி வழிபடுவது மக்களின் இயல்பு. தேவு என்ற பகுதியி

லிருந்தே தெய்வம் என்ற சொல் தோன்றியது. தெய்வம் என்ற சொல் ‘மனத்தால் நினைக்கத்தக்க வடிவத்தை உடைய கடவுள்’ எனப் பொருள்படும். எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் பரம் பொருளை உருவத்துடன் காணவிரும்பும் போது, விரும்புவாரா விரும்பும் வடிவத்துடன் காட்சியளிக்கையில் அது தெய்வம் எனப்படும்.

‘அண்டமனைத்தும அவனில் அடக்கம்’ என்பதை அர்ஜுனன் எப்படிக்காணுகிறான்.

“அநேக பாஹுதர வக்தர நேத்ரம்
பசயாமி த்வாம ஸர்வதோ அனந்த
ரூபம் |
நாநதம ந மதயம் ந புனஸ்தவாதிம்
பச்யாமி விஸ்வேஸ்வர விஸ்வரூப||16||

‘உலக வடிவுடைய உலக நாயகா, எண்ணற்ற கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் உடைய உமது அலகில்லா உருவத்தை நான் எங்கும் பார்க்கிறேன். மேலும் உமது முடிவையோ இடையையோ துவக்கத்தையோ காண்கிறேனில்லை’.

அமைதியாக ஓடும் நதியே சில சமயங்களில் ஆரவாரத்துடன் பயங்கர வெள்ளத்துடன் கரை புரண்டோடுகிறது. உடலிற்கும் மனத்திற்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் விதத்தில் தென்ற லென வீசும் காற்றே சிலவேளைகளில் ஆலமரத்தையும் வேரோடு பிடுங்கி எறியும் ஊழிககாற்றாகப் பயங்கரமாக வீசுகிறது. அன்பாகப் பேசி மகிழ்வித்து, ‘இவள் லக்ஷ்மிதேவியோ’ எனப் பலரும் வியக்கும் ஒருத்தி சில வேளைகளில் கோபத்தால் கூத்தாடுகையில் ‘இவள் பத்ரகாளியோ’ என ஐயுறும் வண்ணம் தோற்றம் தருகிறாள். லக்ஷ்மியும் அவளே, காளியும் அவளே. இயற்கை நமக்கு நலம் செய்கையில் சாந்த வடிவிலும், தீங்கு செய்கையில் கோர வடிவத்திலும் தோற்றம் தருகிறது. அன்று குழலூதும் கண்ணனாகக் கண்டவனை, மாடு மேய்க்கும் கோபாலனாகக்

கண்டவனை, இன்று அர்ஜுனன் இத்தகைய பயங்கர விசுவரூபத்தில் காண்கிறான். அநேகம் கரங்கள், அநேகம் வயிறுகள், அநேகம் கண்கள் - இது விசுவரூபத் தோற்றம், அனைத்துயிரும் அவனே என்பதின் விளக்கம்.

காலத்தினால் கட்டப்பட்ட ஒன்றிறகுததான் ஆதி அந்தம் எல்லாம் உண்டு. காலம் கடந்த ஒன்றிற்கு எப்படி காலவரையறை செய்ய முடியும்? அர்ஜுனன் கண்ட காட்சி ஒரு முடிவற்ற காட்சியாகத் தென்பட்டது. அதனது ஆரம்பமும் தெரியவில்லை. அன்று விண்ணையும் மண்ணையும் ராடியால் அளந்த பெம்மானல்லவா அவன்! இன்று மேலே, கீழே, எந்தத்திக்கும் அவனது காட்சி பரந்துகிடப்பதை அர்ஜுனன் காண்கிறான்.

‘விஸ்வேஸவர, விஸ்வரூப’ என்று இங்கே பகவானை அர்ஜுனன் அழைக்கிறான். ‘பிரபஞ்சத்தைப் படைத் தவனும நீயே, அதை அழிப்பவனும் நீயே’, என்பதைத் தான் காணும் காட்சியினால் அர்ஜுனன் உணருகிறான். விசுவரூபத்தைக் கண்ட அர்ஜுனனுக்கு இறைவனது பெருமை மென்மேலும் தெரிய வருகிறது.

தவமக்ஷரம் பரமம் வேதிதவ்யம்

தவமஸ்ய விசவஸ்ய பரம் நிதானம் | தவமவயயஃ சாச்வத தாமகோப்தா

ஸநாதனஸ்தவம் புருஷோமதோ
மே|| 18||

“நீரே அழியாத பரம்பொருள், அறியத் தகுந்தவா, இவ்வுலகின் ஒப்பற்ற உறைவிடம், மாற்றமில்லாதவா, எப்பொழுதுமிருப்பவர், அழியாத தர்ம ரட்சகா. என்றென்று முள்ள பரமாதமா நீரே, என எனனால் அறியப்படுகிறீர்.”

எந்த ஒன்று அழியாததோ, மாறாததோ, தேயாததோ, வளராததோ அது அக்ஷரம் எனப்படுகிறது. இறைவன் ஒருவனே இத்தகையவன்.

உலகத்தில் எதை அறிந்தாலும் அதைப்பற்றி மேலும் அறிய வேண்டும். நாம் இதுவரை அறிந்தது பூரண அறிவு அல்ல என்ற எண்ணம் இருக்கும். ஆனால் அறிவுக்கறிவான பரம்பொருளை அறிந்த பிறகு எல்லாம் அறிந்ததாகி விடுகிறது. ஏனெனில் அறிவு, அறிவோன், அறியப்படுபொருள், அனைத்தும் அவனே. எனவே பரம்பொருளை அறிந்தவாக்கு மேலும் அறிவதற்கு ஏதும கிடையாது. இதைத்தான் வாலறிவு, மெய்யறிவு, பேரறிவு என்பர் சான்றோர். எதை அறிந்தால் எல்லாம் அறிந்ததாக ஆகுமோ, அந்த அறிவே இறைவன். ஆகையினால், “அறியப்படத் தக்கவன் இறைவன் ஒருவனே,” என்று அர்ஜுனன் கூறுகிறான்.

பகவானுக்கு முதல் நடு முடிவு இல்லை, ஏன்? அவர் காலம், தேசம், வர்த்தமானம் ஆகிய வற்றில் கட்டுப்படாதிருக்கிறார். அவர் அனந்த வீர்யர்-அதாவது இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துக் காத்துத் துடைப்பது ஆகிய அனைத்தையும் அவாவினாயாட்டாக நிகழ்த்துகிறார். இதெல்லாம் அவரது திருவினையாடலேயாகும். சந்திரன், சூரியன், அக்கினி ஆகியவற்றில் உள்ள ஒளி பரமாத்மாவிடமிருந்து பிரதிபலிக்கின்ற ஒளிகளாம். இந்திரியங்களுக்கு ஒளி ஆன்மாவிலிருந்தே வருகிறது. ஆன்மப்பிரகாசம் அகில மெங்கும் பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்த சுலோகங்கள் அனைத்தும் முண்டக உபநிஷதத்தில் வரும் கீழ்க் காணும் கருத்தை விவரிக்கின்றன.

अनिर्गुणं चक्षुषी चन्द्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे ।

—सुण्डक उपनिषद्

“அக்னி அவரது தலை, சந்திரனும், சூரியனும் அவரது கண்கள், வெட்ட வெளியே அவரது செவிகள்”,

இறைவன் பிரபஞ்சத்தில் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்துள்ளான் எனப்பது அர்ஜுனனுக்கு அவன் கண்ட விசுவரூபக்காட்சியினால் தெளிவாகிறது ஏற்கனவே கூறியது போல இனிமையும் பயங்கரமும் இரண்டும் இறைவனிடம் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தன் பயங்கரக் காட்சியையே காண்கிறான். பயங்கரமான யுத்தத்திற்குத் தானே காரணம். என அவன் எண்ணுகிறான்.

அது மட்டுமல்ல. இத்தகைய பயங்கர உலகைத் திருத்தி அமைக்க தெய்வமும் பயங்கர வடிவத்தில வந்தாக வேண்டும் என அவன் இப்பொழுது உணர்கிறான். அவனது மனத்தில் பயங்கரப் போராட்டம் நிகழ்வதால் அவன் பகவானையும் பயங்கர உருவத்தில காண்கிறான்.

தேவர்கள் அனைவரும் தங்களது லீலைகளை முடித்துக் கொண்டு இறைவனிடம் ஒடுங்குகின்றனர். சிலர் தங்களது பிறவியின் நோக்கத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதவர்களாக பகவானிடம் லயமாகின்றனர். மற்றும் சிலர் இறைவனுடைய கோர லீலையை ஒருவாறு உணர்ந்தவர்களாக நடுங்கிக் கொண்டே தலைகளின் மீது கைகளைக் கூப்பி வணங்கி வழிபடுகின்றனர். அவர்கள் வாயிலிருந்து பேச்சு எதுவும் எழவில்லை. அதர்மம் பெருகியதன் விளைவாக கலிகாலத்தில் உலகிற்குப் பற்பலகேடுகள் வரப்போகின்றன என்பதை அறிந்து கொண்ட நாரதர் போன்ற ரிஷிமுனிவர்கள் அழகிய கருத்து மிகும் பதங்களால், உலகிற்கு மங்களம் உண்டாகட்டும் என்று போற்றுகிறார்கள்.

உடலிற்கு நோய் வருவது உடலிலுள்ள கேடுகளை நீக்குவதற்காகவே யாகும். “உடல் தன்னைத் தானே குணப்படுத்திக்கொள்கிறது”, என்பதுவே இயற்கை வைத்தியத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். வாத பித்த கபத்தின் சமநிலை மாறுங்கால உடல நோய்க்குட்பட்டு மீண்டும் அந்த சமநிலையை உண்டாக்க முயல்கிறது என்பது ஆயுர்வேத வைத்தியத்தின் அடிப்படை. அதுபோல உலகில் உள்ள கேடுகளை அசுற்றுவதற்கு இறைவனின் சம்ஹாரச் செயலும் அவசியமாகிறது. அதினின்று மீண்டும் நலமுண்டாகும் என்ற கருத்தடங்கிய பாசுரங்களைப் பேரறிஞர்கள் பாடிப்போற்றினார்கள். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுலகில் பொருள்படாதவை எதுவுமில்லை. அனைத்திலும் சிறந்த தத்துவம் அடங்கியிருக்கிறது. அனைத்தும் அவனது ஆணைக்கு உட்பட்டே நிகழ்கிறது என்பதை அறிஞர்கள் அறிந்து கொள்கின்றனர்.

(தொடரும்)

(16-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முழக்கத்தையும் மழை பொழியும் ஒலியையும் ரதம் செல்லும் சபதத்தையும் அப்படியே இயல்பில் தோன்றும் பல ஒலிகளையும் மந்திரங்களுக்கச் செய்தார்கள்.

சந்தஸ் பற்றி வியாக்கியானம்

சபத பிராமணம் இந்த சந்தஸ் பற்றி குறிப்பிடுவதாவது

சந்தஸ் ஐனரூல் சரீர சகதிக்குப் பெயர் காயத்ரி-தலை. ப்ருஹதி-முதுகு. திருஷ்டுப்-இடை, பங்கதி-முழங்கால்.

சந்தஸ் என்றால் உணவு முதலிய வற்றிற்கும் பெயர். புவிசந்தஸ்-உணவு, விரிசந்தஸ்-காற்று, வன்மை சந்தஸ்-அக்னி முயற்சி சந்தஸ்-எதிர் உலகம்.

காயத்ரி சந்தஸ் பற்றி ஆதி சங்கரர் பிருஹதாரணய உபநிஷத் பாஷ்யத்தில் கூறுவதாவது. “காயத்ரி என்பது பிராணவன்மை. பிராணவன்மை என்றால் பலம் பலத்தில் சத்யம் நிற்கும். காயத்ரி சந்தஸ் ஸிலேயே வேதம் அதிகமாக நிற்கும். அதாவது காயத்ரியான தேகபலம் மனோபலம் சமூகபலம்-சந்தஸ்ஸை அடைந்துள்ளவனே வேதத்தைத் தாங்க முடியும்.

அதர்வணவேதம்

இதற்கு பிரம்ம வேதம், கூத்திர வேதம் பைஷஜ்ய வேதம் என்றப் பெயர்களும் உண்டு. அறியாமை என்னும் அந்தகாரத்தை அதர் எனனும் அனல் எரிப்பதால் இதற்கு அதர்வவேதம் என்ற பெயராயிற்று. கூத்திரம் என்ற துஷ்ட சம்ஹாரத்தை தூண்டுவதால் கூத்திரவேதம் எனப் பெயர் பெற்றது. நோயின் சிகிச்சையை அறிவிப்பதால் பைஷஜ்ய வேதம் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்த வேதத்திற்குப்பல உபவேதங்கள் உண்டு. அவை: சர்ப்ப வேதம்,

பிசாசவேதம், அசுரவேதம், இதி ஹாஸவேதம், புராணவேதம், ஆயுர் வேதம் யந்திர தந்திர வேதம்.

இதில் இப்போது ஒரு சாகை கூட இல்லை. அதிலிருந்த சாகைகள் பைப்பலாதம் ஸதௌதம், மௌதம், கௌனயம் ஜாஜலம், ஜலதம், பிரம்மவதம், தேவதாசம், சாரண வைத்தியம் ஆகியவை. இந்த வேதத்திற்கு சுமார் 31 உபநிஷத்துகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

நோயும் சிகிச்சையும்

இவ்வேதத்தில் பின் கண்ட நோய்களுக்கான சிகிச்சை விவரங்களைக் காணலாம்.

ஜலதத்தில் அமிர்தம் இருக்கிறது. சூரிய கிரணங்களால் கண்டமாலையைக் குணப்படுத்தலாம். பிப்பலி வெட்டுப்புண்ணுக்கு மருந்து. காமாலை கதிர்வனால் நீங்கும். ரஜனீயால் குஷ்டம் நீங்கும். வரணுவதி என்ற ஒளஷதம் விஷத்தை விலக்கும்.

வனஸ்பதி (தாவரங்கள்)களின் சூட்சுமங்களை அறிவித்து ‘மணி’ எனப்படும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான சில சாதனங்களை இவ்வேதம் விவரிக்கிறது. மணி என்றால் பலம், சூரம், தீரம், வீரம், மருந்து, ஆயுதம் என்று பொருள்படும்.

இவ்வேதத்தை நன்கு அறிந்து இப்பூவுலகை நீதியுடன் அரசர்கள் அரசு புரிந்தார்கள்.

இசைக்கு சருதிபோல நம் மதத்திற்கு வேதம் ச்ருதியாக விளங்குகிறது. டாவினின் பரிணாமக் கொள்கை பௌதிக உலகில் பொருந்தக்கூடும் என்றாலும் ஆனமிக உலகில் வேதகாலப் பெருமக்கள் போல விசுவவெளி எங்கிலும் தெய்வீகத்தை நுகர்ந்து வாழ்க்கை முழுவதையும் சமயமாக வாழ்ந்து வீரம், காதல், கலியாணம், வினையாட்டு எல்லாவற்றிலும் ஆன்மிகப் புனிதங்களைக்

காணும் உயா நிலையைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

வேதகாலத்தில இகம் பரம் என்ற வேதங்கள் பெரிதாக இல்லாமல் இக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பரம்பொருளின் நினைவோடு வாழப்பட்டது. இயற்கை சக்திகளை சூரிய தேவனாகவும் வருணதேவனாகவும், வாயு தேவனாகவும் அக்னித் தேவனாகவும் இந்திரனாகவும் நேரில் கண்டு போற்றும் ஒரு சூட்சுமப் பார்வை வேதகால மக்களுக்கு இருந்தது. ஒரே சக்தியை எங்கும் எதிலும் அவர்கள் கண்டார்கள்.

பரம்பொருளை அவர்கள் மெய்ப்பொருள்களாகவும் (சத்தியம்), ஒழுங்காகவும் (ரிதம்), நன்மையாகவும் (பத்ரம்), கண்டார்கள். இவற்றுக் கெல்லாம் மேலாக அழகாகவும், (வாமம்), கண்டார்கள். பிரபஞ்சத்தின் அத்தனை அழகுகளையும் நாம் அனுபவிப்போமாக (விஸ்வ வாமானி தீமஹி) என்று கோஷித்தார்கள். நாட்டியமாடவும் நகைத்து மகிழவும் (ந்ருதயே ஹாஸாய) நாம் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வோமாக” என்று வேண்டினர்.

தூய்மையையே (சுகி விரதம்) வாழ்நாள் நோன்பாகவும், மங்களமே சிந்தனையாகவும் (சிவ சங்கல்பம்) கொண்டு, பிறப்பிலிருந்து இறுதிச் சடங்குவரை இசையிலேயே வாழ்ந்தார்கள். அந்த இசைதான் வேத மந்திரங்கள்.

சத்திய உணாவும், செளந்தாய உணர்வும் கொண்ட ரிஷிகள் தங்கள் அறிவைக்கொண்டு இந்த வேத மந்திரங்களை இயற்றவில்லை. தங்கள் அனுபவத்தில் மின்னலபோல தங்களுக்குத் தோன்றிய ஒரு தெய்வீக அறிவால் மந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனாலேயே அவர்களுக்கு மந்திரதஷ்டர்கள் என்று பெயர். இன்றைக்கு இனபங்கள் அனைத்தையும் வேதகால வாழ்க்கையையும் மீண்டும் கொண்டு வரமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவைகளைப் பற்றியாவது நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டாமா?

(தொடரும்)

இடி உகக்கும் வேதகிரி ஈசன்

சன்மிஸ்டை

தட்சிண கைலாசம் என வழங்கப்படும் திருக்கழுக்குன்றம் புராதனமான சிவஸ்தலம். தெற்கிலுள்ள வானுலகம் என்பது அதன் பொருள். கல்வெட்டுக்கள் “உளகலந்த சோழ புரம்” எனக்கூறும்.

இது சென்னை மாநகரிலிருந்து கற்சாலை மார்க்கமாக 45 மைல் தூரத்திலும், செங்கல்பட்டுக்கு தென்கிழக்கே 9மைல் தூரத்திலும், மகாபலிபுரத்துக்கு மேற்கே 10 மைல் தூரத்திலும் அமைந்துள்ளது. இம்மகாபலிபுரம்தான் முற்காலத்தில் பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியது என்பர் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

இம்மகாபலிபுரம் “ஸப்த ஆலயங்கள்” (Seven Pagodas) என அழைக்கப்பட்டு வருவது யாவரும்றிந்ததே! கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டுச் சரித்திரத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கும் இவ்வாலயங்களில், கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த இரதங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மலையின் சிறப்பும் அதன் தத்துவமும்

திருக்கழுக்குன்ற மலையின் உயரம் சுமார் 500 அடியாகும். அழகிய வளமுள்ள சஞ்சீவிக் காற்றைத்தரும் படியான மலையாக அமையப் பெற்றுள்ளது. இதனால் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த ஸ்தலம் சிறந்த ஆரோக்கிய ஸ்தலமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. இம்மலையின் விஸ்திரணம் 264 ஏக்கர். கிரிபிரதட்சணம் மட்டும் சுமார் 2½ மைல்.

ருக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களே, நான்கு

மலைகளாகவும், அவற்றுள் அதர்வண வேத மலை உச்சியில சிவபெருமான திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருப்பதாகவும் ஐதீகம். இந்த அழகிய மலைக்கோயில், உலகின எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் ஜனங்களை வசீகரம் செய்யும்படியான மூன்று கற்பாறைகளின்மேல் அமைந்துள்ளது காணவேண்டிய காட்சிகளுள் ஒன்று.

தொண்டை நாட்டில் தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் இதுவுமொன்று. அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் என்றும் சைவ சமயாசாரியர்களாகிய நால்வராலும் பாடல் பெற்ற ஸ்தலமும் கூட! வேதங்களே மலைகளாக இருந்ததால் மலையை மிதிக்கல் குற்றம்— ரொம்ப பாவம் எனக்கருதி, சமயக்குரவர் நால்வரும் மலையின் அடிவாரத்திலிருந்த படியே பாடிச் சென்றதாகக் கூறுவர். நால்வர் கோயில் ஒன்று திருமலைக்குக் கீழ் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டிலேயே இந்த ஸ்தலம் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது என்பதற்குக் கல்வெட்டுக்களில் இருந்தும், சம்பந்தர், சுந்தரர், தோவரப்பாசுரங்களிலிருந்தும் நன்கு தெரிய வருகின்றது. மேலும், மலை உச்சியிலிருந்து 59 அல்லது 60 படிகளுக்குக் கீழே, படிகளிலேயே தோண்டப்பட்ட கலமண்டபம் ஒன்று காணப்படுகிறது. அதில் சிவலிங்கம் துவாரபாலகர், அம்மன், விஷ்ணு முதலிய காணப்பெறுகின்றன. அமைப்புக்களின் சிற்ப விசேஷங்களை ஆராயுமபோது, மஹேந்திரப் பல்லவன் காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட “குடை வரைக் கோயில்” தான் நினைவுக்கு வரும். மகாபலிபுரத்தில் அமைந்

துள்ள கோயில்களைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பது வெளிப்படை.

தவிர பிரமன், விஷ்ணு, சிவமூர்த்தம் ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும் ஒருங்கே ஆலயத்தில் அமைப்பது பல்லவா கோயில்களுக்கு இலக்கணமாகும். தாழக்கோயிலும் (Foot Temple) அதே காலத்தில கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இக்கோயில் களெல்லாம் பிற்காலத்தில் நரளிம்ம பல்லவனாலும், இராஜேந்திர சோழனாலும், கிருஷ்ணதேவராயராலும் புதுபிக்கப்பட்டன என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கணிப்பு!

கோயிலின் மூலஸ்தானமும் பிற விசேஷங்களும்

இம்மலைக்கோயிலில் சிவபெருமான் வாழைப்பூப் போல சுயம்பு மூர்த்தியாகக் காட்சி தருகிறார். அவ்வுருவம் சிதைவுறுவண்ணம் சிவலிங்கத்திற்குக் கவசம் தரித்திருக்கிறார்கள். மிகவும் பொருத்தமே! ஸ்வாமி பெயர் ஸ்ரீ வேதகிரீஸ்வரர். மலைமேல் (Hill-Temple) காட்சி தருகிறார். ஆனால், அம்பாளோ தாழக்கோயிலில் (Foot-Temple) ஸ்ரீ திரிபுர சுந்தரியாகக் காட்சி தருகிறார். இவ்வம்மை மிக விம் சக்தி வாய்ந்தவள், மிக்க வரப் பிரசாதி.

அதனால் நாடோறும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இவ்அம்பாள் ஆலயத்தை பிரதிட்சண நமஸ்காரம் செய்து, பிரார்த்தனைகளையும், காணிக்கைகளையும் செலுத்தி காரிய சித்தியை அடைந்து வருவது வெள்ளிடைமலை. ஸ்தல விருக்ஷம் இங்கே கதலி வாழைமரமாகும்.

கழுகுப் பட்சிகள் பூஜை செய்த ஸ்தலம் பற்றிக் “கழுகு குன்றம்”

எனப்பெயர் பெற்றது போலும்! மலை மேல் ஒரு பாதையின் நடுவே ‘‘சம் பாதிசகனை’’ என்ற பட்சி தோத்தம் இருக்கிறது. திரேதாயுகத் தொடக் கத்திலேயே கழுகு முனிவர்களால் பூஜித்த தாகக கூறப்படுவதால், இம் மூர்த்தியும், கோவிலும் மிகப்பழமை வாய்ந்ததென எளிதில் அறியலாம்.

இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானம் மூன்று பிரம்மாண்டமான கற்பாறைகளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கற்பகிரஹத்தின் உட்பக்கத்துச் சுவர்களின் மேற்கில் சோமாஸ்கந்தரும், பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், வடக்குச் சுவரில் யோக தட்சிண மூர்த்தியும், தென்முகப் பரமனும் மார்க்கண்டேயர்-சிவலிங்க பூசையும், தெற்கில நந்திகேஸவரா, சண்டிகேஸ்வரா உருவங்களும் தென்முகமாகச் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும் உட்பிராகாரத்தில் சொக்கமன் ஆலயமும், விநாயக மூர்த்தி ஆலயமும் வடக்குநோக்கி அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீ வேதகிரீசுவரர் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்துள்ளார்.

இந்த ஸ்தலம், பிரம்புரி, வேதநாராயணபுரம், இந்திரபுரி, ஆதித்தபுரி, வஸுபுரம், ருத்திரகோடி, முனிகணதாசபுரம், நந்திபுரி, கமுகாசலம் எனப்பல பெயர்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

இந்திரன் பூஜை

ஸ்ரீ வேதகிரீசுவரப் பெருமானைத் தேவேந்திரன் பன்னிரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருமுறை பூஜை புரிவதாகவும் அப்பூஜை இடி அபிஷேகம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த இடி இம்மலைக் கோபுரத்தின் மீது விழுந்து இம்மலையாண்டவனை மூன்று முறை பிரதட்சணம் செய்து பூமியில் இறங்கிவிடுகிறது. இதனால் சுவாமிகளோ அல்லது கோயிலுக்கோ கெடுதி யொன்றும் ஏற்படுவதில்லை.

1889-ம் ஆண்டிலும், 1901-ம் ஆண்டிலும் இவ்வபிஷேகம் நடந்த

தாகக கூறுவா, இங்குள்ள சைவப் பெருமக்கள். பின்னர் இது காரும் நடைபெறவில்லையாம். கலியின் மகிமையே இதற்குக் காரணம் எனக் கூறுவாருள்ளார். இவ்வரலாற்றைச் சொக்கநாதப் புலவர் எனனும் பெருந்தகை ஒரு தனிப் பாடலில் வெகு அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

‘‘அடிபட்டிர் கல்லாலும் எறிபட்டிர்

அதனைக்கும் ஆளாய் அந்தப்

படிபட்டும் போதாமல் உதைபட்டிர்

இப்படியும் படுவாருண்டோ?

முடிபட்ட சடை யுடையீர்! கழுக்குன்றிர்

முதற்கோணல் முட்டககோணல்

இடிபட்டும் பொறுத்திருந்தீர் சிவசிவா

உமைத் தெய்வமென்னலாமே’’

எனபதனால் எளிதில் அறியலாம். துருவினால் அறியலாம் மெய்ப்பொருளை!

கழுகுகள் பூஜையும் அதன் வரலாறும்

ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து இங்குவந்து கழுகுகள் நாடோறும் மலையின் உச்சிகுக் காலையில் சரியாகப் பதினோறு மணிக்கு வருவதைக் கண்டு தரிசனம் செய்து போவது வழக்கம். இதிலிறைவனின் தெய்வீகத் தன்மை இருப்பதைக் கண்டு பகதர்கள் இறைவனின் பெருமையையும், புகழையும் வியந்து போற்றித் துதிக்கிறார்கள்.

இச்சமயம் பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்து வருகிறது ‘‘பிரம்ம புத்திரர்கள் என்மர் சாரூப பதவியை விருமபிக் கடுத்தவம் புரிந்தனர். சிவபெருமான் காட்சியளித்தபோது, ‘சாயுஜ்ய பதவியை அருள் செய்ய வேண்டினர். ஒன்றை நினைத்துத் தவம் செய்து மறறொன்றை விரும்பிகேட்டதால், சிவத்துரோகம் எனக் கருதி சிவபெருமான் அவர்களைக் கழுகுகளாகப் பிறந்து உழல்வீர்களா!’’ எனச் சபித்தனர்.

தபசிகள் மனனிக்க வேண்டவே, சாபத்தின் விமோசனமாக ‘‘நீங்கள் எண்பரும் யுகத்திற்கு இரண்டு கழுகுகள் வீதம் பிறந்து வேதகிரியில் பூஜித்து, யுகமுடிவில் சாயுஜ்ய பதவி பெறுவீர்களாக!’’ என அருளிச் செய்தனா என ஸ்தல புராணம் உறுதியிட்டுக் கூறுகின்றது.

சென்ற மூன்று யுகத்தில் அறுவர் அதாவது சண்டன், பிரசண்டன், சம்பாதி, ஐடாயு, சம்புகுத்தன், மாகுத்தன் இவர்கள் கழுகுகளாகப் பிறந்து பூஜைகள் செய்து பேறு பெற்றனர். இக்கலியுகத்தில் மறற இருவர்களான பூஷா, விதாதா என்பவர்கள் கழுகுகளாகப் பிறந்து இப்பொழுது நாள்தவறாது பூஜித்து வருகிறார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

இக்கழுகுகள் நாடோறும் காலையில் சரியாகப் பதினோறு மணிக்கு மலை உச்சியில் வந்து தேசிகா கொடுக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கலையும், நெய்யையும் உண்டு கோயில் சிகரத்தை மும்முறை வலம் வந்து செல்வதை இன்றும் காணலாம். இப்பட்சிகள் அதிகாலையில் காசியில் கங்கா ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, நடுப்பகலில் திருக்கழுக்குன்றத்துக்கு வந்து உணவு உட்கொண்டு, மாலையில் அதாவது சாயரட்சையில் இராமேஸ்வரம் சென்று வழிபட்டு, இரவு சிதம்பரம் அடைகின்றன என்று கர்ண பரம்பரையாக இங்குள்ள மக்களால் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. இதனையே ஸ்தல புராணமும் நன்கு வலியுறுத்துகின்றது. நாமும் பிரத்தியட்சமாய் காண்கிறோம்! உணமை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

மகாதேவ மலையும் அதன் வரலாறும்

திருக்கழுகுன்றத்திலிருந்து சுமார் 98 மைல் தூரத்திலும் குடியாததம் (North Arcot Dist) ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து நேர்கிழக்கே எட்டரை மைல் தொலை

விலும் இம்மகாதேவமலை இருக்கிறது. இம்மலை சிறு குன்றுதான். இக்குன்றின் உச்சியில் சிறியகோயிலில் மகாதேவர் சிவலிங்க ரூபமாகக் காட்சிதருகிறார். பொதுவாக முருகனுக்கும், பெருமானுக்கும் மலையிது கோயில்கள் இருப்பதைப் பார்த்து இருக்கிறோம்.

ஆனால், திருக்கழுக்குன்றத்திலும், திருச்செங்கோட்டியிலும், ஸ்ரீ காளஹஸ்தியிலும் சிவனுக்கு ஆலயங்கள் குன்றுகள் மீது அமைந்துள்ளன போல, இம்மகாதேவ மலையிலும் சிவபிரானுக்கு கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்கு பல குகைகள் உள்ளன. அவை பெரிதும் சிறிதுமாக உள்ளன. இவைகளில் ஓரிரு குகைகள் உட்புறத்திற்குள் வெகுதூரம் வரை செல்லுகின்றன. ரிஷிகள் பல்லாண்டு காலமாக இகுகைக்குள் தவம் செய்வதாகக் சொல்லுகிறார்கள். உள்ளே சென்றால் வெளியே வர மார்க்கமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகாயத்திலிருந்து காற்றும் வெளிச்சமும் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவரும் உள்ளே போய் பார்த்ததில்லை என்பது குறிப்பு.

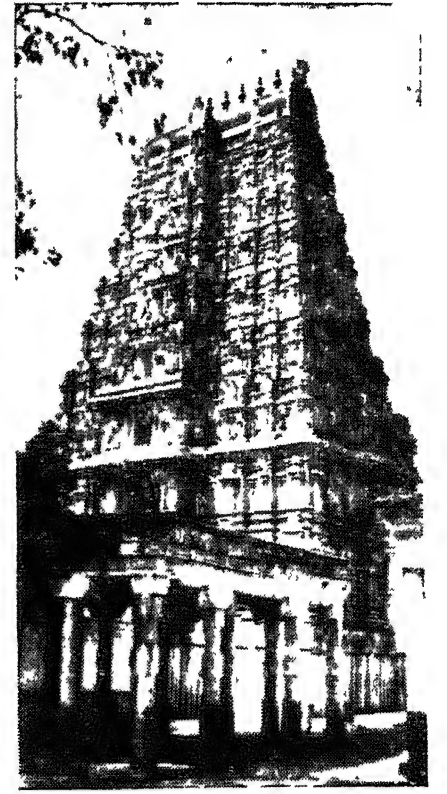
திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு நாள்தோறும் தவறாமல் விஜயம் செய்யும் இந்த இரண்டு கழுகு பட்சிகள் இங்கு (மகாதேவ மலை) நடுப்பகலில் வந்து போகின்றன. இங்குள்ள மகாதேவருக்கு நாடோரும் அபிஷேகம் ஆராதனைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஸ்வாமிக்கு நைவேத்யமாக சம்பா அரிசி சோறு, ஆவின் பால் முதலியன படைக்கப்படுகின்றன. இக்கழுகுகள் கோயிலுக்கு முன்பாக வரும் பொழுது, மலையில் கோயில் பண்டாரம் இவைகளுக்கு பிரசாதத்துடன் பாலும் தருகிறார்கள். அவைகளைத் தினுவிட்டு அவைகள் மலையை வலம் வந்து சென்று விடுகின்றன. இது பலருக்குத் தெரியாது என நினைக்கிறேன். இங்கு அப்பர்,

சம்பநதர் முதலிய சமயக்குரவர் வந்து போயிருப்பதுடன் பாடல்களும் பாடியுள்ளனர். இவ்விரண்டு இடங்களைத் தவிர தமிழ் நாட்டில் வேறு இடங்களில் இக்கழுகு பட்சிகள் உணவு அருந்தி செல்வதாகத் தெரியவில்லை. இக்கோயிலும் அதன் சுற்று புறங்களையும் பார்க்கும்பொழுது மகேந்திர பல்லவன் காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட குகை வரைக்கோயில்தான் நினைவிற்கு வரும். இது ஆராய்ச்சிக்குரியது. திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு வந்துபோகும் கழுகு பட்சிகள் இங்கு வருவதற்கு ஏதோ மூல காரணம் உள்ளது என்பது கவனிக்கற்பாலது.

பக்தவத்சலர் கோயிலின் பெருமை

மலையடிவாரத்தில பல்லவ சோழ மன்னர்களால், திருப்பணி செய்யப்பட்ட பழமை வாய்ந்த கோயிலில் பக்தவத்சலர் லிங்க ரூபமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார். இதன் வெளி மண்டபத்தில் ஏழு அடி உயரமுள்ள ஸ்ரீ வீரபத்திரர் கம்பீரமாகத் தோற்றம் அளிக்கிறார். கோயிலின் வடமேற்கு மூலையிலே அழகிய ஆலயத்தில் ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி அம்பாள் காட்சி கொடுக்கிறாள்.

இக்கோயிலுக்குச் சற்று தென்மேற்கே கதலி (வாழை)க் காடாக இருந்து, அதைத் தோண்டி எடுத்த காலத்து வண்டுகளால் சூழப்பெற்று வினாயகர் சிலை ஒன்று கிடைக்கப் பெற்றதாம்! அதனை அங்கு பிரதிஷ்டை செய்து இருக்கிறார்கள். அவ்வாலயம் “வண்டு வணப்புள்ளையார்” ஆலயம் என மக்களால் நாளடைவில் வழங்கப்பட்டது கண்கூடு. அதன் அருகே ஆறுமுகப் பெருமாள் ஆலயமும், மாணிக்க வாசகர் கோயிலும், கணநாதர் ஆலயமும் உள்ளன. மலைப்படி ஏறும் வழியில் அகத்திய முனி வரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட “சித்ததாதிரீ கணபதி” கோயிலும் காணப்படுகிறது.

தாழகோயில் எனும் திரிபுரசுந்தரி அம்மன கோயில்

இக்கோயிலின் வடகிழக்கு மூலையில் நந்தித் தீர்த்தம் எனப்பெயர் கொண்ட தடாகமொன்றுள்ளது. அதன் தென் கிழக்குக் கரையில் பெரிய நந்தி விக்ரகம் உள்ளது. திருமலையாண்டவன் முகமாக அநந்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், திருமலையில் நந்தி விக்ரகம் இல்லை என்பது குறிப்பு. இதுவே நந்திதேவர் தவம் செய்து பேறு பெற்ற இடமென்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

சங்கு தீர்த்த விசேஷம்

சங்கு தீர்த்தம் என்று சொல்லப்படும் திருக்குளம் திருமலைக்கு தென் கிழக்கில் உள்ளது. பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கொரு முறை இத்திருக்குளத்தில் சங்கு பிறக்கிறது. இச்சங்குகள் இன்னும் தேவஸ்தானத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாவரும் சென்று பார்க்க

லாம் எவ்விதக் கட்டணமும் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

மார்க்கண்டேயா காகி சென்று திரும்புகையில், இததிர்த்தக் கரையில் சிவலிங்கம் அமைத்து பூஜிக்கும் போது அபிஷேகாதிகள் செய்யப் பாததிரம் இல்லையே என்று நினைத்த வுடன் ஓங்காரஒலியோடு வெண்சங்கு தோன்றியதாம். அதனைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு பூஜைகள் செய்தார் என்று ஸ்தலபுராணம் கூறுகிறது.

பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கொரு முறை கும்பகோணத்தில் மகா மக ஸ்நானமும், கோதாவரியில் புஷ்கர ஸ்நானமும் செய்யப்படுவது போல், இத்திருகழுக்குன்றக் கோட்டிரத்தில்

சங்கு தீர்த்த ஸ்நானம் செய்யப்படு கிறது இச்சங்கு தீர்த்தம் தாமிர சத்து உடையதென்றும் தெய்வீகம் வாய்நதுள்ளதென்றும் எல்லா நாட் டவராலும் பாராட்டித் துதிக்கப் பட்டு வருவது வெளிப்படை.

புண்ணிய நதிகள், தடாகைகள் முதலியன யாவும் அன்று அதில் கலப்பதாக ஐதீகம். குரு கன்னியா ராசியிலுள்ள ஒருவருஷம் வரையில் எவரேனும் இத்தீர்த்தத்தில் விதிப் படி ஸ்நானம் செய்து ஸ்ரீ வேதகிரீஸ் வரரை தரிசிப்பார்களாயின அவர் களுக்கு இஷ்டசித்திகள் நிறை வேறும் என்பது கண்கண்ட அனு பவம். புராண வரலாறும் கூட.

ருத்திரகோடி ஆலயமும் வேத நாராயணபுரமும்

இந்தக் கோட்டிரத்தில முதன் முதலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கோயில் “ருத்திர கோடஸ்வரம்” ஆகும். சங்கு தீர்த்தத்திற்கு தென்கிழக்கே ஒரு பர்லாங்கு தொலைவில் அமைந் துள்ளது இக்கோயில். அவுணக் கூட்டங்களைக் கொலைசெய்த பாவத் தைப் போக்குவதற்காகக் கோடி ருத்திரர்கள் இத்திருமலையில் தவம் செய்ததினால் “ருத்திரகோடி”க் கோட்டிரமென்றும், அவர்கள் ஸ்தா பித்த லிங்கத்திற்கு ருத்திரகோடஸ் வரர் என்றும், அம்பாள் அபிராமி என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றன.

இந்த ஸ்தலத்தில் விஷ்ணு ஆலய மொன்று இருந்ததாகவும், அது அழிந்து இப்போது தேரடிகளுமாக விளங்குகிறதெனவும் கூறுகிறார்கள். விஷ்ணுவின் சில விக்ரிகங்கள் இங்கிருப்பது யாவருமறிந்ததே! இதற்கு வேதநாராயணபுரம் எனவும் பெயர் சொல்லி வருகிறார்கள். அதனால் சமயபேதமின்றி வைணவர் களும் இங்கு வந்து ஸ்ரீ வேதகிரீஸ் வரரை வணங்கி வழிபட்டு வரு கின்றனர்.

இன்றும் வைணவர்கள் இங்கு திரு மஞ்சனத்தொண்டு புரிந்து வருகிறார் கள். ஸ்ரீ ராமபிரான், பிராட்டி, லக்ஷ்மணர் சகிதம் இத்திருக்கழுக் குன்றம் வந்து சம்பாதி, ஐடாயுவைக் கண்டு பேசியதாக ஆனந்த இராமா யணம் (கிரந்தம்) யாத்திரா காண டத்தில் சொல்லியிருப்பது இந்தக் கோட்டிரத்தின் பெருமையைக் குறிக்கும்.

‘எம்பெருமான் வடிவே...’

திரு. அ. மணி—பெங்களூர்—37

“வைகறைப் பொழுதில வான்வெளப் பழகினில்
வைகையின் கலப்பினில் வாய்ப்புள் இசையினில்
வையகம் அசையினில் வந்தாடும் தென்றலில்
மெய்யகம் மறந்தேனென வழிபாட்டுப் பாவினில்...
மெய்யகம் இரண்டினில் பொய்யென மெய்யினில்
மெய்யினைப் பொழுதில மெய்யன்பு நலத்தினில்
மெய்யமை ஆத்மத்தில் மேம்படு உணர்வினில்
ஐயனை உணர்வனை அடியின அகத்தினில்.....
ஐயனின் சொக்கனின் அனாநத(கோ) புரத்தினில்
ஐயனுள் தலத்தினுள் அடைக்கலம் அவனில்
ஐயமின் றடைநதிடின் அகிலமும் ஒன்றினில்!
எப்பொருள் தொடாபினும் ஏகாதம் ஆங்கதில்...
எப்பொருள் காண்கினும் எம்பெருமான வடிவினில்
அப்பொருள் உயிரினில் எமக்கருள் நிலையினில்
எப்பொழு தாயினும் எம்பெருமான்
வைகறைப் பொழுதே வெண்ணெஞ்சத் திருக்கையில்.”

பாத்து உத்தமபியா ஐவருக்கும் தலைவனாக, செங்கோல் செலுத்தும் வாய்ப்பினை நீ எங்களுடன் சேர்ந்து அனுபவிப்பாயாக என்றான்.

துரியோதனனும் கர்ணனும்

அது கேட்ட கர்ணன தனக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் உள்ள நட்பின் பெருமையை விளக்கும் சமபவம் ஒன்றினைக் கூறத் தொடங்கினான்.

மடந்தை பொன்திரு மேகலை மணியுகவே மாசரத திகழும் ஏகாந்த இடந்தனில் புரிந்தே நானயர்ந்த திருப்ப எடுக்கவோ கோக்கவோ என்றான் திடம படுத்திட வேலி ராச ராசனுகஞ்ச் செருமுனைச் சென்று செஞ் சோற்றுக் கடன கழிப்பதுவே எனக் கிளிபுகழுங் தருமமும் கருமமும் என்றான்.

‘ஓர் முறை துரியோதனனின் மனைவியும், நானும் சூதாட்டம் ஆடிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அததனி யிடத்திற்கு துரியோதனன் வர, அவன் மனைவி எழுந்தாள். அதை அறியாத யான் அவளின் ஆடை பற்றி இழுக்க மேகலையாபரணம்

அறுந்தது வீழ்ந்தது. பின்னரே துரியோதனனைக் கண்ட நான் எனமீது ஐயம் கொள்வானே என்று கலக்க முற, துரியோதனனே கலக்கம் ஏது மின்றி அம்மணிகளை “எடுக்கவோ கோக்கவோ” என்றான். இத்தகு உயிர் நண்பனுக்காகப் போாக்களம் சென்று செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிப்பதே என் கடமையல்லவா!” என்று தன நட்பின் வலிமையையும் பெருமையையும் விளங்க எடுத்துரைத்தான்.

தந்தி கோரிய வரங்கள்

கர்ணன இவ்வாறு மறுதலித் கூறவே குந்தியானவள் அாச்சனன் மேல் ஒரு தடவைக்கு மேல நாக பாணத்தை விடக் கூடாதென்றும், மற்ற பாண்டவர் நால்வரையும் போாக்களத்தில் கொல்லக் கூடாதென்றும் வேண்டி இரு வரங்களைப் பெற்றான்.

காணன் வேண்டிய வரங்கள்

குந்தி பெற்ற வரங்களைப் போலவே காணனும் குந்தியிடம் இரு வரங்களைக் கேட்டான்.

பெருவர மிரண்டும் பெற்றான தனைப் பெற்ற தாயினைக் கரங் குவித்து தரு வர மெனக்கும் இரண்டு உலகிற் சராசரங்களுக் கெல்லாந் தாயீர் வெரு வரு மமரிற் பார்த்தனாடி யேன வீழ்ந்த போத வளிபரறிய மரு வரு முலைப் பாலெனக் களித்து உந்தன மகனெனும் வாயமை உரைப்பீர்

‘போாக்களத்தில் நான் இறந்ததும் நீர் அங்குள்ள அரச ரெல்லாம் காணும்படியாக உம்முடைய முலைப் பாலை எனக்களித்து உலகோருக்கு உம் மகனென்னும் உண்மையைத் தெரிவிப்பீராக. இரண்டாவதாக,

உய் வருந்திறல் வெம் போர் முடிப்பளவு உமக்கு நான் மகனெனுந் தன்மை ஐவரு மறியா வண்ணநீர் காப்பீர் அல்லது அங்கவர் சிறிதறியின மைவருங் கடற் பாரனைத்தையும் எனக்கே வழங்குவர் வழங்கினால் யாவென் னைவருந் துணைவன் தனக்கலால் வழங்கேன் கடைபிடி தருமீ தெனறான்

நீர் போாக்களத்தில் மட்டுமே நான் உமது மகனென்ற உண்மையைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். முன்னரே உலகோருக்குத் தெரிந்தால் பாண்டவர் ஐவரும் இவ்வுலகினை என்னிடம் தந்து, விடுவர். ஆனால் யான் அதனை என் உயிர்த் தோழன் துரியோதனனிடமே தருவேன். இது உறுதி” என்றான். இறுதியில் காணன் இறக்கும் சமயத்தில் கண்ணன் காட்சி தந்து, வேண்டும் வரம் யாதென வினவ, என்றும் அவன திருவடிகளை மறவாமையும், மீண்டும் பிறந்தால் கொடைத் தன்மை மாறு தன்மையும் வேண்டுமெனக் கேட்டதாக அறிகிறோம்.

இவ்வாறு கொடைத் தன்மை மிக்கோனாய், செய் நன்றி மறவாதோனாய், தாய அழைத்தும், தனைக் காகும் கடவுள் அழைத்தும் தான் கொண்ட நெறி வழவாது செஞ்சோற்றுக்கடன் தீர்த்தோனாய் நின்ற, செம்மைசால காணனின் புகழ் இவ்வுலகில் நின்று நிலவுவதில் வியப்பில்லையன்றோ!

அறிவிப்பு

சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய சந்தாத தொகையினை ஒவ்வொரு மாதத்தின் 15ஆம் தேதிக்குள் ‘மார்க்கெடிங் ஆபீஸா, பப்ளிகேஷன் செக்ஷன், தி. தி. தேவஸ்தானம் பிரஸ் காம்பெளண்டு, திருப்பதி’ என்ற முகவரிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு அடுத்த மாதத்திலிருந்து ‘ஸபதகிரி’ பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து அனுப்ப ஏதுவாக இருக்கும். இருப்பில் பிரதிகள் இருப்பின் அம்மாதத்திலிருந்து (பணம் அனுப்பும் மாதத்திலிருந்து) ஸபதகிரி பத்திரிகைகள் அனுப்பி வைக்கப்படும். எம். ஓ. கூப்பனில் புதிய சந்தாதாரர்கள் எந்த மாதத்திலிருந்து பத்திரிகை வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக எழுதுதல் வேண்டும். தொடர்ந்து தங்கள் சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் சந்தாதாரர்கள் மறக்காமல் எம். ஓ. கூப்பனில் தங்கள் சந்தா எண்களை குறித்தல் வேண்டும். ஸபதகிரி மற்றும் தேவஸ்தான வெளியீடுகளுக்கான தொகையினை ‘மார்க்கெடிங் ஆபீஸர், தி. தி. தேவஸ்தானம் பிரஸ் காம்பெளண்டு, திருப்பதி’ என்ற முகவரிக்கு அனுப்புதல் அவசியம்.

முதலாழ்வார்கள்

ஸ்ரீய் பதியான ஸாவேசுவரனால் மயாவற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பதின்மர். அவர்களின் வரிசைக கிரமம் முறையே,

“பொய்கையா பூதத்தா, பேயா
—புகழ்மழிசை
அயயவருள மாறன சேரா கோன
—துய்யப்பட்ட
நாதன அன்பர்தாள தூளி நற்பாணன
நன கலியன்
ஈதிவா தோற்றத தடவா மிங்கு”

என்று ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளின் உபதேசரத்தினமலைப் பாகரப்படி பொய்கையாழ்வாரை முதலாகவும் கலியன என்கிற திருமங்கையாழ்வாரை கடைசியாகவும் கொண்டது. ஆழ்வார்கள கோஷடியில முதல் மூன்று ஆழ்வார்களான பொய்கையாழ்வார பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பரதாயத்தில் “முதலாழ்வார்கள்” என்று கொண்டாடப்படுகின்றனர்.

முதலாழ்வார்கள மூவருள் முதலாமவரான பொய்கையாழ்வார் ஐப்பசி மாதம் திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கத்தின் அம்சமாக பெருமாள் கோயில் என்று கூறப்படுகிற காஞ்சி புரத்தில் ஸ்ரீயதோக்தகாரி எம்பெருமான (சொன்னவனைச் செய்த பெருமான) கோயிலின் பொய்கைக் குளத்தில் பொற்றாமரையில் பிறந்தார்.

இரண்டாவது ஆழ்வாரான பூதத்தாழ்வார் பொய்கையாழ்வாரின் திருநக்ஷத்திரமான திருவோண நக்ஷத்திரத்துக்கு அடுத்த நாளான ஐப்பசியில் அவிட்ட நக்ஷத்ரத்தன்று பகவானுடைய பஞ்சாயுதங்களில் “கௌமோதகி” என்னும் கதாயுத்தின் அம்சமாக மஹாபலி

புரம் என்று வழங்கப்படுகிற திருக்கடன் மல்கை என்னும் நக்ஷத்திரத்தில நீலோத்பலம் புஷ்பத்தில அவதரித்தார்.

மூன்றாமவரான பேயாழ்வார் ஐப்பசியில் சதய நக்ஷத்திரத்தன்று சென்னையில் மயிலாப்பூர் (மயிலை) நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு கிணற்றில் செவ்வல்லி பூவில் திருவவதரித்தருளினார். எம்பெருமானுடைய நந்தகம் என்ற பஞ்சாயுதங்களுள் ஒன்றின் அம்சமாக அவதரித்தார்.

இப்படியாக இம்மூவரும் கர்ப்பவாஸம் பண்ணாமல் அயோநிஜர்களாக பிறந்தவர்கள். இவர்கள் பகவானுடைய நிர்ஹேதுக் கருபையினால் மிகுந்த ஜனாநம் பகதி வைராக்யங்

நீரு. டி. ஏ. வீ. வரதன் - சென்னை-49

களை உடையவராய் பகவானுக்கு அடிமை செய்வதையே பரமமான பலனாகக் கொண்டு உலகத்தாரோடு ஒட்டாமல் ஒடித் திரியும் யோகிகளாய் ஒருவரை ஒருவர் அறியாமல் தனித்தனியே ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தனர். இம்மூவரையும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேரவைத்து ஆட்கொள்ள விரும்பிய எம்பெருமான் ஒரு நாள் இரவில் இம்மூன்று ஆழ்வார்களையும் திருக்கோவலூர் என்னும் திவ்ய தேசத்தில் மருகண்டு மகரிஷியின் திருமாளிகையில் இடைகழியில் ஒன்று சேர்த்தான். ஒரு நாள் ஸூர்யம் அஸ்தமான பின்பு பலத்த கனமழை பெய்ய திருக்கோவலூரில் திரிந்த பொய்கையாழ்வார மழைக்கு ஒதுங்குவதற்காக அவ்வூர் மருகண்டு மகரிஷியின் இல்லத்தினுள் புகுந்து பள்ளிகொண்டார். அப்போது பூதத்தாழ்வார் அவ்விடம் வந்து உள்ளே சென்று தங்குவதற்காக கதவைத் தட்டினார் உள்ளேயிருந்த பொய்

கையாழ்வார் “இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம்” என்று கூறி உள்ளே வரவழித்து இருவரும் அடங்கி இருந்தனர். அடுத்தது பேயாழ்வார் அவ்விடம் வந்து கதவைத் தட்ட உள்ளேயிருந்த இரண்டு ஆழ்வார்களும் “இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம்” என்று கூறி பேயாழ்வாரை வரவேற்று மூவரும் அந்த சிறிய இடைகழியில் (ரேழியில்) நின்று கொண்டு எம்பெருமானுடைய குணங்களை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லியும் கேட்கும் மகிழ்ந்திருந்தனர். ஞானிகளான இவர்களோடு சேர விருமபினான் எம்பெருமான். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அங்கு வந்து இருட்டில் அவர்களை நெருக்கினான். “நம் மூவரைத் தவிர வேறு யாரும் கதவைத் தட்டவில்லையே, நாமும் கதவைத் திறக்கவில்லையே. அப்படியிருக்க நம்மை நெருக்குவது யார்” என்று வியந்தனர் அவர்கள். “நெருக்குகிறது யார்?” என்று காண்பதற்காக பொய்கையாழ்வாரும் பூதத்தாழ்வாரும் இரண்டு விளக்குகளை ஏற்றி அவ்வொளியினால் மூன்றாமவரான பேயாழ்வார் “நெருக்குவது பகவான்” என்பதனைக் கண்டு பாடினார். “வெய்யம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக வெய்ய கதி ரோன விளக்காக” என்று இந்த பூமியை தகளியாக (அகல்), கடல்நீரை நெய்யாகவும், சூரியனை விளக்காகவும் கொண்டு ஒரு விளக்கு (முதல் திருவந்தாதி) ஏற்றினார் பொய்கையார். “அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா நன்புருகி ஞானச் சுடர் விளக்கேற்றினேன்” என்று பகவத் விஷயத்திலே தமக்குண்டான பீர்திகளின் நிலைமைகளை தகளி (அகல்), நெய், திரியாக உருவகப்படுத்தி, தலைவனான ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு பரஜ்ஞானமாகிற விளக்கை ஏற்றினார் பூதத்தாழ்வார். இவ்விண்ணு ஒளியினால் “திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன், திகழுமருக்

கன் அணிநிறமும் கண்டேன்; செருக் கிளரும் பொன்னாழி கண்டேன், புரி சங்கம் கைக்கண்டேன், என்னாழி வண்ணன்பால் இங்கு” என்று எம் பெருமானை தாம ஸேவித்ததை கூறி னார். பின் மூவரும் பகவத் விஷயத்தை நன்றாக அநுபவித்து தாங்கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்குப் போக்கு வீடாகமுறையே முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி ஆக மூன்று பிரபந்தங்களை (ஒவ்வொன்றும் நூறு பாசரங்கள்) உலகத்தாரா உய்யும் பொருட்டு அருளிஞர்கள்.

பிறகு இம்மூவரும் திருக்கோவிலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம் பெருமானதேவஸீஸன் (திருக்கோவிலூர் ஆயன்) ஸன்னதிக்குச் சென்று அவனைத் தொழுது விடைபெற்றுச் சென்றனர். பல திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாசனம் செய்து யோக பலத்தினால் பலஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்து கடைசியில் திருக்கோவிலூரை அடைந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்கள்.

“மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துதித்து நற்றமிழால் நூலசெய்து நாட்டை யுயர்த்த பெற்றிமையோர்

என்று முதலாழ்வார்களென்னும் பெயரிவாக்கு நின்ற துலகத்தே நிகழ்ந்து”

என்கிற மணவாளமாழிகளின் உபதேசரத்தின மலைப் பாசரத்தின்படி, மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்து அவதரித்து அவர்களுக்கும் வழிகாட்டியால் நல்ல தமிழால் (திவ்வியப் ப்ரபந்தங்களை) அருளிச்செய்து நாட்டை உயவிக்க முதனமுதல உபகாரம் செய்த பெருமையினால் இவர்கள் முதலாழ்வார்கள் என்று குலாவப்படுகின்றனர்.

பொய்கையாழ்வார் தம்முடைய பிரபந்தமான முதல் திருவந்தாதியிலே உபய விபூதியுத்தனை எம் பெருமானை எல்லோர்க்கும் சேஷி (தலைவர்) என்றும் அவனுக்கு அடிமையாயிருப்பதே ஸகல ஜீவாத்மங்களின் இயற்கை நிலை என்றும், அவ வெம்பெருமானது திருவடிகளில் செய்யும் கைங்காயமே மேலான பலன என்றும் முடிவு செய்து பேசினார். “வையம தகளியா” என்பதனால் இம்மண்ணுலகத்தையும் ‘செய்ய சுடராழியான’ என்று விண்ணுலகத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு தம்முடைய பிரபந்தத்தை ஆரம்பித்த தின மூலம் “பரம்பொருள் இம்மண்ணுலகம் மற்ற விண்ணுலகம் ஆகிய

இரண்டு உலகங்களுக்கும் நாயகன்” எனபதை நிலை நாட்டினார்.

இரண்டாமவரான பூதத்தாழ்வார் அபபரம பொருள் “நாராயணனே” எனபதை “ஞானசு சுடா விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு” என்று தொடங்கியதன் மூலம் நிலை நாட்டினார்.

மூன்றாமவரான பேயாழ்வார் “அபபரம பொருள் திருமகளோடு கூடிய வன் ஸ்ரீய. பதி - லக்ஷ்மீ பதி - லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தம் உடையவன்” என்பதை “திருக்கண்டேன்” என்று தொடங்கி தம்முடைய பிரபந்தமான மூன்றாம் திருவந்தாதியில் நிஷ்காஷித்துப் பேசினார்.

முதலாழ்வார்கள் மூவரும் பகவானுடைய ஐந்தது நிலைகளான பர, வ்யூஹம், விபவம், அநதாயாமி, அர்ச்சாவதாரம் ஆகிய ஐந்தினுள் பரத்வத்திலே மண்டியிருப்பார்கள் என்று நம் முன்னோர்களான பல ஆசிரியர்கள் நிர்ணயித்துள்ளனர். இம்மூன்று திருவந்தாதிகளுக்கும் பரமகாருணிகரான “பெரியவாச்சான் பிள்ளை” வ்யாக்யானம் அருளிச் செய்துள்ளார்.

எந்த வழியாக நமக்கு ஈசுவர தரிசனம் கிடைக்கும்?

உருகிய உள்ளததுடன் அவனுக்காக உன னால் கதறியழமுடியுமா? மனைவி, மக்கள், பொன் பொருள் இவைகளுக்காக மக்கள் குடம் குடமாகக் கண்ணீர் உகுக்கிறார்கள். ஆனால் அவன் வேண்டுமென்று அழுபவர் யாரா? குழந்தை விளையாட்டுப் பொருள்களோடு ஈடுபட்டிருக்கும் வரையில் தாய் தன் சமையல வேலைகளையும் இதர அலுவல்களையும் கவனிக்கிறாள். விளையாட்டுக் கருவிகள் பசியை நீக்குகின்றதில்லை. எனவே குழந்தை அவைகளை வீசி எறிந்து விட்டுத் தாயை வேண்டிக் கோவென்று கத்தி அழுகின்றது. உடனே தாய் என்னவேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும், சாதம் பாதி வடித்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, எல்லாவற்றையும் அப்படியே விட்டுவிட்டு ஓடிவந்து குழந்தையை எடுத்துத் தன் மார்போடு அணைத்துக்கொள்கின்றாள்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் உபதேசம்.

மேஷம்

(அகவனி, பரணி, கார்த்திகை முதல் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் பல காரணங்களால் கவலைக்குள்ளாதல்; சனியினால் உடல நல மேன்மை, எதிரிகளை வெற்றி கொள்ளல், பணவரவு, குருவினால் பணவரவு, வேலையாட்கள் அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது வாகன வாய்ப்பு அல்லது மக்கட்பேறு; செவ்வாயினால் உடல் நலம் கெடல் அல்லது எதிரிகள அல்லது பெண்கள் அல்லது பிள்ளைகள் காரணமாக கவலைக்குள்ளாதல், சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை உடல் நலம் கெடல் அல்லது மனைவிக்கு மனமகிழ்ச்சியின்மை, பின்னா ஏமாற்றங்கள் அல்லது பணநஷ்டம் அல்லது உடலநலம் கெடுதல்; சுக்கிரனால் 17-ம் தேதிவரை புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது நற்காரியத்தில ஈடுபடல், ஆனால் பின்னர் மதிப்புக் கெடல் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள்; புதனால் 6-ம் தேதிவரை குடும்பத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள். ஆனால் பின்னர் புதிய ஆடை ஆபரணங்கள், பணவரவு, வெற்றி மற்றும் மக்கட்பேறு. 29-ம் தேதி முதல் முயற்சிகள் தடைபடுதல்.

ரிஷபம்

(கார்த்திகை 2-ம் பாதம் முதல், ரோகிணி, மிருக சிர்ஷம் 2-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் கருத்துவேறுபாடுகள், சனியினால் பொருள இழப்பு அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது பிள்ளைகள் அல்லது புதல்வியரிடமிருந்து பிரிவு, குருவினால் மனயமைதியிழத்தல்; செவ்வாயினால் உடலநலம் கெடல் அல்லது வயிறு சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் அவதியுறல் அல்லது தீயோர் சேர்க்கையால் கெடுதல்கள் ஏற்படல்; சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை பிரயாணம் அல்லது வயிறு சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் அவதியுறல். பின்னர் உடல்நலம்கெடல் அல்லது மனைவிகு மனயமைதியின்மை; சுக்கிரனால் புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது

கேளிக்கைகளில் ஈடுபடல் அல்லது புதிய வீடு வாழ்ப்பு அல்லது பணவரவு அல்லது சந்தாரியங்களில் ஈடுபடல், புதனால் 6-ம் தேதிவரை வெற்றி, பிறகு 29-ம் தேதிவரை கருத்து வேறுபாடுகள். பின்னர் வெற்றி அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது மக்கட்பேறு.

மிதுனம்

(மிருக சிர்ஷம் 3-ம் பாதம் முதல், திருவாகிரை, புனர் பூசம் 3-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் பணவரவு; சனியினால் உற்சூர் உறவினருடன் பிரிவு அல்லது பணநஷ்டம்; குருவினால் ஏமாற்றங்கள்; செவ்வாயினால் பிள்ளைகள் அல்லது தவறான வழியில் பொருள்கிடைக்கப் பெறல், சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை உடல் நலம் கெடல் மற்றும் வெற்றி. ஆனால் பின்னர் பிரயாணமும், உடல் நலம் கெடலும் அல்லது வயிறு சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் அவதியுறல்; சுக்கிரனால் 17-ம் தேதிவரை பெண்கள் மூலமாக துன்பங்களுக்குள்ளாதல். ஆனால் பின்னர் புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது கேளிக்கைகளில் ஈடுபடல் அல்லது புதிய வீடு வாழ்ப்பு, புதனால் 6-ம் தேதிவரை மனைவி அல்லது பிள்ளைகளுடன் கருத்து வேறுபாடுகள். ஆனால் பின்னர் 29-ம் தேதிவரை மதிப்புயர்தல் ஆனால் பிறகு மறுபடியும் கருத்து வேறுபாடுகள்.

கடகம்

(புனர் பூசம் 4-ம் பாதம் முதல் பூசம் ஆயிலயம் முடிய)

ராகுவினால் பணநஷ்டம்; ஆனால் சனியினால், ராகுவினால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை சரிபடுத்தும் வகையில் பணவரவு; வேலையாட்கள் அல்லது உடலநல மேன்மை; குருவினாலும் பணவரவு; செவ்வாயினால் தீய எண்ணங்கள் காரணமாக அலுவலகக் கவலைக்குள்ளாதல் மற்றும் மற்றவர்களைப் பார்த்து பொருமைப்படல், வீட்டில் திருட்டு போதல் மற்றும் உடல்நலம் கெடல்; சூரிய

னால் 16-ம் தேதிவரை கருத்துவேறுபாடுகள் அல்லது உடலநலம் கெடல் பின்னா உடல்நல மேன்மை மற்றும் வெற்றி, சுக்கிரனால் மதிப்புக் குறைதல் அல்லது உடலநலம் கெடல், பிறகு 17-ம் தேதி முதற்கொண்டு பெண்சன் மூலமாக துன்பங்களுக்குள்ளாதல், புதனால் 6-ம் தேதிவரை பணவரவு, குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி, பின்னா 29-ம் தேதி வரை மனைவி அல்லது பிள்ளைகளுடன் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளல். பின்னர் மதிப்புயர்தல்.

சிம்மம்

(மகம், பூரம், உத்திரம் முதல் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் கவலைகள்; சனியினால் பணச்செலவு; குருவினால் கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது மதிப்புக்குறைதல் அல்லது பணநஷ்டம்; செவ்வாயினால் உடலுக்கு தீங்கு ஏற்படல்; சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை உடல் நலம் கெடல். அதன் பின்னர் உடல் நலம் கெடல் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள், சுக்கிரனால் வீட்டிற்கு விருந்தினர் வருகை மற்றும் பெரியோர்களது பாராட்டுதல்களுக்குள்ளாதல் அல்லது பணவரவு அல்லது மக்கட்பேறு. இவை தவிர 17-ம் தேதிவரை நல்ல நண்பர்கள். ஆனால் பின்னா உடலநலம் கெடல் அல்லது மதிப்புக் குறைதல்; புதனால் 6-ம் தேதிவரை நண்பர்கள் ஆனால் தன்னுடைய தீய செய்கையின் காரணமாக அலுவலகக் கவலை, பிறகு 29-ம் தேதிவரை குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி. அதன்பிறகு மனைவி அல்லது பிள்ளைகளுடன் கருத்து வேறுபாடுகள்.

கன்னி

(உத்திரம் 2-ம் பாதம் முதல், அஸ்தம், சித்திரை 2-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் கவலைகள்; சனியினால் உற்சூர் உறவினருடன் பிரிவு அல்லது பிரயாணம் அல்லது பணநஷ்டம் அல்லது பிள்ளைகளுடன் கருத்து வேறுபாடுகள். மேலும் உடல் சம்பந்தப்பட்ட துன்பத்திற்குள்ளாதல்; குருவினால் பிரயாணம் மற்றும் உடல்

நலம் கெடல், செவ்வாயினால் பணச் செலவு அல்லது மனைவிக்கு மன மகிழ்ச்சியின்மை அல்லது கண சம பந்தப்பட்ட நோயினால் அவதியுறல் அல்லது உடல் நலம் கெடல்; சூரிய னால் 16-ம் தேதி வரை தன்னிலை உயாதல் அல்லது பணவரவு ஆனால் பின்னா உடலநலம் செடல், சுககிர னால் 17-ம் தேதிவரை நல்ல நணபா கள் மற்றும் மதிப்புயாதல், பின்னா பெரியோர்களது பாராட்டுதல்களுக் குள்ளாதல் அல்லது விருந்தினர் வருகை அல்லது பணவரவு அல்லது குழந்தைப் பேறு; புதனால் 6-ம் தேதி வரை பொருள் கிடைக்கப் பெறா லும் கருத்து வேறுபாடுகளுக்குள்ளா தல், பின்னர் நணபாகள் ஆனால் தன்னுடைய தவறான செய்கையின் காரணமாக அலுவலகக் கவலைக்குள ளாதல், 29-ம் தேதிக்குப் பிறகு குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி

தூல்:

(சித்திரை 3-ம் பாதம் முதல், ஸ்வாதி, விசாகம் 3-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினாலும் குருவினாலும் பண வரவு, செவ்வாயினால் பணவரவு மற்றும் வெற்றி; சனியினால் கவலை கள், சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை பணநஷ்டம் அல்லது மற்றவர்களால் ஏமாற்றப்படல் அல்லது கண சம்பந தப்பட்ட தொந்தரவுகளினால் அவதி யுறல் பின்னா பணவரவு அல்லது தன்னிலை உயாதல், வெற்றி, மற்றும் உடலநல மேனமை; சுககிரனால் 17-ம் தேதிவரை பணவரவு, மதிப்புயாதல் அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள், வெற்றி பிறகு நல்ல நணபாகள் மற றும் தன்னிலை உயர்தல், புதனால் 6-ம் தேதிவரை பணவரவு ஆனால் மதிப்புக் குறைதல் பின்னா நணபா கள் கிடைக்கப் பெறினும் தன்னு டைய தவறான செய்கையின் காரண மாக அலுவலகக் கவலைக்குள்ளாதல். அதன் பின்னா குடும்பத் தில் மகிழ்ச்சி.

விந்ச்சீகம்

(விசாகம் 4-ம் பாதம் முதல், அனு ஷம் கேட்டை முடிய)

ராகுவினால் கருத்துவேறுபாடுகள், குருவினால் ஏற்படும் பணநஷட் தினால் அல்லது தன்னிலை குறைவதால் கவலைக்குள்ளாதல், செவ்வாயினால்

மீகுதியான அளவில் பணவரவு மற்றும் வெற்றி, சனியினால் பண வரவு மற்றும் கேளிக்கைகளில் ஈடு படல், சூரியனால் 17-ம் தேதிவரை பணநஷ்டம் அல்லது பிரயாணம் அல்லது வயிறு சம்பந்தப்பட்ட தொந்தரவுகளினால் அவதியுறல். அதன் பின்னரும் பணநஷ்டம் அல்லது மற்றவர்களால் வஞ்சிக்கப் படல் அல்லது கண சம்பந்தப்பட்ட தொந்தரவினால் அவதியுறல், சுககிர னால் 17-ம் தேதி வரை பணவரவு அல்லது தானிய வகைகள், குடும்பத் தில் மகிழ்ச்சி அல்லது குழந்தைப் பேறு. அதற்கு பின்னரும் கூட பண வரவு, மதிப்புயாதல் அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள், வெற்றி, புதனால் 6-ம் தேதிவரை கருத்துவேறு பாடுகள் அல்லது தவறான ஆலோ சனையால் பணநஷ்டம், பிறகு 29-ம் தேதிவரை பணம் கிடைக்கப் பெறி னும் மதிப்பிழத்தல். அதற்குப் பிறகு நல்ல நணபாகள் கிடைக்கப் பெறி னும் அலுவலகம் சம்பந்தப்பட்ட அச்சத்திற்குள்ளாதல்

தனுக்

(மூலம், பூரடம், உத்திராடம் முதல் முடிய)

ராகுவினால் தீயநடவடிகைகளில் பங்கேற்றல், குருவினால் வெற்றி, பண வரவு அல்லது தானியவகைகள், மதிப் புயாதல் அல்லது மக்கட்பேறு, செவ வாயினாலும் சனியினாலும் மதிப்புக் குறைதல் அல்லது பண நஷ்டம்; சூரியனால் பண நஷ்டம் அல்லது பிரயாணம் மற்றும் உடல நலம் கெடல் அல்லது வயிறு சம்பந்தப் பட்ட நோயினால் அவதியுறல், சுககிர னால் 17-ம் தேதிவரை கேளிக்கை களில் ஈடுபடல், மகிழ்ச்சி பின்னா பணவரவு அல்லது மதிப்புயாதல் அல்லது குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி அல லது மக்கட்பேறு, புதனால் 6-ம் தேதிவரை பண வரவு அல்லது கேளிக்கைகளில் ஈடுபடல் அல்லது நல்ல நணபர்கள் அல்லது வாகன வாய்ப்பு அல்லது மக்கட்பேறு. ஆனால் பின்னா 29-ம் தேதிவரை எதிரிக ளால் கவலைக்குள்ளாதல் அல்லது மதிப்புக் குறைதல் அல்லது உடல நலம் கெடல். அதற்குப் பிறகு கருத்து வேறுபாடுகளினால் அல்லது தவறான ஆலோசனையைக் கேட்ட தனால் பண நஷ்டம்.

மகடம்

(உத்திராடம் 2-ம் பாதம் முதல் திருவோணம், அவிட்டம் 2-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் உடலநலம் கெடல், குருவினால் உடலநலம் கெடல் அல்லது பிரயாணம், செவ்வாயினால் விபத்து போன்ற காரணத்தால் உடலிற்குத் தீங்கு ஏற்படல் அல்லது பணநஷ்டம் அல்லது மதிப்புக் குறை தல், சனியினால் உடல்நலம் கெடல் அல்லது தீவிரமான கருத்துவேறு பாடுகள் அல்லது தீய நடவடிக்கை களில் பங்கேற்றல், சூரியனால் 17-ம் தேதிவரை உடலநல மேன்மை மற்றும் வெற்றி. ஆனால் பிறகு பண நஷ்டம் அல்லது முயற்சிகள் தடை படுதல், சுககிரனால் 17-ம் தேதிவரை பண நஷ்டம் அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் பின்னா கேளிக்கை களில் ஈடுபடல் மற்றும் மகிழ்ச்சி, புதனால் 6-ம் தேதிவரை பணவரவு, வெற்றி அல்லது கேளிக்கைகளில் ஈடுபடல் அல்லது புதிய வீடு வாய்ப்பு. பின்னா 29-ம் தேதிவரை பணவரவு, நணபாகள் அல்லது புதிய வாகன வாய்ப்பு அல்லது மக்கட்பேறு அதற்குப்பின்னா உடலநலம் கெடல் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள் அல லது மதிப்புக் கெடல்

தும்பம்

(அவிட்டம் 3-ம் பாதம் முதல், சதை யம், பூரட்டாதி 3-ம் பாதம் முடிய)

ராகுவினால் கருத்துவேறுபாடுகள், குருவினால் கேளிக்கைகளில் ஈடு படல், செவ்வாயினால் மனைவியுடன் கருத்து வேறுபாடு அல்லது கண அல்லது வயிறு சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் அவதியுறல், சனியினால் உறரா உறவினருடன் பிரிவு, சூரிய னால் வெற்றி, மதிப்புயாதல், உடல நல மேனமை, பணவரவு, சுககிரனால் 17-ம் தேதி வரை பணவரவு, நல்ல நணபாகள் மற்றும் மனமகிழ்ச்சி. பின்னரும் கூட பணவரவு அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள், புதனால் 6-ம் தேதிவரை ஏமாற்றங்கள் ஆனால் பின்னா பணவரவு, வெற்றி அல்லது புதிய வீடு வாய்ப்பு. 29-ம் தேதிக்குப்பிறகு உடலநலம் கெடல் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது மதிப்புக்கெடல்.

(40-ம் பக்கம் பார்க்க)

2-ம் பரிசு : மு. பி. சீரஞ்சி
1-3 வயதுக்குள் முதல்பரிசு
மகேஷா.
2-ம் பரிசு : டி. ஸ்ரீதேவராஜ.
3-5 வயதுக்குள்
முதல்பரிசு : நாகமணி.
2-ம் பரிசு : பி. பிரேமசீரன்

திருமலையில் வருண ஜபம்

வருண ஜபம் ஒன்று திருமலையில் 7-11-79 முதல் 12-11-79 வரை 6 நாட்களுக்கு நடைபெற்றது. இதனை ஒட்டி திறைவனுக்கு, 45 வேத பண்டிதர்கள் வேதம் ஓத, அபிஷேகம் நடைபெற்றது அவாசனில் கிரா திருமலை புஷ்கரணியில் கடும மழையையும், குளிரையும் பொருட்படுத்தாது முழங்கால் அளவு நீரில் நின்று கொண்டே வேதம் ஓதியது கண்டவரை மெய்ச்சிவிர்க்கச் செய்தது.

குள், ஒருவயதிலிருந்துமூன்று வயதிற்குள், மற்றும் மூன்று வயதிலிருந்து ஐந்து வயதிற்குள் ஆக மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு நடைபெற்றது இப்போட்டியில் 60 குழந்தைகள் மற்றும் 100 குழந்தைகள் முறையே திருமலையிலும் திருப்பதியிலும் பங்கேற்றனர் திருமலையில் வெற்றி பெற்ற குழந்தைகளுக்கு, திருமலை உதவி செயலாட்சித் தலைவா திரு கே. முனுசாமி நாயடு அவர்களும், திருப்பதியில் வெற்றி பெற்ற குழந்தைகளுக்கு, திருமதி கோபிகா பிரஸாத் (தி.தி. தே. செயலாட்சித் தலைவரின துணைவியார்) அவர்களும் பரிசுகள் வழங்கினா. எஸ். வி. ஆர். கல்லூரியின் குழந்தை மருத்துவ டாக்டர். திருமதி. இந்திராபாய், திருப்பதி நகராட்சியின் பொதுநல அலுவலர் டாக்டர் ரங்காராவ், திருமலை தனியார் மருத்துவ டாக்டர். ராமையா ஆகியோர் நீதிபதிகளாக இருந்தனர். இக்கண்காட்சி திருப்பதி எஸ். வி. மருத்துவ மனை மாணவர்களின் உதவியுடன், தி.தி.தே. தலைமை மருத்துவ அலுவலர் டாக்டர். வை. ஆர். தனலட்சுமி மற்றும் தி.தி.தே. ஊழியர் நல அலுவலர் திரு. எம். ராமகிருஷ்ணய்யா ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்றது.

பரிசு விவரங்கள் பின் வருமாறு

திருப்பதியில்
1வயதுக்குள் முதல்பரிசு
சிரஞ்சிவி கிருஷ்ண சைதன்யகுமார்.
2-ம் பரிசு : ஸ்ரீசரன்.
1-3 வயதுக்குள் : முதல்பரிசு :
ஹேமலதா,
2-ம் பரிசு : விஜயலட்சுமி
3-5 வயதுக்குள் முதல்பரிசு
ராமேஸ்வரி.
2-ம் பரிசு : சி. ஆர். நரசிம்மன்.
திருமலையில்
1 வயதுக்குள் : முதல்பரிசு
நாகஸ்ரீநிவாஸா சகரவாத்தி

மீனம்

(பூரட்டாதி 4-ம் பாதம் முதல், உத்திரட்டாதி, ரேவதி முடிய)

ராகுவினால் பணவரவு, குருவினால் மனயமைதி பறிபோதல், செவ்வாயினால் உடல நல மேன்மை மட்டுமல்லாது வெற்றி மற்றும் பொருளவரவு; சனியினால் பிரயாணம், சூரியனால் 16-ம் தேதிவரை உடலநலம் கெடல் ஆனால் பின்னா வெற்றி மற்றும் மகிழ்ச்சி; சுக்கிரனால் 17-ம் தேதிவரை மதிப்புக்கெடல் அல்லது கருத்து வேறுபாடுகள். ஆனால் பின்னர் நண்பர்கள், பணவரவு மற்றும் மகிழ்ச்சி; புதனால் 6-ம் தேதிவரை வெற்றி அல்லது புதிய ஆடை ஆபரணங்கள் அல்லது பொருள் வரவு அல்லது மக்கட்பேறு. பின்னா 29-ம் தேதி முதற்கொண்டு ஏமாற்றங்கள் அதன் பின்னர் பணவரவு மற்றும் வெற்றி.

வருந்துகிறோம்

“ஸப்தகிரி” பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் அதிக நலன கொண்டு, பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து கதை, கட்டுரைகளை அனுப்பி, ஸப்தகிரி வாசகர்களிடையே தனக்கென்று ஓர் இடத்தினைப் பெற்றிருந்த திரு. ஆர். பத்மநாபன் அவர்கள் 4-11-1979 அன்று வேலூரில் தன இல்லத்தில் காலமானார் எனப்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அன்னாரின் பிரிவைத் தாங்கி நிறகும அவருடைய குடும்பத்தார்க்கு எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

(ஆ-ர்.)

சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் முன்னிட்டு “சிறையிருந்த செல்வி” என்னும் தொடர் கட்டுரையினை இம்மாத இதழில் வெளியிட முடியவில்லை.

(ஆ-ர்.)

“பதங்கள் போற்றி”

புலவர் ச. சுந்தரேசன், எம் ஏ ,
பொன்னே

திருமகள் உறையும் மாபு
திரிலோகம் அருளும் நோக்கு
மருவாரை மாயகமும் ஆழி
மயலற எடுக்கும் சங்கு
கருவேரை யறுக்கும் பாதம்
கருமுகில் அனைய மேனி
திருவேங்க டத்து ளானே !
திருவருள் பதங்கள் போற்றி !
மாயனே மண்ணே யுண்ட
மணியனாய் இடைச்சி வெண்ணெய்
வாயனே அடியார உள்ளம்
வதிந்தருள வழங்கு வோனே !
நேயனே போற்று வார்க்கு
நிலைபதம் அருளிக் காகும்
ஆயனே வேங்க டத்தாய்
அண்ணலே பதங்கள் போற்றி!

ஆரணம் அறிய வொண்ணா
அமலனே பரிவோ டநநாள்
வாரணம் அழைக்க வந்து
வரமருள் வாச தேவா !
காரணம் கடந்த மேலாய்
கருதுநின் னடியாகக் கெல்லாம
தாரணி வேங்கடத்தாய்
தயவருள பதங்கள் போற்றி !
இராவணன் தனைய ழிகக
இராமனா யவத ரித்தாய
கராவுறு மாமன கமசன
கலங்கிட மடித்தாய் என்றும்
பராவிடும் பாண்ட வர்க்காப
பாரதம் காததாய் அல்லல்
இராவணம் வேங்க டத்தாய்
இனிதருள் பதங்கள் போற்றி!

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்
ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர ஸ்வாமி கோயில், திருமலை.

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

ஹாரத்தி (ஒவ்வொன்றுக்கும்) கட்டணம் ரூ 1

ஸேவைகள் (ஸேவிப்பது மாத் திரம்)

சிறப்பு தரிசனம் ரூ 25

கைங்கர்யங்கள் (செய்து வைப்பது)

ஆமந்தரணேத்ஸவம்	.. 200
திருமஞ்சனம்	.. 450
கம்பூராக கிணணி	.. 250
புனுஞ்சட்டம் கிணணி	.. 100
கஸ்தூரிக கிணணி	.. 100
ஜாபாராக கிணணி	.. 100
ஸஹஸர கலசாபிஷேகம்	.. 2500
திருப்பாவாடை	.. 5000
கோயிலாழ்வார திருமஞ்சனம்	.. 1745

உத்ஸவக் கட்டணங்கள்

ஸஸநதோத்ஸவம்	.. 2500
பிரமமோதஸவம்	.. 750
கல்யாண உத்ஸவம்	.. 1000
ஊஞ்சல் சேவை	.. 1000
தெப்போற்சவம்	.. 1500

வாஹனங்கள்

ஸர்வபூபாலம் ஸஹரகவச சேவை	
72+1 (ஹாரத்தி)	.. 73
ஸாவபூபாலம், கலபவருக்ஷம், பெரிய	
சேஷவாஹனம் ஸாயப்ரபை, புஷ்பரதம்,	
முத்துப்பநதல, தங்ககருடவாஹனம்	
தனித்தனி 62+1 (ஹாரத்தி)	ரூ. 63

குறிப்பு: ஸஹஸர கலசாபிஷேகம் ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும், திருப்பாவாடை ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் நடைபெறும்.

மற்றைய விவரங்களுக்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முகவரியுடன் தொடர்புகொள்ளுக

வெள்ளி கருடவாஹனம், ஹனுமந்த வாஹனம், சின்ன சேஷவாஹனம், குதிரை வாஹனம், ஸிமஹவாஹனம், ஹம்ஸ வாஹனம், சந்திரபிரபை, பாணை வாஹனம் தனித்தனி 32+1 (ஹாரத்தி) .. 33

பிரஸாதங்கள் (கால சோலா தளிகை ஒன்றுக்கு)

தத்யோதனம்	.. 40
புளிஹோரை	.. 50
பொங்கல்	.. 55
சர்க்கரைப் பொங்கல்	.. 65
ஸாகர்பாத்	.. 85
கேஸரிபாத்	.. 90
பாயஸம்	.. 85
சீரா	.. 155

படிகள் (படி ஒன்றுக்கு)

லட்டு	.. 450
வடை	.. 250
போளி	.. 225
தோசை	.. 100
ஸுகியம்	.. 200
ஜிலேபி	.. 450
அப்பம்	.. 230
தேன்துளை	.. 200

நித்திய ஸேவைகள்

நித்திய கம்பூர ஹாரத்தி	.. 21
நித்திய நவநீத ஹாரத்தி	.. 42
நித்திய அர்ச்சனை	.. 42

செயலாட்சித் தலைவர்,

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்,

திருப்பதி 517501.

ரூ. 200/-க்கு கிடைக்கும் அமந்தரணேத்ஸவத்திற்கு இரு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர். ரூ 25/-க்கு கிடைக்கும் சிறப்பு தரிசன டிக்கெட்டுகள் நாட்டிலுள்ள ஆந்திரா வங்கியின் சில குறிப்பிட்ட கிளை அலுவலகங்களில் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும். (ஆ-ர)

